

**Josip Pečarić:
DR. SC. IVO RENDIĆ-MIOČEVIĆ**

Josip Pečarić

**DR. SC.
IVO RENDIĆ-MIOČEVIĆ**

Zagreb, 2021.

© Josip Pečarić, 2021.

KAZALO

UVOD	9
PISMO PROF. DR. SC. IVU RENDIĆ-MIOČEVIĆU	15
OSLOBAĐANJE POVIESNE ISTINE OD ANTIREVIZIONISTA	19
KNJIGA OSUDA HRVATA NA ZABORAV	28
RECENZIJA RUKOPISA PROF. DR. SC. IVE RENDIĆA- MIOČEVIĆA, OSUDA NA ZABORAV: PEDAGOGIJSKO POVIJESNE RASPRAVE 10- 2- 2014.	31
 RENDIĆ-MIOČEVIĆ U PEČARIĆEVIM	
KNJIGAMA	35
BORBA ZA BOKU KOTORSKU / U BOKI	
KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI – HRVATSKI,	
ELEMENT, ZAGREB, 1999.	35
PORUKA ZNANSTVENOG SKUPA "HRVATI U BOKI KOTORSKOJ": BOKELOJSKI HRVATI - "NAJHRVATSKI HRVATI"	35
HRVATI BOKE KOTORSKE	42
PRONAĐENA POLOVICA DUŠE / DESET GODINA S	
AUSTRALSKIM HRVATIMA, ZAGREB, 2002.	48
PUT U AUSTRALIJU: GOSTOVANJA NA HRVATSKIM RADIJIMA	48
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA	
HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB,	
2015.	58

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A	58
PISMO HAZU	63
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: NAROD KOJI ZABORAVI SVOJU POVIJEST NEMA BUDUĆNOSTI, A U HRVATSKOJ JE PUNO ONIH KOJI ŽELE DA JE ZABORAVIMO	73
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	79
OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH	79
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	90
RUGA LI SE PUPOVAC SV. OCU?	90
USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"	95
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	108
UMJESTO UVODA	108
ZDS JE STARI HRVATSKI POZDRAV	108
TVRDNJE HNS-OVACA SU ISTOVJETNE S TVRDNJAMA DA SU BRANITELJI USTAŠE	112
ZLOČINI NISU ISTI ili KAKO OD IVA NAPRAVITI JOVU .	117
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	122
KAKO NAM HRVATSKA VLAST ČESTITA USKRS?	122
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „DNEVNIK U ZNAKU “ZA DOM SPREMNI”	129
„KRV NIJE VODA! NE MOŽE SE IZDATI KRV!“	137
JOŠ O PLENKOVIĆEVU SRPSKOJ HRVATSKOJ	142
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.	147
PROTIV PROGONA	147
PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	150
DOMOBRANSKI POZDRAV „ZA DOM SPREMNI“ ILI ‘USTAŠKI POZDRAV’ TJ. ‘SVI HRVATI SU USTAŠE’	150

PREDSJEDNICA: ‘ZA DOM SPREMNI’ TREBA RAZLIKOVATI OD ‘ZA DOM SPREMNI’	153
ČUDNA ZABORAVNOST DR. JAREBA	160
JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	164
DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC	164
JE LI POLITIČARIMA KRIV MATEMATIKA?	
ZAGREB, 2019.	185
STJEPAN RAZUM: LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV	185
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM.	192
POGOVOR	192
ŠKORO I SRPSKI FAŠIZAM	192
MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.	199
TKO JE OD HRVATSKIH BISKUPA SRPSKI SLUGA?	199
JOŠ NEKI TEKSTOVI	208
IVO RENDIĆ - MIOČEVIĆ: JE LI DANAŠNJA HRVATSKA POSTUSTAŠKA ILI POSTKOMUNISTIČKA ZEMLJA?	208
PISMO G. TOMISLAVU KARAMARKU	215
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	219

UVOD

Napustio nas je još jedan veliki hrvatski domoljub izvanredni profesor dr. sc. Ivo Rendić-Miočević.

Preminuo je dr. sc. Ivo Rendić-Miočević, omiljen i stručan profesor nastavnika i studenata u Zadru

Sa Sveučilišta u Zadru s tugom javljaju kako je u 85. godini života u Rijeci preminuo dr. sc. Ivo Rendić-Miočević, izvanredni profesor. Prof. Rendić-Miočević rođen je na Korčuli 1935., za vrijeme Drugog svjetskog rata školovao se u Makarskoj i Jelsi, školovanje nastavio u Splitu gdje je 1953. završio Klasičnu gimnaziju. Diplomirao je arheologiju i povijest u Zagrebu. Doktorat pedagoških znanosti stekao je u Ljubljani 1987. obranivši tezu pod naslovom *Transfer povjesnog znanja u školi*. Radio je u više škola u Zadru i Rijeci kao nastavnik povijesti, a istovremeno se bavio plivanjem te proučavao sportsku psihologiju, a znanja iz tog područja pomogla su mu u njegovim pedagoško-povjesnim istraživanjima.

Na Filozofskom fakultetu u Zadru 1986. godine postaje predavačem metodike nastave povijesti. Taj posao radio je sve do odlaska u mirovinu. Ostao je u sjećanju kao posebno omiljen i stručan profesor kod brojnih kolega nastavnika i studenata.

Objavio je više knjiga i veliki broj znanstvenih članaka. Među ostalim ističemo sljedeća djela: *Didaktičke inovacije u nastavi povijesti: transfer povjesnog znanja u školi* (1989), *Zlo velike jetre: povijest i nepovijest Crnogoraca, Hrvata, Muslimana i Srba* (1996), *U potrazi za hrvatskom kolijevkom* (2000), *Hrvatski identitet: trajnost i fluidnost: usporedba Kvarnera i gorske Dalmacije* (2006), *Uvod u hrvatsku interdisciplinarnu povijest* (2011) i *Osuda Hrvata na zaborav* (2020).

<https://zadarski.slobodnadalmacija.hr/zadar/kalelarga/preminuo-je-dr-sc-ivo-rendic-miocevic-omiljen-i-strucan-profesor-nastavnika-i-studenata-u-zadru-1064636>

O smrti dragog prijatelja javila mi je njegova kćerka. Njena dva e-maila o tome puno govore o mom prijatelju:

Datum: Tue, 15 Dec 2020

Šalje: Ivo Rendić

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

*Poštovani,
s tugom javljam da je moj tata preminuo u noći 13.12. blago i mirno
držeći nas za ruke .
Hvala što se uljepšali njegove zadnje dane
Duška*

Naslov:*Re:*

Datum:*Wed, 16 Dec 2020*

Šalje:*Ivo Rendić*

Prima:*Josip Pecaric <pecaric@element.hr>*

*Hvala Vam na svemu. Znam koliko ste značili mome tati.
Nitko nije bio spreman, iako je tata bio vrlo loše već par godina, a
zadnjih mjeseci potpuno nepokretan u krevetu. Njegov duh i um ,
kada bi telefonirao ili pisao (meni bi diktirao mailove jer nije više
mogao s rukama) nisu ničim odavali da je teško bolestan.
Vas je iznimno cijenio i volio i hvala vam što ste mu uljepšali život.
Želim Vam svako dobro i puno zdravlja
Duška*

Gđi Duški sam poslao draft knjige i tražio dozvolu za objavljivanje
njenih i pisama njezinog oca. Odgovorila je:

Datum:*Mon, 21 Dec 2020 10:19:50 +0100*

Šalje:*Ivo Rendić <ivornd@gmail.com>*

Prima:*Josip Pecaric <pecaric@element.hr>*

*dragi Profesore,
ugodno i utješno je bilo čitati tekst koji ste mi poslali. Hvala Vam na
tome. Slažem se da objavite svu korespondenciju koju želite. Tata
nikad nije govorio ili pisao nešto što se ne bi usudio izreći i u
javnosti.*

*Tajne, laži, obmane, objede pa čak i ružne misli bile su mu strani
pojam. Sve je temeljio na znanstvenim istraživanjima i potkrepljivao
iz originalnih povijesnih izvora. Svaka njegova riječ bila je bez*

mržnje i u dobroj namjeri, a iznad svega nas je učio da ljubimo svoju domovinu.

Šaljem vam početne rečenice predivne knjige koje je tata svojih posljednjih dana rado čitao i pregledavao napominjući kako se danas to ne bi smjelo napisati. Radi se o vrlo starom Udžbeniku zemljopisa (ne vidim kada je tiskana) "Zemljopisni i narodni opis kraljevina Hrvatske , Slavonije i Dalmacije" autora dr. Hinko pl. Hranilović i Dragutin Hirc: " Divna je zemlja domovina naša! Ponosno ju možemo gledati, jer ju je priroda okitila obiljem najkrasnijih svojih darova i krajeve joj zaodjela u ruho doista čarobne ljepote...."

Eto s tom mišlu je tata napustio ovaj svijet, ali sve čemu nas je učio živjet će dalje kroz nas i sve one koje je dotakao na razne načine kroz svoj bogati život.

srdačan pozdrav

Duška

O njegovoj bolesti doznao sam kada sam ga upitao za mišljenje o mom tekstu: TUĐMAN IM JE RODONACELNIK POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“(PISMO HAZU)

<https://hrvatskonebo.org/2020/05/23/akademik-josip-pecaric-tudman-im-je-rodonacelnik-povijesnog-revizionizma-pismo-hazu/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21583-tudman-im-je-rodonacelnik-povijesnog-revizionizma-pismo-hazu>

Tako sam doznao o smrti njegove supruge

Datum: Sat, 23 May 2020 11:18:04 +0200

Šalje: Ivo Rendić

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Gospodine,

zahvaljujem na poruci i podržavam Vas. Ja sam radi bolesti trenutno u krevetu. Ovih dana mi je supruga umrla.

Lijep pozdrav

IRM

Poslao sam mu pismo koje je kasnije objavio portal dragovoljac.com. Naime u svom odgovoru on mi je poslao jedan svoj članak koji sam dao kao Prilog mom pismu, naravno uz njegovu dozvolu;

Datum: Thu, 28 May 2020

Šalje: Ivo Rendić

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi kolega,

Slobodno raspoložite s mojim tekstrom. Sada Vam prilažem jedan uradak u kojem su predstavljene hrvatske vrijednosti kao obilježje narodnog identiteta. Ovaj uradak uspješno je primjenjen na jednom medicinskom kongresu u Rijeci i prihvaćen je od stranih sudionika. Nažalost, to sam poslao uredu bivše predsjednice i premijera ali to njima nije bilo zanimljivo. Očito Hrvatska ne smije isticati svoje vrijednosti. Ako imate poteškoća oko printanja poslat ću Vam poštom isprintani primjerak.

PISMO PROF. DR. SC. IVU RENDIĆ-MIOČEVIĆU

Poštovani kolega Rendić-Miočević,

Zahvaljujem Vam se na podršci u ovim teškim trenutcima Vašeg života; kao i na posланом članku *koji je objavljen na portalu HR Svet, a Vijenac ga je odbio (????)*:

Oslobađanje povijesne istine od antirevizacionista / Skica za drukčiju noviju hrvatsku povijest / Tko se boji znanstvenoga povjesnog revizionizma?

Vaš tekst doista govori o predstavnicima – kako kaže prof. Tuđman - *propale povijesne paradigme* one jugo-komunističke.

A radi se o paradigmi koju propagiraju oni za koje je veliki hrvatski književnik rekao da STRASNO MRZE SVOJ NAROD.

Stalno im za prikrivanje te njihove mržnje, njihovih zločina i zločina njihovih roditelja služi optuživanje svih i svega za ustašluk.

A dr. sc. Dubravko Ljubić (doktor pravnih znanosti!) piše o NDH slijedeće:

Promatraljući režim NDH kao povijesnu činjenicu, korektno je kazati da taj režim ne treba demonizirati ni više ni manje nego u istoj mjeri sa svim drugim tadašnjim marionetskim režimima. Sadržajno režim NDH se u bitnom po ničem nije razlikovao od primjerice onog u Quislingovoј Norveškoј, Pétainovoј Francuskoј, a da ne govorimo o Horthyjevoј Mađarskoј, Antonescuovoј Rumunjskoј, ili Bugarskoј cara Borisa III. Jedini režim s kojim se NDH nije mogla usporediti bio je onaj u Srbiji. Teško se komparirati s režimom koji je u samo godinu i pol dana uspio deklarirati svoj teritorij očišćen od Židova. Svoj slavni domet, koji se sastojao prema povijesnim izvorima u 27.000 ubijenih i 8.000 deportiranih osoba, spomenuti režim je obilježio i prigodnom edicijom poštanskih maraka adekvatnog sadržaja. Sa takvim mentalnim sklopom je doista nemoguće bilo što uspoređivati.

<https://projektvelebit.com/antifasisticka-farsa-poraz-zdravog-razuma/>

Zapravo dr pravnih znanosti pokazuje koliko sam u pravu kada sam o njima govorio kao o SRPSKIM SLUGAMA!

O tome zapravo govorи već naslov teksta u Hrvatskom tjedniku od 21. 5. 2020.:

KAD ZNANSTVENICI PROGOVORE, ŠARLATANI BJEŽE U MIŠJE RUPE.

Izdvojimo:

Kako su ugledni povjesničari dr. Nikica Barić i dr. Davor Marijan, svaki u svome slučaju, razotkrili svu intelektualnu bijedu i neznanje šarlatana Hrvoja Klasića i Mirjane Kasapović

Dr. Nikica Barić pomeo je pod s povjesničarom Hrvojem Klasićem dokazavši mu da je amater koji izmišlja i ne koristi se izvorima ni literaturom...

Dr. Davor Marijan podučio je Mirjanu Kasapović, stručnjakinju za ideoološke procjene iz doba SKJ, koja ga je prozvala za revizionizam da 'bez revizije i revizionista historija bi i dalje bila samo štura politička događajnica kombinirana sa zbirkom mitova u čije se posvećene istine ne smije dirati

Zapravo i ovi hrvatski povjesničari kažu isto što mi je napisao predsjednik DHK-a prof. Đuro Vidmarović:

Naslov: Odg: Fwd: TUĐMAN IM JE RODONAČELNIK POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“ (PISMO HAZU)

Datum: Sat, 23 May 2020 16:56:23 +0200

Šalje: dvidmarovic

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Zahvaljujem na obavijesti. Na žalost, siguran sam da se moji nekadašnji profesori Ljubo Boban, Jaroslav Šidak, Ljerka Kuntić, Mirjana Gros, Nada Klaić, Dionizije Sabadoš... stide njihovih današnjih nasljednika.

I veliki hrvatski kolumnist odvjetnik Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni spominje predstavnike propale jugo-komunističke paradigmе na način koji oni jedino i zaslужuju. Ruga im se:

Gledam kviz HRT-a "Tko želi biti milijunaš" s Tarikom Filipovićem. Kandidati su solidnog znanja. Ali, zna "znanje" i HRT. Lukava i dvosmislena pitanja, puna zamki i navlakuša. Nekako vjerujem da

kod sastavljanja pitanja pomaže njihov "kućni" povjesničar **Hrvoje Klasić**. Tu su još **Jakovina, Markovina, Goldstein...**

Recimo, teorijica na kojoj egzistiraju gore navedeni "istoričari" je i ona o "agresiji" Hrvatske na BiH. Koliko je o tome zamračenih papira i prolivene tinte raznih jugo proroka. **Klasić, Jakovina, Mesić, Josipovići** da ih ne nabrajam dalje... Pitanje glasi: ako su Hrvati počinili agresiju na BiH, zašto napadnuti muslimani nisu bježali u Srbiju, a ne u Hrvatsku? Zašto je oko 500.000 Tuđmanovih navodnih "žrtava" zbrisalo u hotele diljem RH i preko Hrvatske u Njemačku? Zašto je preko Hrvatske dolazilo oružje u BiH, ali i mudžahedini...?

<https://direktno.hr/kolumnne/ljevicari-olajavaju-krsticevica-ratnog-general-a-i-pobjednika-ali-ne-pitaju-kako-je-do-stana-u-centru-zagreba-dosao-matula-a-u-kojoj-je-on-to-vojsci-195202/>

A vidim da i Vi na sličan način govorite o jednom od njih: **Komesar Markovina.**

Jedan prijatelj mi je u komentaru poslao i link na dio u kome ga citirate:

<https://www.youtube.com/watch?v=UvHJAM0uYgY>

Naravno, posebno mi je drago što ste spomenuli i nešto o čemu sam i sam često pisao:

U istome Vijencu prozvani autor tvrdi da se A. Pavelić u predratnome razdoblju može ocijeniti kao antifašist. Istina! Naime imao je protivnika – kraljevu fašističku diktaturu. Štoviše, danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofsistički je poklik.

Nedavno sam u prepisci s jednim našim povjesničarem iskazao svoje nezadovoljstvo i s njihovim interpretacijama ZDS. Oni po pravilu prihvaćaju tvrdnju o fašističkom pozdravu. Evo nekih mojih komentara:

A već sam polemizirao i s jednim Vašim kolegom koji zna da je Pavelić bio na čelu ustaša i domobrana, koji je objavio kako su njegovi domobrani imali zastavu i tvrdili da je ZDS domobranski pozdrav, ali je njemu Pavelić toliko minoran i nebitan u tome, pa se valjda on nije usudio protusloviti tome u objasniti im da je to ustaški pozdrav. Ali zato je valjda svim hrvatskim povjesničarima to jasno

pa im je ZDS ustaški pozdrav. Na žalost meni kao matematičaru je to glupo bez obzira što se svi slažete u tome!

A što se tiče ZDS i naših povjesničarima smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narod, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

To me i dalje uvjerava da vi kalkulirate i pazite da se ne zamjerite što ja razumjem... Drugo je ZDS zbog kojega sam imao frontalni napad na sve oko mene. Vidiš da im je i sada ZDS veći problem i od Jasenovca.

Vi ste profesore Rendić-Miočeviću jedan od rijetkih koji niste kalkulirali!

S poštovanjem,
Vaš,
Josip Pečarić

Naslov: Fwd:

Datum: Sat, 23 May 2020

Šalje: Ivo Rendić

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

OSLOBAĐANJE POVIJESNE ISTINE OD ANTIREVIZIONISTA SKICA ZA DRUKČIJU NOVIJU HRVATSKU POVIJEST TKO SE BOJI ZNASTVENOGA POVIJESNOG REVIZIONIZMA?

Hrvsijet, 29. kolovoza 2017

Nelustrirani komunisti, sada maskirani u liberale, još uvijek ždanovljevski (prema Andreju A. Ždanovu provoditelju Staljinovih dogmatskih ideja u kulturi), kao namjesnici neumrloga Tita u demokratskoj Hrvatskoj, brane njegov komunistički antifašizam, a zapravo brane stečene povlastice. Titov pogreb im je dokaz njegove veličine. No taj dokaz gubi vrijednost sagledan u kontekstu tadašnje svjetske realpolitike bez morala u kojoj se Tito izvanredno snalazio. Najprije valja razotkriti bit te politike koju nije zanimalo položaj Hrvatske u Titovoj Jugoslaviji (neprestani progoni Hrvata, Hrvatsko proljeće). Tek onda u njoj treba otkriti ulogu J. Broza. Čelinci zapadnih demokracija zapravo su se osramotili odajući u društvu mnogih diktatora i masovnih zločinaca počast jednom od najvećih ubojica XX. stoljeća. Postkomunisti navode i druge „dokaze“ o Titovoj veličini kao primjerice imenovanje ulica širom svijeta njegovim imenom. Sveznadar Rajko Ostojić, inače liječnik, 2017. kao dokaz Titove veličine ističe da se njegov portret nalazi među portretima pet povijesnih osoba u muzeju u Normandiji. Kakav „lapidarni“ dokaz! Kaj god! No, Titovi namjesnici zaboravili su kao dokaz Titove veličine spomenuti veličanstveni doček popraćen

pravim komunističkim sletom koji mu je 1977. u Sjevernoj Koreji priredio Kim Il Sung.

Veliku ulogu u obrani komunističkoga totalitarizma imaju razne udruge i *Antifašistička liga Hrvatske* osnovana 2015. Oni izmišljaju ustašizaciju Hrvatske kako bi se prikrio živ komunizam. U isto vrijeme Hrvatska je uz Sloveniju jedna od rijetkih postkomunističkih država u kojoj nije provedena lustracija. Krajem 2016. osnovana je *Nova ljevica* čija bi politička platforma trebala biti socijaldemokracija i antifašizam te opstruiranje nastojanja Željke Markić i ostalih talibana. Upravo je predsjednik stranke povjesničar dr. Dragan Markovina ljudi drukčijega mišljenja ždanovljevski proglašio talibanima. Nekompetentni sveznadari koji podržavaju Novu ljevicu Zoran Pusić, Rada Borić, Vesna Teršelić i dr. deklarirani su antifašisti, ali danas su pretorijanci Titova totalitarizma proizašloga iz antifašizma. Oni ne poštivaju europske deklaracije o osudi svih totalitarizama, a nastoje spriječiti znanstvenu reviziju hrvatske povijesti proglašavajući taj postupak ustašizacijom. Oni su pak antirevizionisti jer se boje rušenja komunističke "istine". Uostalom i Vladino Vijeće za suočavanje s prošlošću (2016.) ima očitu namjeru rehabilitirati komunizam.

Neokomunistički antirevizionizam ne suprotstavlja se velikosrpskome negacionističkom revizionizmu koji negira genocidnost velikosrpske ideje i rehabilitira zločince (Milan Nedić, Draža Mihailović). Takođe se revizionizmu suprotstavlja časnica "druga" Srbija čiji se glas jedva čuje u hrvatskih Srba koji još uvijek slave ustank u Srbu 27. srpnja (nekada Dan ustanka naroda Hrvatske!?) iako su tada pobijeni mnogi Hrvati (Boričevac, Brotnja), a katolički svećenik ispečen je na ražnju. Ovaj "spontani ustank protiv ustaškoga terora", a zapravo borba protiv hrvatske države – prepreke stvaranju velike Srbije¹, slijedi velikosrpske programe (*Načertanije*, 1844. Ilije Garašanina, te genocidni programi *Isterivanje Arnauta* 1937. crnorukaša Vase Čubrilovića i *Homogena Srbija*, 1941. četničkoga ideologa Stevana Moljevića). Inače, četnici koji žive u Americi smatraju da je njihov ustanka protiv hrvatske države započeo 13. travnja napadom na Gračac. U Drugom ratu

---

¹ LOZO, S. 2017.

nastojala se stvoriti velika Srbija (D. Mihailović, Vlada u Londonu)², a M. Nedić je štoviše od Hitlera tražio podršku u njenom stvaranju. To nastojanje bilo je popraćeno planskim genocidom nad Hrvatima i muslimanima označenima šifrom “z” (“zaklati”) kako bi se otvorio geostrateški prostor prema moru za ostvarenje velikosrpskoga projekta. U tu svrhu počinjeni su četnički pokolji u dalmatinskoj Zagori 1942. (Zabiokovlje, Gata i susjedna sela)³. Srpske zločine u vrijeme nastanka NDH valjalo je prikriti lažima o ustaškim zločinima, pa je SPC tada svijetu obznanila nevjerljivat podatak da je do rujna 1941. u NDH pobijeno 350.000 Srba.

Glede uspostave NDH 10. travnja 1941. valja istaknuti primarnost velikosrpskoga zločina ne tajeći ustaške zločine koje, međutim, valja osloboditi od laži (revizionizam!). Već 8. travnja konjički puk jugoslavenske vojske “Dušan silni” intervenirao je kada je u Bjelovaru prije Zagreba proglašena NDH. Tada je ubijeno 11 Hrvata u Donjim Mostima. Do kraja travnja na bjelovarskome području ubijeno je 99 osoba, a kao odgovor 28. travnja u Gudovcu je ubijeno više od 180 Srba što je prema komunističkoj historiografiji početak ustaškoga genocida nad Srbima, a prethodni srpski zločin je samo “neki incident”. Pokolji Hrvata u dolini Neretve započeli su 11. travnju 1941. godine. Tako je nastavljen prethodni velikosrpski program (1) stalno popraćen gađenjem (2) “sluganskih” i “robovskih” te “narodno slabih” Hrvata “bratoubojica” čija je kultura „vanbračno dijete nenaravnog braka dresiranog majmuna i papige“. Takve Hrvate valja uništiti! Eto univerzalnoga genocidnog poučka koji rezultira patološkim ponašanjem jedne etničke grupe prema drugoj (usporediti genocide u Ruandi 1972. i 1994.). Slijedom velikosrpskoga programa izbija Lipanjski ustank 1941. u Hercegovini čija se druga faza krajem lipnja i početkom srpnja naziva Vidovdanski ustank, a on je obilježen zatajenim genocidom i ritualnim ubijanjem muslimana u Avtovcu na Vidovdan 28. lipnja⁴. Sam naziv “vidovdanski” svjedoči o tragičnosti srpske mitologije koja je bila podloga za česta ubijanja “drugih” u ime velike Srbije,

---

² N. dj.

³ N. dj., str. 436.

⁴ N. dj.

ali i za surov obračun s "izdajicama" Srbima - novim Brankovićima. Kosovski mit živi i stalno traži žrtvovanje i osvetu za Kosovo. Zauzevši Srebrenicu 1995. general Ratko Mladić uskliknuo je da je osvećena srpska patnja, a vladika Vasilije Kačavenda izjavio je da su Srebrenicu „naši“ Obilići oslobodili od nekrsta. No, svijetu se razotkriva pravi karakter velikosrpske osvajačke ideje i još živih "srpskih obmana" (S. Marković) dugotrajno složno podržavanih od Srpske pravoslavne crkve, države, Crne ruke, četništva, "znanosti", obrazovanja i raznih organizacija. Psihijatar Robert Jay Lifton u knjizi *Liječnici nacisti* (2015.) razotkriva sličnost „besmrтne velike Srbije“ i „tisućljetnoga Trećeg Reicha“, koji su bili spremni likvidirati sve koji su narušavali čistoću *Volka*.

Velikosrbi zaboravljuju kronologiju i primarnost srpske agresije i genocida. Odlazak srpskoga stanovništva iz Hrvatske poslije Oluje 1995. i poraz paradržave Republike Srpske Krajine (RSK) na hrvatskome teritoriju proglašeni su zločinom stoljeća (Svetozar Livada, 1997.). Ne uračunavaju se prethodno srpsko protjerivanje Hrvata iz Vojvodine i Republike Srpske, genocid u Hrvatskoj (Dalj, Ilok, Baćin, Tordini, Široka Kula, Vukovar, Škabrnja itd.) i Bosni (Korićanske stijene, Srebrenica i dr.) te rušenja nacionalnih simbola, posebno, crkava. Ni spomena o silovanjima kojima se prema etnopsihologiji ponižavaju žene, ali i muškarci iz njene zajednice. Velikosrpski geostrateški model s početka NDH ponovio se krajem dvadesetoga stoljeća jasno obilježen velikosrpskim genocidnim poučkom. Uostalom, Sud u Haagu presudio je da je Srbija bila agresor s genocidnim djelovanjem, a ratna odšteta se ne spominje. Hoće li se ponavljanje nastaviti? Valja napomenuti da ideja o autonomnoj srpskoj Krajini u Hrvatskoj nije nastala odjednom u vrijeme "balvan revolucije" kada su pobunjeni Srbi 31. svibnja 1991. godine podržani od JNA na okupiranome hrvatskom području u funkciji stvaranja velike Srbije proglašili Republiku Srpsku Krajinu provodeći izgon i nasilje nad Hrvatima. Ideja o Krajini preživjela je u Titovoј Jugoslaviji. U arhivi Udbe u zagrebačkome Državnom arhivu pronaden je nepoznat document (objavljen na portalu Express 8. prosinca 2017.) s nadnevkom 1. svibnja 1971. tzv. Odbora za formiranje autonomne oblasti Krajine. Krajina bi obuhvaćala Slavoniju, Baniju, Kordun, Liku, Kninsku

Krajinu i dijelovi Dalmacije. Evo skrivenе povijesti iz vremena Hrvatskoga proljećа!

Dok danas živi „besmrtna ideja velike Srbije“ (V. Šešelj, četnički vojvoda i zastupnik u Skupštini Srbije, 2016.) i vidljiv njen genocidni poučak, budućnost je neizvjesna. Hoće li časna „druga“ Srbija svjesna da je srpska **istorija** laž (Sonja Biserko, 2015.), spasiti svoj narod i susjede od novih katastrofa?

Antirevizionizam hrvatskih sveznadara i velikosrpski negacionistički revizionizam podržavaju se i nadopunjaju jer imaju zajedničkoga “žrtvenoga jarca” a to je “endehazija” koja je od posljedice pretvorena u uzrok svih nesreća.

Komesar Markovina

Na meti postkomunističkih antirevizionista svi su oni koji se usude braniti Hrvatsku od komunističkih i velikosrpskih laži, a posebno Katolička crkva i Matica hrvatska kao braniči hrvatskoga identiteta i tradicionalnih vrijednosti. Povjesničar dr. Dragan Markovina u *Telegramu* od 23. srpnja 2017. osvrnuo se na ukidanje smrtne presude Filipu Lukasu predsjedniku Matice hrvatske u doba NDH tvrdeći da je njegovo ustaštvo i danas vitalno posebno u Matici hrvatskoj koja potiče revizionizam. Evo nekoliko njegovih tvrdnji:

1. U brojnim izdanjima Matice Hrvatske imamo revizionističke tekstove koji svode na istu ravan partizanski pokret i ustašku državu. Zadarski sveučilišni profesor Ivo Rendić – Miočević u brojnim člancima u *Vijencu*, negirao je ideološku povezanost ustaškog pokreta i nacifašizma, dovevši taj proces do kraja na način da je kao ozbiljne izvore navodio članke iz ustaških novina *Spremnost*. Na njih se pozivao da bi ustvrdio kako je Ante Pavelić barem dijelom bio antitotalitarist poslije 1918., dok Tito to nije bio nikad.

2. U *Vijencu* je objavljen intervju Andrije Tunjića s Igorom Vukićem koji na dvije stranice plasira tezu o tome kako nije bilo nikakvog istrebljenja i genocida nad Srbima u NDH, niti je u Jasenovcu bio logor smrti.

3 Ivo Banac u razgovoru s istim novinarom stavlja u istu ravan Krležu i Milu Budaku, jer je su obojica promovirali totalitarne sustave.

Komentari:

Ad 1 U *Vijencu* od 14. V. 2015. prozvani autor napominje da su novinari *Spremnosti* isticali Titov staljinizam i upozoravali da je cilj komunista revolucionarno osvajanje vlasti svim sredstvima. Tito je prema njima oruđe Kominterne, a KPJ je na liniji ciljeva velikosrpskog ekspanzionizma. Danas je jasno da je analiza novinara *Spremnosti* bila itekako utemeljena. Za Markovinu i sam pokušaj da se ustaškim novinama pristupi kao posve ozbiljnog izvora i da se ocijeni mišljenje ustaških novinara predstavlja nedopustivi grijeh i, dakako, ustaški revizionizam.

U istome *Vijencu* prozvani autor tvrdi da se A. Pavelić u predratnome razdoblju može ocijeniti kao antifašist. Istina! Naime imao je protivnika – kraljevu fašističku diktaturu. Štoviše, danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhfašistički je poklik. Pavelić je u prvoj etapi bio i antiboljševik (vidjeti *Strahote zabluda* – prvo izdanje 1938. na talijanskom jeziku). On je u boljševizmu video najveću opasnost za svijet. Boljševička vlast, prema njemu, spremna je za volju svoje diktature žrtvovati najveće duhovne tekovine čovječanstva i milijune ljudi. Zar ta ocjena nije aktualna i danas? Pavelić se 1941., koristeći se kao i Tito ratnim prilikama, priključio novom svjetskom poretku i odgovoran je za nepobitne zločine.

Što se tiče negiranja ideoološke povezanosti ustaškog pokreta i nacifašizma, radi se o metodološkim problemima koje komunistički antirevizionisti zaobilaze. Prozvani autor istaknuo je da je Nada Kisić Kolanović (2002.) raspravljajući o povijesti NDH kao predmetu istraživanja upozorila da se ustaška ideologija ne može poistovjetiti s ideologijom fašizma i nacionalnog socijalizma, niti se može prosuđivati mimo njih. Prozvani autor smatra da su ustaštvu, ali i četništvu plod, između ostalog, stoljetnih transgeneracijskih prijenosa i transkulturnih psihiatrijskih poremećaja. Ni komunistički pokret nije bio bez utjecaja tih prijenosa. Izvornoga fašizma/nacizma na ovim prostorima zapravo nije ni bilo. Komunistička historiografija, koju slijede današnji nekompetentni sveznadari - antifabranitelji među kojima su štoviše i predsjednici RH Stjepan Mesić i Ivo Josipović, stvorila je svoju sliku o NDH. Ta

je slika svedena na shemu „*endehazija*“ koja automatski označuje hrvatsku genocidnost, nacifašizam, klerofašizam i kvislinštvo, a koja je nastala sama od sebe bez prethodnih uzroka. Status „Hrvatske na mučilištu“ u monarhističkoj Jugoslaviji zanemaruje se iako je poznato da je hrvatski nacionalizam bio stimuliran od srpskog (Adrian Hastings, 2003.) i da je Hrvatima progonjenima u Kraljevini Jugoslaviji preostalo samo nasilje ako se nisu željeli podložiti (Dominique Venner, 2005.). Zanemareno je da je u predratnoj Srbiji postojala jaka fašizacija (Ljotićev Zbor i Srpska dobrovoljačka komanda) i antisemitizam, dok u Hrvatskoj tada fašizacije nije bilo (Philip J. Cohen u knjizi **Serbia's Secret War**, 1996). Hrvati zbog raščinjenoga identiteta (čakavci, kajkavci, štokavci, razne kulturološke i vrijednosne tradicije) nisu tada, uz rijetke izuzetke, prihvatali objedinjujuće nacifašističko jednoumlje, nego su se većinom priklonili demokratskom i pacifističkom Radićevome patriotizmu. Ratni vihor otpuhnuo je taj patriotizam i konačno je predao Hrvatsku, uz pomoć „velikih“ (Teheran, 1943.), komunističkoj Jugoslaviji. Zanemarivanjem važnih činjenica nastanak NDH kao posljedice ostaje bez objašnjenja

Ad 2 Mit o Jasenovcu danas se ruši i više ne prolazi priča o stotinama tisuća ubijenih, ali se razotkriva činjenica da je tu bio i komunistički logor poslije rata. Markovina ne pobija nego optužuje i samo otvaranje rasprave.

Ad 3 Nepobitno je da je Miroslav Krleža bio apologet Tita i boljševizma. Prigodom proglašenja Josipa Broza počasnim članom JAZU (što je Tito i danas!) 1947. Krleža ga je veličao „kao čovjeka koji je sam na djelu pokazao kako se objašnjava narodna volja“. Povodom sedamdesetoga Titova rođendana zaželio je da ostane barjaktarom još mnogo godina, a u pobjede njegovih barjaka nema razloga sumnjati. Razotkrivanje Krležina lika i djela te njegove uloge u hrvatskoj ždanovštini postaje sve intenzivnije. Davor Velnić u knjizi *Čitajući Krležu* (2001.) propituje njegovo djelo i njegov utjecaj na kulturu i društvo, a u zbirkama eseja *Nije namjerno* (2008.) i *Krajolici zla* (2013.) ukazuje da je Krleža kao sudionik povezan s razvojem boljševizma u Hrvatskoj. Nadalje, tvrdi Velnić, Krleža je koristeći boljševički sustav nametnuo svoj monopol u hrvatskoj književnosti. Sanja Nikčević u knjizi *Mit o Krleži* (2016.) tvrdi da je

Krleža svojom pozicijom u Leksikografskome zavodu bio ideolog komunističke kulture. Markovina Bančeve stavljanje u istu ravan Budaka i Krleže ne obrazlaže niti argumentira. Ipak razlika postoji. Predstavnik boljševičkoga totalitarizma Krleža svečano je otpraćen u vječnost na lafetu, a predstavnik ustaškoga totalitarizma Budak s omčom oko vrata u pratnji masakrirane kćerke Grozde.

Freud za povjesničare

Tvrđnjama D. Markovine nedostaju argumenti. One slijede historiografiju pobjednika u Drugome ratu te su antirevizionističke, a znanstveni povjesni revizionizam prokazuju kao ustašizaciju. Nažalost, Markovina nije usamljena pojava u Hrvatskoj. On je samo dobar primjer. U Markovinim tvrdnjama nema interdisciplinarnosti koja bi pobila laži komunističke antirevizionističke i srpske negacionističko - revizionističke historiografije koje svijetu bezočno prokazuju Hrvate kao uzročnike svih zala, a ustaštvo od posljedice pretvaraju u uzrok. Stoga postkomunisti i velikosrbi izbjegavaju interdisciplinarnost, a ona nije zastupljena, uz rijetke izuzetke, na studijima povijesti u Hrvatskoj i u školskoj nastavi. Mnogo objašnjavaju socijalna biologija, biološka psihologija, genetika, etnopsihologija itd.. Za objašnjavanje tragičnih događaja popraćenih psiho-patološkom aktivnošću u nas važna je freudovska psihijatrija (Eduard Klain). Američki povjesničar Peter Gay smatra da psihoanaliza može otkriti povjesničaru da ne može potpuno objektivno tragati za istinom jer je kao ljudsko biće opterećen nesvjesnim koje proizlazi iz odgoja, tradicije, društvene sredine i dr., a samospoznaja povjesničara mogla bi biti most između psihoanalize i povijesti. Hrvatski istraživači moraju svaki za sebe otkriti svoje moguće predrasudne blokade ako žele biti objektivni i moralni. Mišljenje Petera Gaya valja preporučiti dr. Markovini jer, ne ulazeći ovdje u važnu priču o njegovim obiteljskim recidivima, njegova izjava 2016. u videu *Osobna sjećanja (Dokumenta)* govori o njegovim teškim predrasudnim blokadama. Rekao je: „.....ali kad god bi vikali Jugoslavija ili išla himna Hej Slaveni mi bi se u stanu digli na noge i slušali tu himnu. Ja danas kad čujem Lijepu našu molim Boga da Hrvatska izgubi. Meni Hrvatska ništa ne predstavlja“. Pomoć psihijatra ovdje je

neophodna! Dr. Markovini i mnogim drugima koji su opterećeni predrasudnim blokadama preporučuju se korisna literature:

GAY, Peter (1985).. *Freud for Historian*. New York - Oxford: Oxford University Press, 1985. Vidjeti: Lidiya SKLEVICKY, ČSP 21 (1-3), 1989.

GAY, Peter (1998). "Psychoanalysis and the historian". U: Michael S. Roth (urednik), *Freud: Conflict and Culture, Essays on his Life, Work and Legacy*, New York: Alfred A. Knopf

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21637-pismo-prof-dr-sc-ivu-rendic-miocevicu>

KNJIGA OSUDA HRVATA NA ZABORAV

Datum: Fri, 12 Jun 2020 20:03:03 +0200

Šalje: Ivo Rendić

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

*Izдаваč Bošković će mi objaviti Zbornik. Šaljem Vam tekst
srdačan pozdrav*

IRM

IVO RENDIĆ - MIOČEVIĆ

OSUDA HRVATA NA ZABORAV PEDAGOGIJSKO POVIJESNE RASPRAVE

(...)

RECENZIJE

Doc. dr. sc. Mateo Bratanić 6. 2. 2014

Odjel za povijest

Sveučilišta u Zadru

Recenzija rukopisa prof. dr. sc. Ive Rednića-Miočevića „Osuda na zaborav: Pedagogijsko povijesne rasprave“

Primio sam rukopis prof. Ive Rendića-Miočevića koji je nastao ponajviše od članaka objavljenih u časopisu Matice hrvatske Vrijenac. Autor koji je po pozivu pedagog i povjesničar promatra u više cjelina različite aspekte suvremenog stanja u historiografiji i nastavi povijesti koji bitno određuju društvene odnose u kojima egzistiramo. Kao višegodišnji sveučilišni profesor metodike nastave povijesti Rendić-Miočević uočava brojne neriješene probleme koje postoje u suvremenom školskom sustavu. Evidentno je da se zanemaruju neke teme, a druge preuveličavaju skrećući tako pogled učenika prema

onim idejama koje propisuju „liberalne snage tzv. demijurzi“. Autor to uočava u nedostatku objašnjavanja „pogubnosti komunističkog totalitarizma“ i „veličanju komunističkog antifašizma“. Nameću se nove teme koje zamagljuju stvarnost u našim školama.

Tako autor ističe kako se današnja vladajuća ideologija predstavlja kao „tolerantna“, premda ne podnosi drugačija razmišljanja, posebno ona konzervativnog podrijetla. Ponovno se promatra odgoj „kao produkt pedagoške proizvodne u skladu s potrebama društva“ što nastavu povijesti čini unaprijed programiranom na način da se guraju teme koje za cilj imaj „indoktrinaciju“. U zamišljenom razgovoru s akademikom Stjepanom Matičevićem autor konstruira Matičevićeve odgojne ideje i stavљa ih u suvremenim društvenim kontekstima.

Poseban problem kojeg autor obrađuje u više poglavlja je pitanje povijesti koja ne prolazi. Naime, od Drugog svjetskog rata hrvatska javnost se bavi pitanjima komunizma i ustaštva, koja se učestalo stavljaju u dnevno političke svrhe. Na taj način maskiraju se bitna goruća pitanja koja muče većinu pučanstva Hrvatske. „Oživljavanje kulta komunističkog antifašizma“ i zamagljivanje „zločinačkog karaktera komunizma“ posebno je aktualno danas, a činjenica je da hrvatske znanstvene institucije šute i ne reagiraju na krivo oblikovanje svijesti u suvremenoj Hrvatskoj. Na drugoj strani ne postoje sociološka istraživanja o suvremenoj pojavnosti „ustaštva“ koja bi objasnili zašto se pojedinačno danas veliča ovaj režim koji je bio izrazito totalitaran. Autor zaključuje kako je bauk ustaštva kontrapunkt suvremenom antifašizmu koji je danas „ostarjela priča potrebna borcima NOB-a.“

U poglavlju o „Odnosima Hrvatske i Srbije“ autor razmatra pitanje povlačenja hrvatske tužbe za genocid i nametanja političkog pomirenja što bi zamutio činjenice o Domovinskom ratu i o tome tko je bio agresor, a tko žrtva. Ta se tendencija proteže na nastavu povijesti gdje se uvodi „neutralni pojmovnik“ i na posredni način oduzima pravo na utvrđivanje istine o povijesti i formira stvaranje „nove povijesne istine“. Autor zaključuje da je povlačenje tužbe za genocid od nacionalne važnosti i trebalo bi da se o tome odluči putem referendumu.

Autor se zalaže za svojevrsni povijesni revizionizam "pobjedničke povijesti" kako bi se razjasnila hrvatska povijesna vizija i izašlo iz

ideološkog kaosa. Pojedine teme kao antikomunizam i ustaštvo su "zacementirane" u javnosti, a temi Domovinskog rata često se pristupa revizionistički i prema zahtjevima vanjskih čimbenika (Vijeća Europe) dok bi se povjesna znanost interdisciplinarnim pristupom mogla približiti ovim temama na posve novi način koji bio stvorio novu povjesnu viziju. Zanemarivanje i poništavanje nacionalne memorije u korist novih narativa koji dolaze od Vijeća Europe ili pak od nevladinih organizacija i uz pomoć nekih hrvatskih povjesničara u čijim se udžbenicima napušta nacionalni pojmovnik u korist neutralnih termina ide ka poništavanju istine i brisanju nacionalne memorije.

Poseban problem u hrvatskom školskom sustavu autor vidi u "liberalnoj pedagogiji" koja se oblikuje prema "potrebama društva". Pojedine civilne udruge i liberalno orijentirani znanstvenici slijede zahtjeve svjetskog liberalnog poretku. Zajedničko im je osporavanje i omalovažavanje tuđeg mišljena, govor s visoka i kvalificiranje tuđeg mišljena različitim totalitaričkim terminima. Sve ovo dovodi do krize identiteta koja se dodatno narušava nametanjem rodnih ideologija i nasilnim uvođenjem kurikuluma zdravstvenog odgoja kojem se protivi većina roditelja. U suvremenoj Hrvatskoj, prema autoru, na djelu je ideologija prikrivenih komunista koji su se razmnožili po različitim strankama namećući diktate neoliberalizma iako su često "mrzitelji slobode" i drugih i drugačijih razmišljanja.

Upravo na ovom tragu nalazi se i najveća vrijednost rukopisa Ive Rendića-Miočevića, a to je drugo mišljenje. Rijetko je, danas, u suvremenoj Hrvatskoj ovako jedinstvenog, razmagljujućeg gledišta kojim autor promatra hrvatsku tužnu stvarnost. Ona svoje osnove ima u primarnim preokupacijama autora, a to su povjesna znanost i transfer povjesnog znanja u obrazovanju, ali se ne zaustavlja samo na tome već zahvaća i brojne druge probleme koji nisu vidljivi, ali kroz ovaj rukopis autora su dobro detektirani i analizirani. Smatram da će ovaj rukopis prof. Ive Rendića-Miočevića biti osvježavajuće i zanimljivo štivo brojnim čitateljima, ali da on nosi i jednu dublju poruku koja poput Tužaljke Jeremije proroka vapije s usta zbunjeneog i izgubljenog naroda na rubu provaljice.

Stoga, toplo preporučujem tiskanje ovog rukopisa.
doc. dr. sc. Mateo Bratanić

**RECENZIJA RUKOPISA PROF. DR. SC. IVE
RENDIĆA-MIOČEVIĆA, OSUDA NA
ZABORAV: PEDAGOGIJSKO POVJESNE
RASPRAVE 10- 2- 2014.**

Kao što nam to sugerira i sam naslov ovoga rukopisa prof. dr. sc. Ive Rendića-Miočevića, ovdje je u prvoj redu riječ o njegovim promišljanjima i osvrtima na zatečeno stanje u napose važnom društvenom segmentu, školskom sustavu. Rukopis je zapravo sklop većega broja članaka u kojima autor veoma kompetentno i potpuno nepristrano ukazuje na ključne značajke koje već duže vrijeme opterećuju postojeći školski sustav u Republici Hrvatskoj. U tom smislu problematizirao je primjerice i stanje školskih *curriculuma*, u kojima kako sasvim ispravno primjećuje, ne postoji tendencija pojašnjenja „pogubnosti komunističkog totalitarizma“ sa svim njegovim posljedicama, već naprotiv, sustavno se pokušava neodmijerenim i nekritičkim veličanjem „komunističkog antifašizma“, nametnuti iskrivljena slika povijesnih činjenica. Slijedom toga autor upozorava i na neke od bitnih karakteristika bivših komunističkih kadrova, nekadašnjih „progresivnih snaga“, koji su izuzetnom prilagodljivošću promijenili samo vanjštinu, ali ipak ostali u zadanim „ideološkim futrolama.“ Autor također problematizira i uspostavljene odnose liberalno-demokratske ideologije prema drugačijim svjetonazorskim opredjeljenjima. U tom kontekstu naglašava agresivnu liberalnu verbalizaciju tolerancije, iza koje zapravo stoji krajnja netolerantnost prema svemu drugačijem, napose konzervativizmu. Stoga, za usporedbu s pravom upozorava kako se ponovno potenciraju određeni oblici odgoja po načelu „produkta pedagoške proizvodnje u skladu s potrebama društva“, što je zapravo klasični primjer ideologizacije s pogubnim posljedicama, kako u nastavi povijesti, tako i u obrazovanju uopće.

U jednom od poglavlja autor posebnu pozornost posvećuje znakovitoj šutnji mjerodavnih ustanova u Hrvatskoj, i to poglavito onda kada je posrijedi pokušaj oživljavanja „kulta komunističkog antifašizma“ s ciljem zataškavanja „zločinačkog karaktera komunizma“. Svu odgovornost za takvo stanje, potpuno opravdano stavlja na teret ustanovama koje se primarno bave poviješću, primjereno ih podsjećajući kako „povijest nije samo učiteljica života, nego je i svjetlo istine“. Jednako tako, napominje kako su stalna naglašavanja pojma antifašizma, kao i „održavanje bauka ustaštva“, isključivo u funkciji odbacivanja odgovornosti za nastale zločine u razdoblju trajanja komunističkog totalitarizma.

Poglavlјem u kojemu autor progovara o odnosima Hrvatske i Srbije, napose se osvrće na aktualna politička propagiranja o potrebi bezuvjetnog pomirenja. Tu podcrtava sve moguće zamke i opasnosti za Hrvatsku, a koje u prvome redu proizlaze iz nametanja stanja po kojemu se još uvijek nije u punoj mjeri uspostavilo nedvosmisleno određenje o tome tko je agresor, a tko žrtva. Stoga veoma razložno zaključuje kako nema adekvatnog pomirenja bez prethodnog uređenja reda stvari, a napose ne uz upotrebu „neutralnog pojmovnika“, kojemu je osnovni cilj relativiziranje stvarnih događaja i istine iz Domovinskog rata.

Između ostalog, autor konstatira i to kako komunistički kadrovi „danас u Hrvatskoj postaju *demiurzi*“, te na tome tragu, a pod krinkom liberalizma, pokušavaju naučenim modelima iz komunističkog razdoblja utjecati na kreiranje novoga društva. Stoga drži kako je neophodno izvršiti povijesni revisionizam „kao važan postulat povijesne znanosti“, koji traži svoje primjereno mjesto u hrvatskoj povijesnoj znanosti. Bez toga, tvrdi autor, u hrvatskom društvu nastavit će se započeti „postkomunistički modernizacijski šok popraćen kulturno-antropološkom revolucijom“. U tom kontekstu promatra i zacrtane ciljeve liberalnog projekta koji pored ostalog podrazumijeva i izbor spolne orijentacije, temeljen na „zabrinjavajućoj tendenciji jednoumlja“.

Na koncu autor skreće pozornost na pokušaje nametanja učenja hrvatske povijesti isključivo u pravcu poništavanja nacionalne memorije. Potvrdu toga nalazi u nastavi povijesti koju, kako kaže, primarno obilježavaju stalno prisutne ideološke protimbe, koje svoje

ishodište imaju u različitim interpretacijama dogadaja iz Drugoga svjetskog rata.

S obzirom na prethodno kazano, ovdje mi se čini prikladnim navesti aktualnu misao jednog poznatog francuskog intelektualca koji je svojedobno kazao: „Vec je sila primijenjena na činjenice strašna: a primijenjena na ideju postaje monstruozna“.

Rukopis prof. dr. sc. Ive Rendića-Miočevića, priznatog i objektivnog povjesničara, temelji se na jasnoći njegova promišljanja, prožetim britkim zaključcima i konstatacijama koje prodiru u bit problema hrvatskoga društva opterećenog nerazriješenim problemima iz bliže prošlosti. Njegova upozorenja na svojedobne, ali i sadašnje zablude, zasluzuju punu pozornost i pozivaju na potrebu traženja novih, primjerenijih rješenja adekvatnih postojećem trenutku.

Sve navedeno sasvim jasno upućuje na potrebu tiskanja ovoga rukopisa.

Doc. dr. sc. Zlatko Begonja
Zavod za povjesne znanosti HAZU u Zadru

Datum: Fri, 25 Sep 2020

Šalje:Ivo Rendić

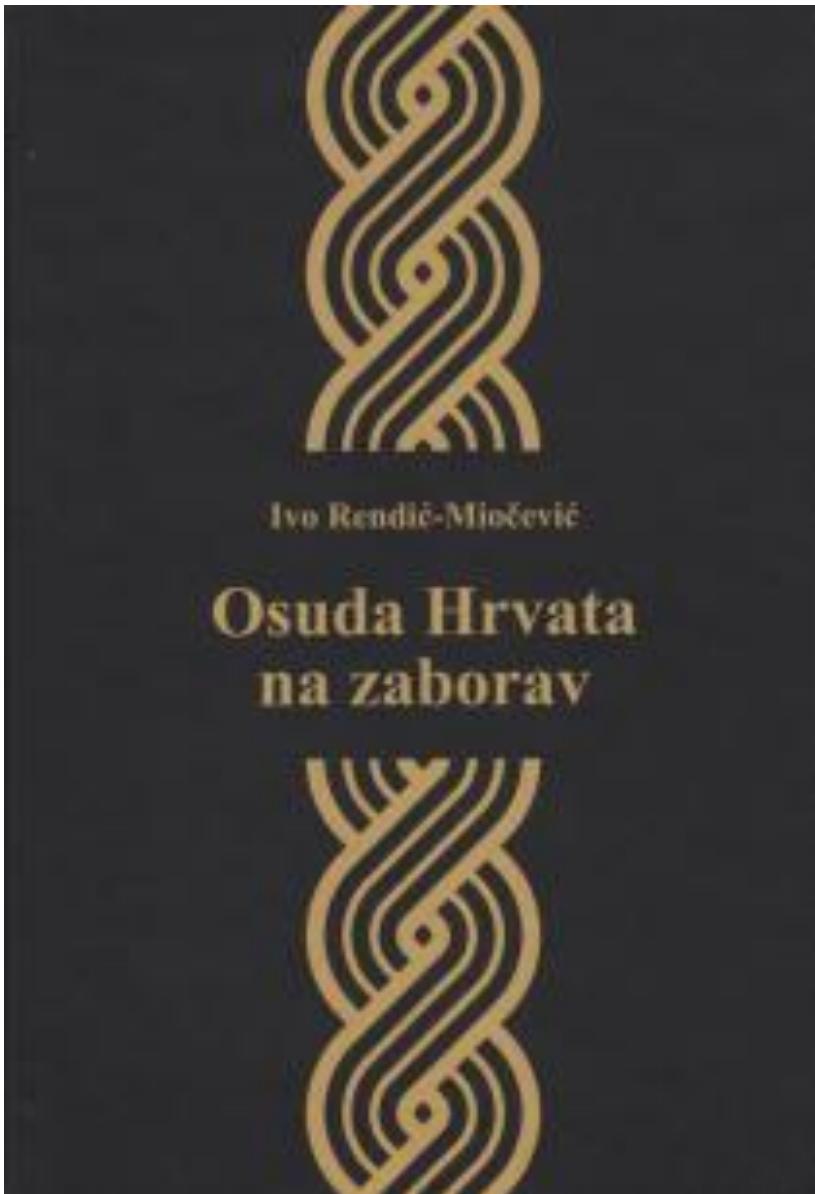
Prima:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani g. Pećarić

*Poslao bih vam Zbornik koji je upravo izašao iz tiska. Molim vas
vašu točnu adresu*

Srdačan pozdrav

IRM

RENDIĆ-MIOČEVIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

**BORBA ZA BOKU KOTORSKU / U BOKI
KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI –
HRVATSKI, ELEMENT, ZAGREB, 1999.**

**PORUKA ZNANSTVENOG SKUPA "HRVATI
U BOKI KOTORSKOJ": BOKELJSKI HRVATI
- "NAJHRVATSKI HRVATI"**

*Dom i Svet, Informativni tjedni prilog za iseljenike, br. 136
Večernji list (inozemno izdanje), 7. siječnja 1997.*

O jednom mom gostovanju na hrvatskom radiju u Melbourneu kada sam odgovarao na pitanja slušatelja pisao sam već u svom članku "Borba za Boku" (*Dom i Svet, br. 101*). Tada sam, govoreći o hrvatskoj kulturnoj baštini u Boki kotorskoj ponovio činjenicu da je po službenim crnogorskim izvorima oko 40% nepokretne i 66% pokretne spomeničke baštine te republike u Boki kotorskoj. Poznato je da su bokokotorska priobalna naselja, stoljećima s uglavnom hrvatskim pučanstvom, bila žarišta pomorstva, koje je kroz svo to vrijeme bilo pokretač razvoja cijelog tog područja, pa je pučanstvo

tih naselja bilo i nosiocem kulture, koja je dosegla zaista zavidnu razinu. Jasno je stoga da ogromna većina tog blaga pripada hrvatskom narodu. Javio se jedan Srbin (što znamo, jer je uslijedilo nacionalno izjašnjavanje u vidu psovke na račun profesora - srećom nije išlo izravno u eter). Inzistirao sam na njegovom pitanju pa ga je voditelj i postavio: "Javio se jedan naš slušatelj, očito iznenađen Vašom tvrdnjom da je 50% spomeničnog blaga današnje Crne Gore hrvatsko, pa Vas pita ima li tamo što srpsko." Moj odgovor je bio: "Očito me naš slušatelj nije dobro razumio. Ja sam rekao da 50% ispada po službenim crnogorskim izvorima. A ne daj Bože da me je neki moj Hrvat iz Boke čuo da sam ja rekao da je samo toliko! A da je to zaista tako vidljivo je iz sljedeće priče. Hrvatska bratovština "Bokeljska mornarica 809" organizirala je predavanje u Zagrebu "Hrvatska kulturna baština Boke kotorske". Predavač je počeo svoje predavanje konstatirajući kako je teško, u jednom predavanju, govoriti o hrvatskoj kulturnoj baštini Boke kotorske jer je ona ogromna. Zato će on govoriti o srpskoj kulturnoj baštini u Boki. Zatim je konstatirao da postoji pet zaista značajnih spomenika za koje se smatra da su srpski, a da će on pokazati kako niti jedan od njih nije srpski." A da nisam pretjerao tom prigodom potvrđeno je i ovih dana. Naime, Filozofski fakultet u Zadru i Hrvatska bratovština "Bokeljska mornarica 809", a pod pokroviteljstvom Hrvatske Akademije Znanosti i Umjetnosti, organizirali su znanstveni skup **HRVATI U BOKI KOTORSKOJ**. Prvi dio skupa je održan u Zadru, od 12. do 14. prosinca 1996. Nastavak se planira za travanj ili svibanj 1997. u Zagrebu. Naime, prijavljeno je toliko referata da je pripremni odbor (prof. dr. Šime Batović, prof. dr. Zvonko Janović, prof. dr. Nikica Kolumbić, prof. dr. Stijepo Obad, prof. dr. Josip Pečarić, akademik Ivo Petricioli, prof. Anton Simović) odlučio podijeliti skup u dva dijela. A već s najavom ovog prvog dijela počele su stizati nove prijave. Očito je kako hrvatski znanstvenici znaju kolika je važnost Boke kotorske za hrvatski narod. Ali, odgovarajuća medijska reakcija je izostala, po tko zna koji put kada je riječ o Boki kotorskoj!

Izloženo je 37 referata

Skup je otvorio **prof. dr. Stjepo Obad** konstatirajući da je Boka kotorska hrvatska kulturna sastavnica i integralni dio hrvatskog kulturnog prostora, a zatim su uslijedili pozdravni govorovi nadbiskupa zadarskog **mnsr. Ivana Prendě**, provincijala franjevačke provincije "sv. Jeronima" **dr. fra Maria Šikića**, prodekanu Filozofskog fakulteta, predsjednika Hrvatske bratovštine "Bokeljska mornarica 809", predstavnika pokrovitelja Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Sve nazоčne je posebno razveselila činjenica da su tijekom cijelog skupa bili nazоčni dva časnika Bokeljske Mornarice: **Vijeko Pezzenti**, koji je također pozdravi skup i **Anton Seifert**. Tijekom svih tri dana održavanja znanstvenog skupa stizali su pozdravni brzojavci. Tijekom sesije kojom sam predsjedavao stigao je i brzojav gosp. Ante Belje, ravnatelja Hrvatske matice iseljenika. S velikim zadovoljstvom sam ga pročitao.

Beljino pismo potpore

"Dragi prijatelji, iskreno mi je žao što, zbog ranije preuzetih obveza, nisam nazоčan na vašem cijenjenom skupu, ali vam svakako moram reći da Hrvatska matica iseljenika od srca pozdravlja organizaciju vašeg znanstvenog skupa o Hrvatima u Boki kotorskoj. Sada, kad Hrvati imaju svoju samostalnu državu, daleko više i lakše će moći skrbiti o svojoj braći izvan hrvatskih granica, jer su se povećale i mogućnosti institucionalnih oblika zaštite koju pružaju razne međunarodne institucije. Hrvatskoj matici iseljenika jasni su problemi oko 11 tisuća Hrvata u Boki kotorskoj. Poznata su nam kršenja ljudskih prava. Ponajprije raseljavanje pod prisilom, nemogućnost pohađanja nastave na hrvatskom, nepostojanje bilo kakvih drugih hrvatskih kulturnih ustanova, nepostojanje tiska na hrvatskom jeziku itd... U Hrvatskoj matici iseljenika, kao i u ostalim institucijama hrvatske države, Hrvati Boke kotorske uvijek će imati uporište u borbi za svoja legalna i legitimna prava. Želeći da vaš skup pridonešće dobrobiti Hrvata Boke kotorske i opstanku Hrvata na njihovim vjekovnim ognjištima u Boki, najsrdačnije vas

pozdravljam i želim vam mnogo uspjeha u radu. Nadam se da će radovi sa znanstvenog skupa biti tiskani u posebnom zborniku.

Ravnatelj HMI-a i upravitelj HIC-a Ante Beljo “

Izloženo je sljedećih 37 referata: Damir Magaš (Zadar): O osnovnim zemljopisnim značajkama prostora Boke kotorske; Šime Batović (Zadar): Boka kotorska u prapovijesti; Stjepan Antoljak (Zagreb): Boka kotorska u srednjem vijeku; Zdenko Žeravica (Dubrovnik): Srednji vijek u Boki kotorskoj u svjetlu arheoloških ostataka; Ivo Rendić Miočević (Zadar): Od popa Dukljanina do Baje Pivljanina (Etnopsihološka objašnjenja katoličke defanzive u Duklji); Stjepan Čosić (Dubrovnik): Boka kotorska za francurske uprave; Frano Ivković (Zadar): Ustroj druge austrijske uprave u Boki kotorskoj; Ivan Pederin (Zadar): Ustanak u Boki kotorskoj 1848.-1851.; Ankica i Josip Pečarić (Zagreb): Hrvati u Boki kotorskoj u Kraljevini Jugoslaviji; Luko Brailo (Dubrovnik): Položaj Hrvata u Boki kotorskoj od godine 1991. do 1996.; Ante Marinović (Dubrovnik): Državnopravni status s izmjenom vlasti u Boki kotorskoj od najstarijih dana do 1918. godine; Eduard Peričić (Zadar): Katoličke biskupije Gornje Dalmacije; Jozo Milanović (Tkon): Monasi benediktinci u Boki kotorskoj; Stjepan Krasić (Rim): Dominikanci u Boki kotorskoj; Josip Sopta (Dubrovnik): Franjevci u Boki kotorskoj; Stanko Piplović (Split): Katoličke bogoštovne gradnje u Boki kotorskoj tijekom 19. stoljeća; Slavko Kovačić (Split): Studenti kotorske biskupije na visokom bogoslovnom učilištu dalmatinskih biskupija u Zadru (1826.-1921.) i Splitu (1906.-1996.); Midhat Kozličić (Zadar): Granice Boke kotorske na zemljovidima od 17-20. st.; Josip Stošić (Zagreb): Prisutnost bizantske umjetnosti u Boki kotorskoj; Nikola Jakšić (Zadar): Skulptura devetoga stoljeća u Boki kotorskoj; Anica Kisić (Dubrovnik): Likovno blago pomorskoga sadržaja u Boki kotorskoj; Ivna Anzulović (Zadar): Veze Zadra i Boke kotorske u 14. i 15. stoljeću; Franko Mirošević (Zagreb): Veze Boke kotorske s južnom Dalmacijom od 1918. do 1929.; Ivan Mustać (Dubrovnik): Enklava Sutorina u svjetlu dubrovačke diplomacije; Milko Brković (Zadar): Povelja kralja Tvrtka I. mletačkim trgovcima u Kotoru godine 1385.; Šime

Županović (Split): Ribarstvo i ribarska terminologija Boke kotorske; Josip Lisac (Zadar): Bokeljski govor u kontekstu cjeline dijasistema; Miljenko Foretić (Dubrovnik): Veze bokeljskih i južnohrvatskih pisaca od 16. do 18. stoljeća; Vanda Babić (Zadar): Hrvatska književna tradicija kod starijih bokeljskih pisaca; Divna Mrdeža - Antonina (Zadar): Lirika Stjepana Zanovića; Stjepo Mijović Kočan (Zagreb): Boka kotorska u suvremenom hrvatskom pjesništvu; Ljerka Šimunović (Zadar): Vicko Drago, povjesnik i književnik; Marijan Diklić (Zadar): Pravaštvo Boke do Prvog svjetskog rata; Tonći Šitin (Zadar): Administrativna podjela i stranačke borbe u međuratnom razdoblju; Miho Demović (Zagreb): Dalmatinske pjesme iz Boke prema zbirci Ludviga Kube; Ivan Ivančan (Zagreb): Kolo Bokeljske mornarice; Stjepo Obad (Zadar): Hrvatska društva u Boki kotorskoj do Drugoga svjetskog rata; Franko Oreb (Split): Devedeseta obljetnica Bokeljskoga starinarskog društva (1906.-1996.).

Sličnosti Domovinskog rata i prošlog stoljeća u Boki

U radu skupa aktivno je sudjelovao i dr. fra Mario Šikić. On je izložio predavanja Stjepana Krasića i Josipa Sopte, koji nisu mogli biti nazоčni. Na određen način to možemo reći i za zadarskog nadbiskupa mons. Ivana Prendu. Naime, on je, pozdravljajući skup, izrazio žaljenje što u njegovom programu nije vidio i predavanje o njegovom predčasniku nadbiskupu barskom i zadarskom Vicku Zmajeviću. Brzo se pokazalo da se radi o hrvatskom znanstvenom skupu o hrvatskom kraju. Pripremni odbor je brzo reagirao, pa je na skupu prikazan i rad dr. Eduarda Peričića o ovom velikanu hrvatskog naroda rodom iz Perasta, koji će se uskoro pojaviti u najnovijem broju časopisa Zadarska smotra. Dugotrajni aplauz za svoja predavanja dobili su mnogi autori, kao na primjer Stjepan Antoljak, Ivo Rendić Miočević ili pak dugogodišnji profesor kotorskog Pomorskog fakultete Ante Marinović, koji je prije početka svog predavanja prišao nazоčnim časniciima Bokeljske mornarice i najsrdačnije ih pozdravio. Da je nečeg sličnog onom što smo doživjeli u Domovinskom ratu bilo i u prošlom stoljeću u Boki

vidjelo se iz referata Stjepana Čosića, Frana Ivkovića i Ivana Pederina. Kako je Boka odvajana od Dalmacije i matice zemlje Hrvatske objasnili su Ankica i Josip Pečarić, Franko Mirošević i Tonči Štitin. Hrvatska kulturna baština je veliki srpski kompleks. Petsto godina pod turskom vladavinom učinili su da se Srbi i Crnogorci nemaju čime pohvaliti. Zato to pokušavaju nadoknaditi otimanjem, a od koga bi drugo nego od Hrvata. To je istaklo više predavača kao što su, prije svih Josip Stošić, kao i Vanda Babić, ili Franko Orebić. Boka kotorska je zaljev hrvatskih svetaca (Sv. Leopold Bogdan Mandić, blž. Ozana Kotorka, blž. Gracija iz Mula, a i hrvatski papa Siksto V. je podrijetlom iz Boke). Zato i ne čudi što je na prvom hrvatskom znanstvenom skupu o Boki kotorskoj bilo toliko referata o Katoličkoj crkvi u Boki (Eduard Peričić, Jozo Milanović, Stjepan Krasić, Josip Sopta, Slavko Kovačić). Luko Brailo je dokumentirano pokazao koliko je težak položaj Hrvata u Boki kotorskoj danas. Tom prigodom je pročitao prijeteće pismo koje su prošle godine dobivale ugledne hrvatske obitelji u Tivtu u kojem stoji i sljedeće: "Ne odete li sami na vrijeme, noć će gutati vašu djecu i vaše obitelji"! Naravno, u ostalim predavanjima bile su zastupljene ljestve teme - hrvatska baština u Boki. Posebno treba istaknuti trenutak kada je Šime Županović govorio o Hrvatima Boke kao o najhrvatskijim Hrvatima. Ovo je izazvalo sveopće odobravanje nazočnih, što je još više istaklo kontrast između onog što o Hrvatima Boke kotorske misle hrvatski znanstvenici u odnosu na ono kolika im se pažnja posvećuje u medijima, što itekako doprinosi da se memoricid koji je sprovodila velikosrpska politika kroz svo vrijeme postojanja bivše države itekako osjeća i danas.

Samo djelić onoga što Boka jest i što znači hrvatskom narodu

Naravno, i Pripremnom odboru, kao i svim sudionicima ovoga skupa bilo je jasno da je s predavanjima s ovog skupa, uključujući i ona koja će biti održana u Zagrebu sljedeće godine, pokazan samo djelić onoga što Boka kotorska jest i što znači hrvatskom narodu. Zato je, uz ostalo zaključeno da se ubuduće svake dvije godine održi ovakav skup o Boki kotorskoj. Prvi znanstveni skup na kome su

hrvatski znanstvenici raspravljali o "sastavniči hrvatskog nacionalnog bića" - Boki kotorskog je događaj od izuzetne važnosti za Hrvate Boke kotorske, ali i za hrvatski narod u cjelini. On pokazuje da Hrvati nikad neće prestati voditi brigu o svojim vrijednostima, i da će tako eventualni nestanak baštinika te ogromne baštine u Boki kotorskoj, najbolje pokazati kakva je sredina u kojoj su naši pređi stvarali izuzetna djela. Hrvatska je ovim skupom (kao i planiranim budućim skupovima) pokazala da će sve učiniti da svi saznaju kako **u Boki kotorskoj svaki kamen govori Hrvatski.**⁵

---

⁵ Izvješće sa znanstvenog skupa u Zadru objavljeno je i u Hrvatskom Slovu, 20. prosinca 1996. pod naslovom :”Bokeljski Hrvati - najhrvatskiji Hrvati”.

HRVATI BOKE KOTORSKE

Hrvatsko Slovo, 5. lipnja 1998.

U Zagrebu, u Starogradskoj vijećnici, održan je 22. i 23. svibnja ove godine znanstveni skup "Hrvati Boke kotorske" čiji je organizator Filozofski fakultet iz Zadra i Hrvatska bratovština "Bokeljska mornarica 809" iz Zagreba, a pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti i tehnologije RH, HAZU i Hrvatske matice iseljenika. U stvari, to je nastavak skupa održanog u Zadru od 12. do 14. prosinca 1996. Skup su otvorili dr. **Stijepo Obad**, profesor zadarskog Filozofskog fakulteta i prof. dr. **Zvonimir Janović**, predsjednik zagrebačke "Bokeljske mornarice". Prof. Janović se s ironijom osvrnuo na činjenicu da će Jugoslavija svoj nastup na svjetskoj izložbi EXPO '98. u Lisabonu otvoriti i zatvoriti s kolom Bokeljske mornarice. Jugoslavija se želi na taj način predstaviti kao zemlja tisućljetne pomorske tradicije, a zapravo ponovo će se manifestirati dva velika velikosrpska kompleksa. Prvi kompleks **more**, očituje se već samom činjenicom da se oni žele predstaviti tako, a drugi **hrvatska kulturna baština** proizilazi iz činjenice da se oni predstavljaju hrvatskom baštinom - Bokeljskom mornaricom, prikazujući je kao svoju baštinu. S druge strane, čime bi se današnja Jugoslavija i mogla predstaviti zapadnom svijetu nego Bokom kotorskom, koja kao hrvatska zemlja i pripada Zapadu? Čime bi se, zaista, mogli predstaviti ako ne hrvatskom kulturnom baštinom? Kada govorimo o kotorskoj bratovštini, treba stalno imati na umu, da je samo u prvoj Jugoslaviji ona mogla imati katolički karakter. A u Boki to je uvijek značilo očuvanje hrvatskog identiteta! Da nije tako, ne bi odred Mornarice bio na pogrebu Stjepanu Radiću. A bio je! Međutim, u drugoj Jugoslaviji, Mornarica je prvo bila zabranjena, a potom je obnovljena ali kao jugoslavenska organizacija. Tek, neposredno pred rat, uz veliko zalaganje zagrebačkog dijela organizacije, promijenjen joj je statut, tako da od tada ona ponovno sudjeluje na proslavama sv. Tripuna, zaštitnika Kotora, Boke kotorske i same Bokeljske mornarice. A preostali Hrvati u Boki, kroz cijelo ovo stoljeće, uglavnom prepušteni sami sebi, morali su čuvati

svoje golemo naslijede kako su znali i umjeli. Gosp. **Kondanari** je i mogao poslati svoj pozdrav zagrebačkom skupu samo zbog promjena koje su se desile u Crnoj Gori. Ne treba nikada smetnuti s uma da ni njemu, ni predstavnicima "Napredka", to neće biti zaboravljen, ako se situacija u Crnoj Gori promjeni na gore!

Na Skupu je izloženo 33 referata, a zbog velikog interesa najavljen je za slijedeću godinu i njegov treći dio najvjerojatnije u Dubrovniku. O Boki kotorskoj u prapovijesti govorio je **Šime Batović**, a u antičko doba **Marin Zaninović**. Kao i u Zadru veliko zanimanje izazvao je referat **Iva Rendića Miočevića**: "Crvena Hrvatska kao simbolika katoličkog prostora", pogotovo teorija o "sindromu Kraljevića Marka", tj. projiciranju vlastitih nedostataka na druge. To se može iščitati iz srpskih narodnih pjesama, a bili smo tome svjedoci i u Domovinskom ratu. **Frane Ivković** je govorio o ustroju uprave u Boki kotorskoj od ilirskih pokrajina do 1918. godine. **Ankica Pečarić** je razmatrala položaj Hrvata Boke kotorske u prvoj Jugoslaviji s posebnim osvrtom na načine na koje je velikosrpska politika radila na odvajaju Boke kotorske od Hrvatske. Opisuje perfidnu igru kako je Vidovdanskim ustavom osigurano odvajanje Boke kotorske od Dalmacije. Tome je pridonijelo ujedinjenje partijskih organizacija Boke i Crne Gore prihvaćeno na Vukovarskom kongresu Socijaldemokratske stranke, ali je realizirano tek 1922. Tijekom Drugog svjetskog rata u NOP-u govorio o Crnoj Gori i Boki kotorskoj, da bi se na kraju rata ono "i Boka kotorska" jednostavno eliminiralo.

U vrlo zapaženom referatu, **Luko Brailo** se osvrnuo na razdoblje između 1991. i 1998. godine: "Kulminacija hajke na Hrvate Boke dosegnuta je uoči i tijekom srbočrnogorskog agresije na Hrvatsku." Brailo navodi kako su samo iz Tivta od 1991. do 1993. otišla 224 Hrvata, a od 1993. do 1996. još 126, kao i mnoge druge podatke koje svjedoče o zaista izuzetno teškom položaju Hrvata u Boki kotorskoj tijekom Domovinskog rata. I Luko Brailo je, kao i Ankica Pečarić, pokazao koliko su smiješne tvrdnje velikosrpskih krugova da su katolici u Boki zapravo pokatoličeni Srbi. Poseban je gost bio don **Branko Sbutega** iz Kotorske biskupije s predavanjem "Hrvatska umjetnost XX. stoljeća u bokeljskim crkvama". Sbutega je, u svom

predavanju, pokazao kako je, bez obzira na velike udare koje je Hrvatstvo pretrpilo u Boki u ovom stoljeću, Katolička crkva imala značajnu suradnju s hrvatskim umjetnicima, pa bokeljske crkve krasil niz iznimnih ostvarenja **Rendića, Medovića, Meštrovića, Rosandića, Augustinčića, Lipovca, Murtića** i drugih.

“Osobitost demografskog kretanja Hrvata Boke kotorske u 19. i 20. stoljeću” bio je referat **Antuna Schallera** u kome je on argumentirano ukazao na “proces polaganog, manje - više pritajenog, ali stalnog pritiska beogradskog dvora da Boku rashrvati i “uklopi” u srbočrnomorskog okružje”. **Šime Županović** je proučavajući podrijetlo ribarskih nazivlja Hrvata Boke kotorske s temeljem na mjestu Muo, došao do zaključka da su Hrvati Boke kotorske - iskonski Hrvati! A o bokeljskim brodarima na prijelazu XVII. i XIX. stoljeća govorio je **Berislav Visković**. Na činjenicu da su Kotorani i Bokelji najbrojniji i najelitniji sloj Hrvata u Mlecima ukazala je **Lovorka Čoralić**. Tema predavanja **Anta Gulina** bio je srednjovjekovni kaptol sv. Tripuna u Kotoru, a o velikom prijatelju brojnih papa i papinskom legatu na dvorovima raznih kraljeva biskupu modruškom **Nikoli Kotoraninu** izlagao je **Miroslav Kurelac**. On je istakao kako je jedan tiskan govor Nikole Kotoranina zapravo prvi tiskan tekst nekog hrvatskog autora. **Josip Stošić** je govorio o prisutnosti bizanske umjetnosti u Boki i ukazao na činjenicu da ta umjetnost nema nikakve veze sa srpskom umjetnošću. Predavanje **Stanka Piplovića** bilo je “Katastar okružja Kotor iz prve polovice 19. stoljeća”, a **Zorana Ladića** “O srednjovjekovnim hodočašćima iz Kotora”. Boku kotorsku u XVIII. i XIX. stoljeću slušateljima je približio **Mijo Korade** kroz opise pučkih misionara. **Agneza Szabo** je govorila o Hrvatima Boke kotorske i središnjim nacionalnim institucijama u Zagrebu u XIX. stoljeću. “Hrvatska kultura Boke kotorske u rukama barbara” je predavanje **Vitomira Dessantola**. **Josip Lisac** je razmatrao bokeljske govore u kontekstima cjeline dijasistema, a zaista zapaženo predavanje o starijoj hrvatskoj književnosti Boke kotorske imala je **Vanda Babić**. Ona posebice obrađuje jedan tekst iz XIX. stoljeća u kojem pisac svome prijatelju Bokelju daleko u Argentini odgovara na pitanja hrvatstva Boke i njezina pučanstva. Odgovara i na pitanja kako se

srpstvo ukorijenilo na tlu Boke kotorske po njihovu naseljavanju koncem XVII. stoljeća.

Jerko Pandžić prikazao je stvaralaštvo nekih hrvatskih književnika - Bokelja u hrvatskoj književnosti XX. stoljeća. Među njima i jednog od najvećih hrvatskih pjesnika - **Viktora Vidu**, te **Frana Alfirevića**. Pandžić se osvrnuo i na **Augustina Stipčevića**, **Luku Brajnovića**, **Vjenceslava Čizeka** i **Mira Glavurtića**. Viktor Vida je bio tema predavanja i **Branimira Donata**, dok je **Stijepo Mijović Kočan** govorio o skoro pronađenoj, neprihvaćenoj doktorskoj disertaciji još jednog pjesnika - **Jeronima Kornera** ("Cithara octohorda u transliteraciji i valorizaciji Jeronima Kornera"). Knjigu u kojoj je uključena ova disertacija objavio je **Miho Demović**, o svom trošku. **Vladimir Vratović** je počeo svoj referat "Hrvatski latinisti Kotora - pjesničke vrste i teme" ukazujući na činjenicu kako je gramatičalna škola koja postoji u Kotoru 1429., imala sve naznake klasične gimnazije. **Žarko Dadić** je dao "Prilog poznavanju Hrvata Boke kotorske u prirodnim znanostima". Jednog od najvećih bokeljskih pjesnika **Ivana Bolicu Kokoljića** obradio je **Rafo Bogišić**, pustolova i pjesnika **Stjepana Zanovića - Boris Nikšić**, a kotorskog skladatelja **Jeronima Fiorelija - Željko Brkanović**. Na kraju predavanja prof. Brkanovića slušateljstvo je imalo zadovoljstvo i odslušati neka djela ovog vrsnog kompozitora. Tema rada **Tihomira Lukovića** bila je "Gospodarstvo Boke kroz vjekove". Potomak stare plemenite bokeljske obitelji koja je dala i glasovitog **Antuna Lukovića**, glavnog inženjera u projektu izgradnje Suetskog kanala, na primjeru je svoje obitelji opisao kako su propadale slavne obitelji Boke.

Marijan Diklić je nazočne upoznao s pravaštvom u Boki kotorskoj. Ono je nastalo tek krajem devedesetih godina XIX. stoljeća, kada viđeniji Hrvati iz Boke pristupaju pravašima Dalmacije, budući da je srpska velikodržavna ideja javno prijetila nasiljem. Bokelji, naročito mladež, svoju potporu ideji pravaštva iskazuju i čestitkama **Anti Starčeviću** u vrijeme polaganja kamena temeljca za njegov Dom u Zagrebu. Predavanje **Stijepa Obada** o Hrvatskim društvima u Boki kotorskoj ukazalo je kako hrvatski povjesnici trebaju veliku pažnju ukazati na daljnja istraživanja ovih

društava, a počasni admiral "Bokeljske Mornarice", prof. **Anton Simović** je dao povijesni pregled ove najstarije hrvatske bratovštine sve do današnjih dana.. Pročitan je i kratki prilog **Silvija Markovića** i **Nede Sindik** o Hrvatskom kulturnom društvu "Napredak" u Boki koje je nedavno obnovljeno u Donjoj Lastvi, pa je ono danas jedino društvo s hrvatskim imenom u Crnoj Gori. Podsjetimo još jednom da do obnavljanja tog društva Hrvati jedino u Boki kotorskoj nisu imali svoje društvo, što pokazuje kako je njihov položaj bio itekako težak - najteži! To je potvrđio i u svom izlaganju **Hrvoje Kačić**, predsjednik Državne komisije za granice. Kada je tijekom rata bio u Boki pitao je tamošnje Hrvate što Hrvatska može učiniti za njih. Prestrašeni metodama o kojima je govorio Luko Brailo, rekli su mu: "Najbolje je da nas uopće ne spominjete". Naravno, to se odnosilo na hrvatsku vlast, jer Hrvatska bratovština "Bokeljska Mornarica 809" bila je suočena s negativnim učinkom koji je u Hrvatskoj učinio sustavni memoricid tijekom postojanja druge Jugoslavije, a koji se ogledao u tome da mnogi nisu uopće znali ili su malo znali o Hrvatima Boke kotorske. Članovi ove najstarije hrvatske bratovštine tijekom 1991./92. obilazili su mnoge kulturne ustanove i čelnike političkih stranaka, koji po pravilu nisu znali da je Boka "Zaljev hrvatskih svetaca". To govori o tome koliko je veliki bio učinak tog memoricida nad Hrvatima, a možda još više što i mnogi bokeljski Hrvati to isto nisu znali. Ne čudi onda zašto je izaslanik predsjednika Republike viceadmiral **Davorin Kaić** na ovogodišnjoj Bokeljskoj večeri naglasio da je Hrvatska bratovština "Bokeljska mornarica 809" najzaslužnija za donošenje odluke o otvaranju Hrvatskog konzulata u Kotoru. Uslijedila je diskusija iz koje posebno izdvajamo prilog ing. **Antona Nikolića** koji je razjasnio pogreške koje hrvatski povjesnici prave kada analiziraju odnos Boke kotorske i Mletačke Albanije. U svojoj završnoj riječi dr. **Šime Batović**, profesor na Filozofskom fakultetu u Zadru, istakao je visoke znanstvene domete ovog skupa. On je upozorio na veliko zanimanje za sudjelovanjem na ovom skupu, tako da ni ovom prigodom nisu mogli biti svi zainteresirani uvršteni u program Skupa. Zato je najavio još jedan

nastavak, dogodine u Dubrovniku, kao i tiskanje knjiga s ovog i sa skupa održanog u Zadru.⁶

---

⁶ Izvješće sa znanstvenog skupa u Zagrebu objavljeno je i u Domu i Svijetu, Informativnom tjednom prilogu za iseljenike, br. 205, Večernji list (inozemno izdanje), 1. lipnja 1998 pod naslovom: "Srbi ponovo prisvajaju hrvatsku nacionalnu baštinu".

PRONAĐENA POLOVICA DUŠE / DESET GODINA S AUSTRALSKIM HRVATIMA, ZAGREB, 2002.

PUT U AUSTRALIJU: GOSTOVANJA NA HRVATSKIM RADIJIMA⁷

U nekoliko posljednjih godina mnogo je naših ljudi posjetilo Australiju i naše iseljenike тамо. To zadovoljstvo imao sam i ja, jer sam od 1992. године bio stalno pozivan od australskih sveučilišta. Kako sam 1992.-1993. bio devet mjeseci u Melbourneu, mogu reći da i pripadam тој нашој zajednici. I doista, kada sam prošle godine bio тамо, generalni konzul у том gradu me pozdravio kroz šalu. Rekao је да је ljubomoran на мene jer сам ја svake godine, од када је он тамо, ишао у Hrvatsku. Ima dosta naših radio programa у australskim gradovima. Gosti из Hrvatske често daju interviewe на tim radijima. I ja sam ове godine dao nekoliko: у Melbourneu SBS-u (državni etnički radio) i radiju 3ZZZ, у Adelaideu radiju "Zvuci domovine", а у Sydney dao sam interview ali i snimio neke komentare за "Radio domobran". Pitanja су била "vruća". Naravno, ljudi se тамо сjećaju мојих ranijih interviewa, bolje рећи они pamte тко је тамо говори. Tako gosp. Zdenko Maričić из Geelonga пише у

---

⁷ Tekst za Maticu, часопис HMI - nije tiskan

Vjesniku od 22.veljače 1994.god.: "Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj, Josip Pečarić, reće nam prije dvije godine da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti "ideojugoslavenčića" koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgičnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu". Prigodom prošlogodišnje posjete, žena jednog našeg konzula rekla mi je dan nakon posjete predsjednika Tuđmana: "Profesore, nisam znala da ste tu, ali jučer sam se sjetila Vas. Znate, poslije večere s predsjednikom, on nam je objašnjavao političku situaciju. I tada sam se sjetila Vas. Govorio je sve ono što ste nam Vi govorili prošle godine na radiju." I konačno, ove godine (23. kolovoza) su u *Hrvatskom Vjesniku (Melbourne)* objavili one dijelove interviewa koji sam dao u siječnju 1993. Hrvatskom radiju *Matija Gubec iz Melbournea*, koji se odnose na BIH (naslov članka: "*Boban je spasio Bosnu i Hercegovinu*"). Naravno, čuo sam i mnogobrojne priče o onome što su govorili drugi. Jedan naš političar tako u Melbourneu na radiju 3ZZZ nije pitan ono što je on želio, već ono što su ljudi s tog radija mislili da je u hrvatskom interesu. Naravno, ima mnogo naših ljudi koji izvrsno razaznaju što je hrvatski nacionalni interes i dobro su informirani o svemu što se kod nas događa. Zato mi se čini da je zgodno dati u osnovnim crtama ono o čemu je bilo riječi na tim mojim gostovanjima na našim radijima prošle godine.

Razlog mog većeg angažiranja u posljednje vrijeme (Adelaide).

U vrijeme stvaranja hrvatske države svi naši ljudi, pa i vi u Australiji, bili su izuzetno motivirani i angažirani. Samim činom priznanja to je uveliko smanjeno. I ja sam prošle godine mislio da je došao kraj i mojih takvih aktivnosti. To sam i rekao nekim ljudima ovdje. Ali, poslije povratka u domovinu, shvatio sam, da kao što nije prestao pritisak na Hrvatsku ni poslije priznanja, tako neće ni sada. Jednostavno rečeno DRŽAVA VAM JE KAO DIJETE. MALO DIJETE MALA BRIGA - VELIKO DIJETE VELIKA BRIGA. Itekako se i danas treba boriti za Hrvatsku. U ratu je očito tko ti je neprijatelj. Danas su na djelu podzemne bitke protiv nas. U njima

koriste i naše ljude. A na to sam Vas upozoravao još daleke 1992.godine.

Državotvorni Hrvati i oni drugi (Melbourne, Adelaide, Sydney). Činjenica da smo živjeli u takvoj državi, kakva je bila Jugoslavija, ne može se jednostavno izbrisati. Mnogima od naših ljudi je zato ideologija ispred države i nacije. Njihova je krilatica: "Ja jesam za Hrvatsku, ali ne za bilo kakvu Hrvatsku!" Kada je to jednom na OTV-u rečeno poznatom hrvatskom novinaru Milanu Ivkošiću on je odgovorio: "Ja jesam za bilo kakvu Hrvatsku. Znate, meni Vam je Hrvatska kao zrak. Ne znači ako je nečist da ga neću udisati!". (Ovo je uvijek u studijima propraćeno sveopćim odobravanjem.) Drugim riječima, nedržavotvornim Hrvatima Hrvatska u kojoj nije njihova ideologija na vlasti ne treba. A državotvornim je, kao i u svim normalnim zemljama, imati državu neupitno. A kakva će vlast biti - to će ljudi na izborima sami odlučiti. Državotvorni Hrvati su itekako svjesni koliko znači imati državu. To sigurno dobro znate i Vi ovdje. Usporedite Vašu poziciju ovdje sada i onu prije kada Hrvatsku nismo imali.

Političke stranke u Hrvatskoj danas (Melbourne, Adelaide, Sydney).

Kada sam Vam 1992.godine govorio o hrvatskim političkim strankama znao sam reći: "Sve hrvatske stranke su pravaške stranke". Naime, tada je u svim strankama bilo mnogo državotvornih Hrvata. Ali, kroz svo ovo vrijeme iz oporbenih stranaka, uglavnom su odlazili takvi ljudi, nezadovoljni činjenicom da te stranke u ključnim pitanjima za Hrvatsku nisu znale prepoznati hrvatski nacionalni interes. A pogotovo kada je riječ o hrvatskoj politici u BIH. Još u kolovozu 1994. u hrvatskom klubu "Bosna" u Sydneu rekao sam da je hrvatska politika u BIH ravna stvaranju hrvatske države, a mnogi od njih su i dan danas protiv nje. Oni su vjerovali Europsku, kao da nam glavne europske zemlje, članice Vijeća sigurnosti, nisu svo vrijeme pokušavale zabiti nož u leđa. I danas se dosta dobro razaznaje linija podjele na državotvorne stranke i one druge koje sebe smatraju "europskim". Puna su im usta Europe. Kako je moja majka Blajka, to me uvijek podsjeti na jednu korčulansku priču. Kaže Lučanin

Blaćaninu. "Znaš li što je Vela Luka za Blato? Europa!". A Blaćanin će njemu: "A znaš li Ti što je Blato za Vela Luku? HRVATSKA!"

Sutrašnja Hrvatska (Melbourne, Adelaide, Sydney).

Sve što se danas događa u Hrvatskoj vezano je za to kakva će biti Hrvatska sutra. Tko će vladati u njoj. A vi dobro znate da u zemljama zapadnog svijeta vlada onaj tko ima kapital. Od Hrvata, sutrašnji vlasnici kapitala mogu biti: 1) Ljudi koji su predvodili borbu za Hrvatsku; 2) Iseljenici koji su stekli kapital vani; i 3) Ljudi iz bivšeg sistema koji su kapital stekli tada. Vjerojatno ste primijetili da se prvi optužuju za navodne krađe, da se druge, tj. vas, sprečava u povratku, a o trećima se ne čuje mnogo. A danas je kapital uglavnom u njihovim rukama. Oni su i vlasnici mnogih tzv. žutih listova koji se na suptilan način koriste u toj borbi za Hrvatsku. Ja osobno, a siguran sam i mnogi od vas, više volim da sutrašnjom Hrvatskom vladaju djeca onih koji su predvodili borbu za Hrvatsku, i djeca povratnika. Jer onim trećima je Jugoslavija i donijela novac, pa sigurno i nisu protiv nje. Pa makar to bilo skriveno, kako sam vam znao reći, u malom mozgu.

"Sindrom zoološkog vrta" (Melbourne, Adelaide, Sydney).

Ne zaboravimo da je u skoro svim bivšim komunističkim zemljama sada na djelu povratak komunista na vlast. To je ono što ja nazivam "sindromom zoološkog vrta". Naime, životinja koja je predugo bila u kavezu, puštena iz njega, nije sposobna sebi sama pribaviti hranu. I zato se želi vratiti u kavez. Jer, tamo je hrana redovita. Istina, sve je manje ima i sve je gora. Ali ima je! Upravo se to dogodilo u Mađarskoj i Poljskoj. A glasovanje u Zagrebu pokazuje da se može desiti i kod nas. (O tome je predsjednik Tuđman i govorio na proširenom sastanku Vijeća obrane i nacionalne sigurnosti, baš u vrijeme mog boravka u Australiji. Priča o sindromu zoološkog vrta svidjela se našim ljudima, a u Melbourne se ravnatelj hrvatskog radija 3ZZZ, Sergio Marušić uključio u razgovor govoreći o jednom drugom sindromu zoološkog vrta. Naime, govorio je o našim ljudima koji su se cijeli život borili za nezavisnu Hrvatsku, a danas kada je

imamo više ne znaju prepoznati nacionalni interes i za ne vjerovati je koliko i kako danas govore protiv hrvatske državne politike.)

Ministarstvo za useljeništvo (Melbourne). Povratak (Adelaide, Sydney).

Doista, raduje podatak da se oko 30.000 naših ljudi već vratilo u Hrvatsku. Poslije nekoliko dana boravka u Melbourneu video sam koliko su naši ljudi ogorčeni na ponašanje hrvatske oporbe prigodom donošenja odluke u Saboru o uspostavljanju Ministarstva za useljeništvo. I s pravom su bili ogorčeni na te "europske" stranke. Ali logika tih oporbenjaka je vrlo jednostavna. Jer tko će se vratiti u Hrvatsku. Tko će ostaviti ovo relativno blagostanje i vratiti se u novu borbu za Hrvatsku. Pa najvjerojatnije upravo državotvorni Hrvati. A ti sigurno neće glasovati za te "europske" stranke. Argumenti oporbe su bili smiješni. Kažu treba se boriti protiv iseljavanja, a ne za useljavanje. Kao da upravo useljavanjem tj. povratkom naših ljudi i njihovog kapitala neće postići veće blagostanje u Hrvatskoj i time, naravno ne samo time, učiniti da ljudi ne odlaze, već da se i oni koji su sada otišli počnu vraćati. U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vaš udio kroz Vaš povratak je od izuzetne važnosti. Povratkom Vas, dakle ljudi neopterećenih "sindromom zoološkog vrta", i vašeg kapitala, sudska Hrvatske bit će zauvijek riješena. Imat ćemo hrvatsku Hrvatsku. Hrvatsku u kojoj će hrvatski interes uvijek biti najveća svetinja. U ratu su mnogi naši ljudi dali ili bili spremni dati svoj život za Hrvatsku. To su bili uglavnom ljudi iz domovine. U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vi morate na sličan način riskirati mnogo više nego do sada. Dobit ćemo i tu bitku, a onda će te upravo vi biti i najveći dobitnici. Zato ću vam i ja reći: VRAĆAJTE SE!

Lopovluk (Melbourne, Adelaide, Sydney).

O lopovluku ste me pitali i prije dvije godine (i u Melbourneu i u Adelaideu). Zašto se toliko mnogo priča o "lopovluku" u Hrvatskoj objasnio sam govoreći o borbi za sutrašnju Hrvatsku. Sličnih priča i o ovdješnjim lopovlucima dobro se sjećam. Mislim na 1992-1993. i skupljanje sredstava za Konzulat u Melbourneu. Pokazalo se da

lopovluka, o kojemu su pričali i neki doista veliki borci za Hrvatsku, nije bilo! Vjerujem da se sjećate da sam tada tvrdio da nekome smeta otvaranje hrvatskog konzulata. A uvijek je moguće naći i poštene ljudе, uvjeriti ih u priču o krađi i iskoristiti. Slično je i s većinom priča o "lopovlucima" u Hrvatskoj. Naravno, ja ne negiram postojanje lopovluka u cijelom ovom periodu. Ne negiram ni činjenicu da ga vjerojatno ima mnogo više nego ovdje. Ali tvrdim da ga je imalo upravo onoliko koliko je za očekivati. Zašto? Iz jednostavnog razloga što je Hrvatska bila koncentrirana na nešto mnogo važnije. Na rat! Sve naše snage su bile koncentrirane na njega! I kao uvijek u takvим situacijama, kad ne može biti nadziran kriminal - on cvjeta. To je nešto što se uvijek zbiva pa su morali znati i oni koji su plasirali stalne priče o takvom lopovluku i optuživali hrvatsku vlast da ga ne želi spriječiti. I doista nije željela. Željela je slobodnu Hrvatsku. Ali da ja vama postavim protu-pitanje: "Što su željeli oni koji su željeli da se Hrvatska pozabavi lopovima, a ne agresorima?" Očito željeli su spriječiti "Bljeskove", "Oluje"! I koristili su naivne.

Lopovluk u vrhu (Melbourne, Adelaide, Sydney).

Sjećam se prvog "lopovluka" u vrhu. Tek sam u lipnju 1992. stigao u Melbourne i doznao za njega. Zvao se "avion za predsjednika". U Hrvatskoj o tome još nije bilo riječi. Znakovito je zašto sam o tome prvo čuo vani i to baš ovdje. Vaša kraljica je još uvijek engleska kraljica, zar ne? (U Melbournu su mi odgovorili: "Ali ne za dugo!") Sjećam se svoga odgovora: "Ja osobno sam sretan da moj predsjednik na silne pregovore stigne odmoran i bolje štiti hrvatske interese. Ne razumijem, ili bolje reći itekako razumijem, zašto netko želi da moj predsjednik dođe umoran na te pregovore. I ne štiti na pravi način hrvatske interese." I od tada do danas priče su se redale. Mene te priče uvijek podsjetete na ono što je lord Owen napisao u svojoj knjizi o predsjedniku Tuđmanu. I on je, sukladno s ovim silnim pričama, pisao ružno o našem predsjedniku. Naravno, ako ste svjesni što je željela britanska politika, i što je trebao na ovim prostorima ostvariti lord Owen, jasno će vam biti da je on u stvari rekao da je glavni krivac njegovom neuspjehu dr. Tuđman. Dakle, rekao je, da nije uspio sprovesti prosrpsku politiku jer mu se na putu ispriječio naš

predsjednik. Uostalom i zato sam ja priču o avionu prvo čuo u Melbourneu a ne u Zagrebu.

Što mislite o kupovini jeftinih stanova od strane ljudi iz vlasti? (Adelaide)

- Nemojte mene o tome pitati.
- Zašto?
- Pa i ja sam kupio jeftini stan.
- Ali to nije isto.
- Zašto? Mislite, ja sam u bivšem režimu bio poslušan i dobio sam stan, pa je sada u redu da ga ja jeftino kupim. A ovi drugi nisu bili poslušni, čak su ih ili zatvarali ili su pobjegli vani. Zato i nisu dobili stan. A sada ga ja mogu kupiti jeftino, a oni ne smiju. Interesantno je, da sam i priču o predsjednikovoj kući svojevremeno čuo u Melbourneu. Bio sam kod jednog našeg čovjeka koji je žustro govorio o tome. Pitao sam ga da li on misli da naš predsjednik ne treba imati ovakvu kuću kakvu on ima. On će meni:” Ali ja sam je krvavo stekao”. “Gospodine, a naš predsjednik je bio general, doktor znanosti, ravnatelj instituta, sveučilišni profesor, redoviti član HAZU, predsjednik najveće stranke u Hrvatskoj i predsjednik države. I to nije dovoljno da se “krvavo” zaradi jedna ovakva kuća?”

Zagrebačka kriza (Adelaide).

Nevjerojatno je da mnogi naši ljudi u Australiji i ne znaju za činjenicu da je relativni izborni pobjednik u Zagrebu bio HDZ. Čak sam sreo i visoke intelektualce koji su mi tvrdili da se oporba udružila prije izbora a ne poslije. Interesantno je kako političari iz vladajuće stranke nisu uspjeli oboriti očitu neistinu o udruživanju prije izbora. Pomenutim intelektualcima činjenica da se točno zna koliko je glasova dobio HSLS, koliko SDP, a koliko koalicija oko HSS-a, ništa nije govorila. Vjerovali ili ne! A bili su sociolozi! Inače, ja događaje u Zagrebačkoj skupštini nazivan “diktaturom proleterijata”. Mislim na činjenicu da su vijećnici oporbenih stranaka konstituirali Skupštinu iako nije bila prisutna dvotrećinska većina izabranih vijećnika i time pokazali kako za njih nije bitan zakon. Bili

su i upozoreni od nadležnog ministra. Doista, diktatura proleterijata, zar ne? Kasnije su shvatili što su počinili pa su uradili ono što su trebali: podnijeli tužbu ustavnom суду. Interesantno je kako iz HDZ-a, vjerojatno težeći suradnji, nisu iskoristili ovaj komunistički postupak oporbe. I kardinal Kuharić je komentirao zagrebačku kruz konstatirajući da kada imamo dvije stranke koje tvrde da imaju pravo po zakonu, tada spor treba rješiti Ustavni sud. Drugim riječima, ne ide se u Europu tužikati već se hrvatski sporovi rješavaju u Hrvatskoj. Ali da li se tu radi o hrvatskim sporovima? Jer interesi nisu samo hrvatski.⁸

Boka Kotorska (SBS, Adelaide, Sydney).

Bilo je i drugih pitanja. Naravno, logično je da su meni postavljana i pitanja o Boki Kotorskoj. Prevlaci sam puno pisao pa neću ovom prigodom. Ubojstvo umirovljenog kotorskog biskupa Iva Gugića desila se prije mog dolaska u Sydney. Tako je pitanje o tome bilo i postavljeno tamo. Iako se govori o grabežnom umorstvu, konstatirao sam da je očita posljedica dalje iseljavanje Hrvata iz Zaljeva hrvatskih svetaca. Ali, činjenica je da su u Boki bacani letci protiv biskupa ("genocidni rimokatolički svećenik"). Očit poziv na linč. Nije otkriveno tko je to činio, ali linč se desio. Da li mi onda možemo govoriti o grabežnom zločinu? Napomenuo sam također da je neuobičajeno da sam ja u Australiji doznao da je prvi liječnik konstatirao smrt od SRČANOG UDARA. A biskup je zadavljen žicom. O tome u Hrvatskoj - muk! Kako je moguće vjerovati u grabežno umorstvo, a još krajem prošle godine je izbačen katolički oltar iz zajedničke crkve u Spiču, crkve sv. Petke. A crnogorske vlasti šute.

U Adelaideu je bilo dovoljno vremena pa sam mogao ispričati jednu zgodnu priču s radija u Sunshineu (Melbourne) iz 1994.god. Slušatelji su također postavljali pitanja. Često govorim o velikosrpskom kompleksu zvanom "hrvatska kulturna baština" i upozoravam kako se po zvaničnim crnogorskim izvorima u Boki

---

⁸ Kao prilog ovom članku dan je i tekst "Diktatura proleterijata u Zagrebačkoj skupštini" koji je tiskan u Domu i Svijetu.

kotorskoj nalazi oko 40% nepokretnog i oko 66% pokretnog spomeničkog blaga te republice. Tako sam i tom prigodom konstatirao da po tome ispada da 50% spomeničkog blaga te republice pripada hrvatskom narodu. S pitanjem ima li tamo što srpsko javio se jedan Srbin (to znamo po psovci koja je uslijedila - srećom pitanja nisu išla izravno u eter). Moj odgovor je glasio: "Očito nas slušatelj me nije dobro razumio. Ja sam rekao da je to tako po zvaničnim crnogorskim izvorima. A ne daj Bože da me je neki moj Hrvat iz Boke čuo da sam ja rekao da je samo toliko. A da potvrdim o čemu se radi ispričat će vam slijedeću zgodu. Hrvatska bratovština "Bokeljska mornarica - 809" organizirala je u Zagrebu predavanje "Hrvatska kulturna baština Boke kotorske". Predavač je na početku svog predavanja konstatirao da je izuzetno teško govoriti o hrvatskoj kulturnoj baštini Boke kotorske, jer je ona ogromna. Zato će on promjeniti temu i govoriti o srpskoj baštini. Onda je konstatirao da ima pet spomenika za koje se smatra da su srpski, a da će on na tom predavanju dokazati da niti jedan od tih pet nije srpski." Poslije dva mjeseca bio sam opet gost na tom radiju. Jedan naš čovjek, Hercegovac, mi je dan uoči toga rekao: "Profesore, što god da Vas pitaju sutra, Vi prvo kažite ono što ste rekli onom Srbinu!"

A ovih dana smo u Hrvatskoj imali i potvrdu ove priče. Naime u Zadru je od 12. do 14. prosinca 1996. održan prvi dio znanstvenog skupa HRVATI U BOKI KOTORSKOJ. Nastavak se planira za travanj ili svibanj 1997.! Prvi hrvatski znanstveni skup o Hrvatima Boke Kotorske, o hrvatskoj Boki, je vjerojatno najznačajniji događaj u njihovoј povijesti. Na ovom prvom dijelu održano je već 37 predavanja, što zorno pokazuje koliki je značaj Boke Kotorske za hrvatski narod i hrvatsku državu. Referate su imali: Damir Magaš, Šime Batović, Stjepan Antoljak, Zdenko Žeravica, Ivo Rendić Miočević, Stjepan Čosić, Frano Ivković, Ivan Pederin, Ankica i Josip Pečarić, Luko Brailo, Ante Marinović, Eduard Peričić, Jozo Milanović, Stjepan Krasić, Josip Sopta, Stanko Piplović, Slavko Kovačić, Midhad Kozličić, Josip Stošić, Nikola Jakšić, Anica Kisić, Ivna Anzulović, Franko Mirošević, Ivan Mustać, Milko Brković, Šime Županović, Josip Lisac, Miljenko Foretić, Vanda Babić, Divna Mrdeža-Antonina, Stijepo Mijović Kočan, Marijan Diklić, Tonči Šitin, Miho Demović, Ivan Ivančan, Stijepo Obad i

Franko Orebić. Planira se jedan zbornik radova s ovog dijela Skupa, a drugi s onog u Zagrebu, gdje se očekuje isto toliko referata. Dogovoren je održavanje ovih skupova svake dvije godine! Da, hrvatski znanstvenici će potvrditi moje riječi: "**U Boki Kotorskoj svaki kamen govori Hrvatski.**"

**DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA
HRVATSKU ŠUTNJI NISMO SPREMNI!,
ZAGREB, 2015.**

**PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU
HDZ-A**

Štovana Predsjednica RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,
Štovani Predsjedniči HDZ-a g. Tomislave Karamarko,

Najavljen je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu,

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme *BOJNA ČAVOGLAVE* koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreb, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje I sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.:

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH.

I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alklu.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisacki

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj

Hrvatskog instituta za povijest

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

Josip Šimunić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član
HAZU

akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije
znanosti

Krešimir Kraljević

Franislav Stanić

dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog
etičkog sudišta

prof. dr. sc. Mislav Grgić

prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. sc. Nikica Uglešić

prof. dr. sc. Ante Lauc

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Srećko Kovač

prof. dr. sc. Ivica Veža

dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika,
odjel prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu

prof. dr. sc. Marin Čikeš

Tomislav Josić, SOHV

Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist

don Andelko Kaćunko

Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije ‘Bujica’

dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni
profesor u trajnim zvanjima

prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.

Nikola Štedul

Slobodan Markic, P. Eng. Toronto

dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb

Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni Dukati)

Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb

Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic

dr. sc. Amira Delic

dr. sc. Ana Mršić

prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj

prof. dr. sc Franjo Plavšić

dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić

Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku

mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih Zatvorenika

Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika Iz Sydneya, Australija

prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim akademicima

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. sc. Boris Širola

Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga

Blazenko Juracic, mag. komp., docent

prof. dr. sc Serđo Dokoza

Mladen Ibler dr. med., bivši veleposlanik RH

Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar

Mladen Pavković, novinar i publicist

dr. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med.

doc. dr. sc. Srećko Botrić

doc. dr. sc. Ivan Poljaković

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

general Ljubo Česić Rojs

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević

general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200. Cijeli popis možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/potpisnici-pismo-predsjednici-rh-i-predsjedniku-hdz-a/>

Neke nasumično izabrane komentare možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/najzanimljiviji-komentari-uz-peticiju-za-dom-spremni/>

Komentar akademika Josipa Pečarića možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/mogu-li-prijetnje-ponistiti-spremnost-za-svoj-dom/>

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić
Predsjednik, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija

Poštovani akademičke Kusiću,
dostavljamo Vam peticiju kojom tražimo da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi svih istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.

Briga o slobodi znanstvenoga istraživanja logična je zadaća najviše znanstvene nacionalne ustanove kojoj ste na čelu. Očekujemo da HAZU bude nositelj rasprave koja bi ta pitanja oslobodila politike te organizirala da se sva ona slobodno razmotre u duhu ravnopravnosti, otvorenosti i objektivnosti. To znači da analize i rasprave moraju počivati na znanstvenom pristupu, gdje su podatci iznad svakog svjetonazora, teorije ili uvjerenja. Valjanost i snaga podataka utvrđuju se klasičnim znanstvenim metodama, a odgovori se dosežu suglasjem kompetentnih stručnjaka i samo na osnovi podataka pouzdanih prema znanstvenim kriterijima.

Potpisujući ovu peticiju, bivša saborska zastupnica Gordana Turić je konstatirala:

S osobitim zadovoljstvom supotpisujem Vaše pismo Akademiji, posebice stoga, što sam - kao bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i porača – svjesna mogućih otpora istraživanjima koja traže istinu o toj tematiki.

Tekst sa širim obrazloženjem peticije i s imenima njezinih potpisnika šaljemo Vam u privitku.

S poštovanjem,

prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Josip Pečarić

20. 07. 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženje da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti doneše deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega

Poštovani gospodine akademiče Kusiću,
obraćamo se Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU),
obraćajući se Vama kao njezinu predsjedniku. Časnoj akademiji
obraćamo se kao najvišem hrvatskom znanstvenom autoritetu,
predlažući i tražeći da Akademija javno istupi u obranu slobode
znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja. Nadalje
predlažemo i tražimo da Akademija preuzme odgovornost za
znanstvenoistraživačke aspekte neriješenih pitanja događaja u
Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega i da u tom
pogledu djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u
znanstvenim raspravama u odnosu na ta pitanja.

Na taj smo se korak odlučili, zabrinuti nedavnim reakcijama nekih
hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika
Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori –
istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i
Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog
logora Jasenovac“. Knjiga je tiskana u Zagrebu ove godine (ISBN
978-953-58565-0-4.).

Kritika, zapravo napad na knjigu došao je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu; „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrčka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama (citati u kurzivu).

G. Klasić je izjavio da *to (ta knjiga) pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću*. Nama to zvuči kao poziv na novo „suđenje Alojziju Stepincu“. G. Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadljivim i njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način*.

G. Slavko Goldstein je dao izjavu koja najviše zabrinjava. Ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tude argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*.

Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljuđeno i demokratsko društvo ne može dopustiti zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povjesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikanstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.

Znanstveni normativni sustav sastoji se od dvaju dijelova: temeljnih pretpostavki koje jasno prihvaćaju svi znanstvenici i stvarnih, strogih pravila, koja imaju značaj zapovijedi.

Temeljne su pretpostavke znanstvenoistraživačke etike: a) stvarnost svijeta oko nas, b) mogućnost njegova razumijevanja, barem do neke mjere, c) vrijednost formalne logike u njegovu opisu, d) mogućnost otkrivanja uzroka nekim pojавama.

Ne smatramo se izravno pozvanim ocijeniti je li sve navedeno u rečenoj knjizi točno i potpuno istinito. To ne želimo ni tvrditi, ali i – ne moramo! U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja

i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju konsenzusa kompetentnih stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljedušeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se suprotstavi, da se usporede podatci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Znanstvena se istraživanja ne mogu provoditi bez *neograničene slobode mišljenja i istraživanja*. To znači da na rezultat znanstvenoga istraživanja ne smije djelovati ni jedan neznanstveni čimbenik, a da je znanstveni rezultat načelno dobar, uvjek bolji od neznanja, i da nema zabranjenoga znanja. Pojedinac, ustanova ili društvo mogu odrediti istraživački prioritet, ali ne mogu se služiti stvarnim ili prikrivenim popisom zabranjenoga znanja. Doduše, može se zabraniti *primjena* nekoga znanja u praksi, ali *stjecanje* znanja ne može se ograničavati.

Jedino ograničenje slobodi istraživanja jest znanstvenoistraživačka etika.

Znanstvenik se podređuje normativnomu sustavu zasnovanome na vrijednostima koje pripadaju znanosti samoj. Znanstvenikovo prihvaćanje normativnoga sustava znanosti proistjeće iz njegove želje za stručnim prihvaćanjem i priznanjem. Nepoštovanje etičkih normi znanstvenoga rada uzrokuje isključenje znanstvenika iz znanstvene zajednice.

Dopustite da podsjetimo na temeljna pravila znanstvenoistraživačke etike, koja proistječe iz prirode i obilježja znanosti:

- Budi pošten!
- Budi objektivan i pravedan! (U davanju prednosti podatcima i zamislima.)
- Nikada ne mijenjaj i ne izmišljaj podatke!
- Ustraj na točnosti!
- Ne budi pristran! (U odnosu prema podatcima i zamislima svojih suparnika.)
- Ne ustukni, nego nastoj riješiti problem!

Nažalost, bojimo se da kolege koji su dali izjave za rečeni broj dnevnika „Slobodna Dalmacija“ nisu to učinili na tragu tih temeljnih pravila znanstvenoistraživačke etike.

Zato tražimo od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijedanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju. Jednako tako, predlažemo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretnе argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, kao i drugih istraživačkih izvješća o osjetljivim temama, uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argumente i našu želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospočko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
dr. sc. Henrik Heger Jurićan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni
član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u
Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klarićić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Andelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić

doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih
književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš

mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i porača
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti professor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Ćepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vatavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulovic
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac

prof. dr. sc. Mladen Parllov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatavuk
prof. dr. sc. Mladen Petracic
prof. dr. sc. Ivan Bodrožić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović

prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić

doc. dr. sc. Ante Periša

Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a

Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru

dr. sc. Ante Matana, dr. med

prof. dr. sc. Milan Nosić

don Andelko Kaćunko

dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus

prof. dr. sc. Mile Dželalija

dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru

prof.dr.sc. Vlado Dadić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potpore Pismu HAZU:

(...)

INICIATOR DEKLARACIJE O SLOBODI ZNANSTVENOG ISTRAŽIVANJA

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: NAROD KOJI ZABORAVI SVOJU POVIJEST NEMA BUDUĆNOSTI, A U HRVATSKOJ JE PUNO ONIH KOJI ŽELE DA JE ZABORAVIMO

Veliki broj hrvatskih intelektualaca uputili su pismo akademiku Zvonku Kusiću, predsjedniku Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, u kojemu traže da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti doneće deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega. Inicijator svega toga je akademik Josip Pečarić s kojim smo razgovarali o tome zašto je pokrenuo deklaraciju, zašto smatra da je sloboda istraživanja o prošlosti toliko važna za sadašnjost, ali i o tome što bi savjetovao mladima koji odlaze iz Hrvatske.

Zašto ste pokrenuli ovu deklaraciju?

Neposredan povod su napadi na knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“, a tiskana je u Zagrebu 2015. „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrтka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama. Posebno treba izdvojiti prijetnju Slavku Goldsteinu zato što je on posebni savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on za *takve stvari više nema tolerancije*.

Da to treba ozbiljno shvatiti vidi se i iz pisma g Đura Vidmarovića, predsjednika Hrvatskog kulturnog vijeća:

Nisam znao da je gospodin Goldstein savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu! Nikoga ne vrijeđam, ali, mit respect, nonsens je pored tolikog broja eminentnih hrvatskih kulturnjaka na tako prestižno mjesto postaviti čovjeka koji nema visokoškolsku naobrazbu, a nije slikar-naivac ili pučki pjesnik, već izdavač, trgovac, čovjek iz poslovnih krugova. Njegov pokojni otac je imao umjetničkog dara i bio nadaren spisatelj i cionistički promičbenik, ali sin nije napisao niti jednog jedinog stiha. Gos'n Slavko je sa svojim sinom napisao nekoliko zanimljivih priloga iz povijesti Židova u Hrvatskoj, ali kada se uhvatio s problemom židovskih žrtava tada se pokazalo kako je političar koji ne zna struku, ali znade zaključivati od oka. To što je Židov svaka čast, ali to ga ne uzdiže automatski iznad ranga sveučilišnih profesora, akademika i istaknutih ljudi u kulturi. Sada mi je jasnije zbog čega se kod nas odvijaju procesi koje možemo nazvati kulturocidom.

Goldstein se i nedavno izjasnio kao Jugoslaven. Još krajem osamdesetih, kao predsjednik Židovske općina, napao je Nakladni zavod Matice Hrvatske zato što je tiskala novo izdanje Tuđmanovih *Bespuća*, a početkom devedesetih tvrdio je po svijetu kako RH istovjetna s NDH jer uvodi kunu. Krajem devedesetih, kao član Komisije za žrtve rata i porača lažno je optužio Komisiju da je njihovo *IZVJEŠĆE O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine* konačno izvješće, što je dovelo s promjenom vlasti do ukinuća komisije i njegovom postavljanju za predsjednika Savjeta JUSP Jasenovac. To je iskoristio da Bulajićev popis žrtava bude prihvaćen i u RH i od tada ga zajedno sa suradnicima Bulajićevog instituta iz Beograda nadopunjuje. A sigurno znate tko je dr. Milan Bulajić. Danas kada je u žiži pokušaj da se poslije 25 godina zabrani Thompsonova pjesma *Bojna Čavoglave*, treba reći da je i to pokrenuo Goldstein još početkom ovog stoljeća. Navodno je sporan početak pjesme, a zapravo želete je obezvrijediti prekravanjem njenog sadržaja zbog uloge koju je ta pjesma odigrala u vrijeme kada je Goldsteinova Jugoslavija izvršila agresiju na Hrvatsku.

Na napade na spomenutu knjigu o Jasenovcu reagirao je prof. dr. sc. Matko Marušić u Hrvatski tjednik, 2. srpnja 2015., br. 562, str. 38-39. Marušić je p(r)ozvao HAZU:

Jednako tako, predlažem Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretnе argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti tražim da svojim autoritetom i pozvanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijedanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju. Kolegu Marušića sam podsjetio na neslavani kraj jedne slične inicijative u HAZU.

Svojevremeno je Vladimir Žerjavić želio da Akademija izade u javnost sa svojom brojkom žrtava Jasenovca. Predsjednik Akademije je organizirao sastanak u HAZU na kome smo uz Žerjavića bili akademik Bilandžić i ja. Žerjavić i Bilandžić su predlagali da u tome sudjeluju i Goldsteini i predstavnici SUBNORA. Naravno, prijedlog mi je bio potpuno neprihvatljiv pa sam inzistirao da se sastanu svi koji se bave žrtvama.: dr. Josip Jurčević, znanstvenici iz Hrvatskog instituta za povijest, Kazimir Sviben i Vice Vukojević iz Saborske komisije za žrtve rata i porača, ali i predstavnici domobranskih udruga kada su već trebali biti pozvani i oni iz SUBNOR-a. To je prihvaćeno i poziv je trebao sastaviti ing. Žerjavić. Ne samo da je to bilo logično nego i važno jer je kroz razgovor postala jasna njegova želja da taj broj bude njegov broj, tj. želio je potvrdu Akademije za svoje brojke. Poslije nekog vremena akademik Bilandžić mi je rekao da Žerjavić nije dao tekst poziva. Žerjavić je tvrdio suprotno. Zamolio sam ga da tekst ponovi, kako je i sugerirao Bilandžić. Žerjavić me je nazvao poslije nekoliko mjeseci i kazao da je tekst preveden i da ga trebam samo potpisati. Iznenadio sam se. Prijevod poziva za okrugli stol!? To, naavno, nije bio poziv već završni tekst. Naravno, odbio sam potpisati tako nešto. Jasno mi je bilo da bez nazočnosti dr. Jurčevića, ljudi iz Hrvatskog instituta za

povijest, Saborske komisije i domobranskih udruga u tekstu može biti broj koji korespondira broju koji spominju Bulajić i Goldsteini. Zato smo se prof. Marušić i ja odlučili napisati naše pismo HAZU. Ponovit ću ono što sam izjavio za tjednik 7Dnevno:

„Šutnja o povjesnim lažima izrodila je devedesetih godina golema zla u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Pismo koje smo inicirali vidim kao veliku mogućnost upravo HAZU da potvrди svoju ulogu u očuvanju nacionalnoga identiteta. Nitko nije pozvaniji od Akademije. Usprkos tome što dio akademske zajednice HAZU drži inertnom i neosjetljivom na nacionalna pitanja, ističem da je oko 160 akademika, biskupa, nadbiskupa, sveučilišnih nastavnika i doktora znanosti ovim pismom izrazilo uvjerenje da će Akademija ispuniti svoju povjesnu i nacionalnu zadaću.“

Zašto kao znanstvenik i akademik smatrati da je sloboda istraživanja o prošlosti toliko važna za sadašnjost?

Zapravo sam na neki način već odgovorio na ovo pitanje u prethodnom pitanju. Znamo da narod koji zaboravi svoju povijest nema budućnosti. Naš problem je što imamo u Hrvatskoj puno onih koji žele da zaboravimo svoju povijest. Iako sam u svojim tekstovima upozoravao na postojanje jugo-komunističke i hrvatske paradigmе u povijesnoj znanosti kod nas, ipak mi je draže da vidite kako je o ovim prvima ovih dana pisao i prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević u Hrvatskom tjedniku, 07. 08. 2015.:

*U Hrvatskoj ali i izvan nje na području povijesti djeluju nedodirljivi pismoznaci - monopolisti hrvatske povijesti slijednici komunističke i velikosrpske historiografije. Oni su u kontinuitetu od pamfleta *Magnum crimen:Pola vijeka klerikalizma u Hrvatskoj* (1948.) Viktora Novaka do konstrukcija današnjih mlađih povjesničara bez analize uzroka stvarali i još uvijek podržavaju određene jednostavne i neupitne sheme kao spoznajne strukturne cjeline („endehazija“, „nacifašizam“, „klerofašizam“, „genocidni Hrvati“ i dr.). Te su sheme, u interesu komunističkoga režima i prikrivanja agresorskoga karaktera velikosrpske ideje ali i održavanja još uvijek živoga sna o velikoj Srbiji, trebale organizirati znanje, razmišljanje i pamćenje o povijesnoj tematici. Hrvati su pri tome uvijek žrtveni jarnici krivi za sve nesreće. Istinitost ovakvih shema dugo ostaje neupitna jer ljudi*

vjeruju „velikome znanju“ pismoznanaca ne sumnjajući u njihovo znanstveno poštenje i moralnost. Kada se konačno dokaže da je shema neistinita, ona se efektom ustrajnosti i dalje održava kod kuće ali i u svijetu. Multiperspektivno i interdisciplinarno proučavanje shema, posebno „endehazije“, pismoznaci monopolisti, bojeći se otkrivanja istine, prokazuju kao ustašoidnu reviziju povijesti. Uz vodeće hrvatske i srpske pismoznance u Hrvatskoj djeluju i drugoredni pismoznaci koji su, ne posjedujući potrebito znanje, zagrabili „veliko i nepobitno znanje“ iz prebogatog rezervoara pismoznanaca monopolista. To su u prvome redu mnogi novinari čije se znanje ponajviše temelji na indoktrinirajućem školovanju u komunističkome sustavu ili na studiju koji su programirale „crvene“ katedre (mnoge postoje i danas, ali s liberalnom glazurom). Toj skupini pripadaju razni „kulturnjaci“ koji pate od kompleksa niže vrijednosti jer pripadaju po njihovom mišljenju zaostalome ognjištarskom narodu. Njihov je logičan put u ostvarivanju karijere egoistično bezpogovorno uključivanje u zapadne korumpirane društvene i humanističke znanosti koje isključuju autore suprotnih mišljenja. „Kulturnjaci“ se odriču vlastita naroda uz oslonac na već postojeće sheme. Dakako, drugoredni pismoznaci su i političari slijednici komunizma uključujući i članove nove Lige antifašista. Oni braneći komunistički antifašizam, koji je za razliku od Zapada poslije Drugoga rata uspostavio totalitarizam. nastoje održati svoju dominaciju u društvu. Svi oni, potpuni neznalice, znaju napamet povjesne lekcije koje su naučili od pismoznanaca farizejski se zalažući da se povijest (ali po njihovoj mjeri) prepustiti povjesničarima.

S obzirom da je uvaženi profesor također pisao o srpskim lažima o Jasenovcu, vjerojatno bi i njemu zabranili istraživati o temi koja je bila glavna batina da bi se Hrvate zadržalo u Jugoslaviji. Treba naglasiti da su, kako ih on naziva, *nedodirljivi pismoznaci - monopolisti hrvatske povijesti slijednici komunističke i velikosrpske historiografije* glavni profesori na sveučilištima u Zagrebu, Splitu i Rijeci, a prof. dr. sc. Iva Goldsteina su čak pokušali ugurati u HAZU! A možda sam vam trebao samo navesti slijedeće riječi prof. dr. sc. Matka Marušića:

Dokle ćemo obilježavati pogibiju 40.000 Srba i Židova u Šaranovoj jami (a uloga Slavka Goldsteina i u toj priči nije neznatna, JP) i 100.000 do 700.000 ljudi u Jasenovcu! Time ćemo hrvatsko domoljublje (slobodu, jezik, povijest, društveni život, ekonomiju, pravo, sve) držati u šahu i - vladati Hrvatskom, sve dok se ne utopi u nekom obliku Jugoslavije. U Šaranovoj jami nije nađen ni jedan kostur, a u Jasenovcu su tri Titova iskopavanja dala 481. Dakle, ne samo da ljudi imaju pravo posumnjati da se radi o lažima, nego - ja - jasno vidim da je to podli protuhrvatski trik.

Mogu li moje kolege u HAZU to drugačije vidjeti?

Vi ste znanstvenik sa najvećim brojem objavljenih radova u RH - što biste savjetovali mladima koji danas odlaze iz Hrvatske?

Teško je danas išta savjetovati kada su mlađi bez posla, kada im je dovedena u pitanje gola egzistencija. Treba mijenjati uzroke koje su doveli do tog egzodusa mlađih. Svo vrijeme se hrvatskom narodu pokušava oduzeti ponos i dostojanstvo. A bez ponosa i dostojanstva nema napretka ni u gospodarstvu. Pa do jučer su se vlasti natjecale u progonu onih koji su najzaslužniji za postojanje naše države. Čak je bilo izbrisano iz svijesti mnogih kako je Hrvatska spasila Bihać od genocida *ravnih onima iz Drugog svjetskog rata*, kako je o tome govorio američki vojni ataše u Zagrebu iz vremena kada je izvršena „Oluja“. Velikosrpski Memorandum SANU 2. sprovodili su mnogi iz hrvatskih vlasti. I to još uvijek čine. Dovoljno je usporediti što oni rade s onim što se radi u Srbiji. Lako je ustavoviti sličnost djelovanja i jednih i drugih, kao što je profesor Rendić-Miočević pokazao u slučaju povjesničara. A najveći napad je zapravo gospodarstvo. Jednostavno, da bi se održali na vlasti treba osiromašiti narod. I to je sustavno rađeno. Nadam se da će povratkom domoljubnih snaga na vlast ta tendencija biti promijenjena i da će nova vlast učiniti sve da se spriječi odljev ponajboljih mlađih ljudi iz Hrvatske.

Narod.hr, 12. 08. 2015

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH

Poštovani sudci Ustavnog suda RH,

Tražimo od vas da zaustavite ismijavanje sudske i drugih odluka kojima je za cilj kažnjavanje poznatog hrvatskog nogometaša Josipa Šimunića. Povod našem zahtjevu je dan u sljedećem tekstu (dnevno.hr, 08. 01. 2016.):

Ne slažu se s visinom kazne

ŠIMUNIĆ POD PROGONOM: Općinsko državno odvjetništvo traži veću kaznu!

Autor: Boris Biško

"Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo 'Za dom', na što su gledatelji odgovorili sa 'Spremni' odnosno opisano je ponovljeno tri puta', stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu žalilo se na presudu Prekršajnog suda u Zagrebu po kojoj je bivši hrvatski nogometni reprezentativac Joe Šimunić kažnjen kaznom od 5000 kuna zbog uzvika "Za dom" nakon utakmice nogometne reprezentacije.

“Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, po primitku presude Prekršajnog suda u Zagrebu protiv 37-godišnjeg hrvatskog državljanina kojom je proglašen krimin za počinjenje prekršaja iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima te mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 5000,00 kuna, uložilo žalbu na tu presudu”, stoji u priopćenju. “Predloženo je da Visoki prekršajni sud presudu Republike Hrvatske presudu preinači i okrivljeniku izrekne strožu novčanu kaznu”, navodi se u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu.

Dodaju da je Šimunić bio svjestan da uzvik “Za dom” uz odzdrav “Spremni” simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti. “Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo ‘Za dom’, na što su gledatelji odgovorili sa ‘Spremni’ odnosno opisano je ponovljeno tri puta”, stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

“Okrivljeniku je stavljen na teret da je dobacivao gledateljima poruke čiji sadržaj potiče mržnju na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti, čime je počinio prekršaj iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima kažnjiv po članku 39. a, stavak 1., točka 2. istog Zakona. Na navedenu je presudu ovo državno odvjetništvo 7. siječnja uložilo žalbu zbog odluke o prekršajno pravnoj sankciji (čl. 194. st. 1. toč. 4. u svezi s čl. 198. st. 1. Prekršajnog zakona) budući da državno odvjetništvo smatra kako je izrečena novčana kazna preniska s obzirom na sve okolnosti predmetnog slučaja (ODO u Zagrebu je u optužnom prijedlogu predlagalo kaznu od 25.000,00 kuna) i kako sud nije cijenio otegotne okolnosti, a to su svojstvo počinitelja i intenzitet počinjenja prekršaja”, dodaju iz Općinskog državnog odvjetništva.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/simunic-pod-progonom-opcinsko-drzavno-odvjetnistvo-trazi-vecu-kaznu-879266>

Kao što vidite u najcrnjoj maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić **bio svjestan da uzvik "Za dom" uz odzdrav "Spremni" simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.**

Takova tvrdnja doista predstavlja ismijavanje sudstva u RH jer su poznate oslobađajuće presude hrvatskih sudova zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI (vidjeti npr. Odluku Prekršajnog suda u Kninu: <http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.>).

Obično se spominje i druga takova presuda: Presuda Prekršajnog suda u Zagrebu, 23. 12. 2009., mada postoji i odluka istog suda od 04. 04. 2009.

Pitam vas kako je mogao Prekršajni sud u Zagrebu poslije ovakvih presuda kazniti Josipa Šimunića. Pa valjda je i vama jasno da se radi o pritisku političara.

Da skandalozno ponašanje sudova i Državnog odvjetništva u RH bude još veće upozorit će vas na slučaj suđenja predsjedniku HČSP-a Josipu Miljku koji mi je o tome pisao:

*Poštovani akademiče, evo jedan prilog raspravi o pozdravu Za dom spremni i ustaštvu. HČSP je jedina politička stranka koja u službenim aktima ima registriran pozdrav: Za dom spremni. Kada sam zbog toga bio na sudu po prijavi načelnika prve PP Zagreb, Velimira Tišme (inače Srbin), sutkinja Vlatkica Jurić je bila zaprepaštena kako je to moguće da **HČSP ima to u službeno potvrđenom Ustavu (Statutu)**, i morala s velikim žaljenjem donijeti oslobađajuću presudu. U definiciji presude je izbjegla jasno određenje, pa sam se ja žalio na tu oslobađajuću presudu (naravno da se nemam pravo žaliti na oslobađajuću presudu), što mi je drugostupanjski sud i kazao u rješenju. Bila je sporna naša zastava koja je visjela na zgradi u Frankopanskoj 2, Zagreb, na kojoj je ispod stranačkog grba naš pozdrav; Za dom spremni. Sutkinja je mene*

oslobodila jer kao nisam ja osobno, kao odgovorna osoba izvjesio tu zastavu, pa ne mogu direktno biti odgovoran. Stoga sam se i žalio na presudu, jer se ostavlja prostor za inkriminaciju legalno registrirane stranačke zastave. To je bilo negdje 2009/10.

Pogledajte i:

<http://www.tportal.hr/325833/I-danas-bismo-registrirali-udrugu-Za-dom-spremni.html>

(„Naime, ministar Kotromanović pod svojim ministarstvom, u sastavu HV-a, vodi i specijalnu postrojbu 'Gromovi' koja u svojoj himni ima poklič 'Za dom spremni'.“)

Jasno je da je napadom na Josipa Šimunića načinje golema šteta i njemu i hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji. Ali neshvatljiva je boljševička tvrdnja da je netko nešto ZNAO. Ili je samo opet dobro poznata priča o neprijateljskoj ustaškoj emigraciji?

Zbog svega navedenog tražimo od vas da zaustavite ovakvo ismijavanje sudstva u RH i zaustavite progon vrlog hrvatskog domoljuba i svjetski poznatog nogometara!

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

general Ljubo Ćesić Rojs

general Ivan Tolj

general Marinko Krešić

Marko Perković Thompson

prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus

dr. sc. Josip Stjepandić

dr. sc. Stjepan Razum

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1410 članova

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović
prof. dr. sc. Ivo Rendić - Miočević
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. Serđo Dokoza
prof. dr. sc. Mladen Parlov
prof. dr. sc. Milko Brković
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Marin Čikeš
prof. dr. sc. Boris Širola
prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Drago Katović, prof emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
dr. sc. Ivo Soljačić, prof emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
dr. sc. Vladimir David
dr. ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
dr. sc. Miroslav Banović
dr. Mladen Smolčec dipl. ing. grad.
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
dr. sc. August Janeković
Đuro Vidmarović, književnik

Mladen Ibler dr. med., bivši veleposlanik RH
mr. sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica
Ivan Bradvica, dipl. ing. grad., književnik
Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist
Rudi Tomic, novinar i publicist, Toronto, Kanada
Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com
Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com
Petar Gelo - Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši
Mario Filipi
Renato Šelj, bojnik, Predsjednik Udruge HVIDR-a Černomorec
don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV
fr. Ante Kukavica, kapucin
don Lazar Čibarić
don Andelko Kaćunko
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.
Vladimir Mrkoci, prof.
Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj Domovinskog rata)
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.
Stipo Pilić, prof. Povijesti
Željko Tomašević, mag. Iur., član predsjedništva HŽD-a
Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije

mr. sc. Marica Đureković
mr. .sc. Ante Milinović
mr. sc. Josip Grilec, dipl. ing.
mr. sc. Josip Papković, dipl. inž.
mr. sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija
mr. sc. Zvonko Marušić
mr. Ljerka Smolčec dipl. ing. med. biokem.
Vladimir Biondić, magistar prava
Mijo Maljković inovator iz Požege
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
dr. Ante Kunek, Melbourne
Miroslav Kušek, dipl. Jur.
Jasenka Polić Biliško, prof.
Zvonimir Josip Tumbri dipl. ing. grad.
Ivan Klarić, dipl. ing. grad. u m.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb
Stipan Perić dipl. oecc Tomislavgrad
Marijan Babić, dipl. Ekonomist
Anto Babić, dipl. ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj
Mila Babic, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomist
Demokrita Perić
Ivanka Bilić, umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markic, CTC, Toronto
Slobodan Markic, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
mr. sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjednistva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.

Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl. ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split
Tomislav Kušec, profesor
Davor Parlrov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl. ing. el.
Drago Duvnjak, dipl. ing
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak - Duvnjak, dipl. iur
Andjela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl. ing.
Željko Lenić, dipl. ing.
Branko Juroš, dipl. oec.
Tomislav Bolanča, dipl. oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl. ing.
Lovrić Kazimir,, dipl. ing. drvne ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik

Maja Šnajder

Miro Banović

Mirko Dijanek

Jakov Bakovic, Stockholm

Marija Bakovic, Stockholm

Ivan Mrčela

Blažena Magdić, umirovljenica;

Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a

Vide Blažević – strojarski tehničar - Dubrovnik

Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbara

Gojmir Milat

Oskar Šarunić

Anda Luburic

Dusko Abramovic, Toronto-Canada

Nevena Abramovic,Toronto-Canada

Natko Urli

Josip Djukic

Mile Pletikosa

Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split

Mladen Deletis

Ivan Vukić

Marija Vukić

Marija Perković

Grozdana Vukić

Tome Vukić

Ante Vukić

Ivan Devčić

Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD

Vladimir Dobravec

Mladen Galić

Dragi Ante Doljanin

Pejo Čičak

Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart

Dajana Glavota

Hrvoje Glavota

Michael Pack, Engleska

Miljenko Plisic

Stipe Ćurić

Ivan Zvonimir Ćurić

Ilija Ćurić

Katarina Ćurić

Ankica Ćurić

Marija Pavković

Mišel Zaradić

Frano Zaradić

Mišo Zaradić

Ivanka Zaradić

Josip Ivan Brković, Grusi - Poličnik

Hrvoje Ante Brković, Bokanjac - Zadar

Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar

Ivo Buntin

Roko Sikirić

Miljenko Baloković

Franjo Filipović

Domagoj Musa

Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb

Ivan Mlikota, Zagreb

Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb

Frano Budimlić

Ante Kraljević

Josip Malović, umirovljenik

Marko Šimat, **Zadar**

Ivanka Koller-Štefančić

Hrvoje Maršić

Mile Pletikosa

Jozo Ćuk

Jelena Ćuk

Ante Marko Ćuk

Alojz Ivan Ćuk

Kate Jelena Ćuk

Tomislav Domagoj Ćuk

Branko Haubrich

Ivanka Haubrich

Ivana Haubrich-Mihovilović

Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin
Ante Babić
Sebastijan Palić, Zagreb
Ile Barišić
Marinko Markic
Carlo Kutniak
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Marija Žarko
Kata Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić.

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

13. 03. 2016.

RUGA LI SE PUPOVAC SV. OCU?

U godišnjem biltenu Srpskog narodnog vijeća i Vijeća srpske nacionalne i manjine Grada Zagreba "Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015." možda je najčudniji oblik onoga što smatraju govorom mržnje i nasiljem sadržano u navođenju činjenice da je nešto uopće tiskano u Hrvatskom tjedniku. Radi se o tekstu koji je napisao poznati povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević koji se spominje ovako (str. 20.):

tekst naslovljen "Sveti novomučenik Vukašin Jasenovački izmišljen je lik Srpske pravoslavne crkve", broj od 6.avgusta, objavljen dan nakon 20. godišnjice Oluje

Ivo Rendić-Miočević rođen je 1935. u Korčuli. Školovao se za vrijeme rata u Makarskoj i Jelsi, a zatim je školovanje nastavio u Splitu gdje je 1953. završio Klasičnu gimnaziju. Godine 1959. diplomirao je na Arheološkoj grupi Filozofskog fakulteta u Zagrebu, a 1964. diplomirao je na Povijesnoj grupi istog fakulteta. Poslije diplomiranja 1959., posvetio se nastavničkom pozivu i radio je u osmogodišnjoj školi „Krsto Ljubić“ u Zadru. U to vrijeme bio je trener plivanja i proučavao je sportsku psihologiju, a stečena znanja pomogla su mu u njegovim pedagoškim i povijesnim istraživanjima. Istraživanja na području metodike nastave povijesti započeo je 1973. kada je postao profesor povijesti u Tehnološko-saobraćajnom školskom centru u Rijeci. Od tada na temelju didaktičkih eksperimenata razraduje više didaktičke sustave u nastavi povijesti i nastoji drukčije strukturirati povijesno gradivo što ga je usmjerilo prema povijesnoj antropologiji. Godine 1983. na Filozofskom fakultetu u Ljubljani obranio je magistarski rad Diferencijacija i

individualizacija nastave povijesti uz primjenu viših didaktičkih sustava. Godine 1986. postao je predavač metodičke nastave povijesti na Filozofskom fakultetu u Zadru, a 1987. obranio je na Filozofskom fakultetu u Ljubljani doktorsku tezu Transfer povjesnog znanja u školi. Tako je postao doktor pedagogijskih znanosti na području metodičke nastave povijesti. Rezultate svojih istraživanja prikazivao je u mnogim znanstvenim radovima te na domaćim i međunarodnim skupovima. Ti su rezultati na temelju valjane statističke obrade dokazali da učenici primjenjujući više didaktičke sustave (programiranu i problemsku nastavu), uz proučavanje povjesne antropologije, bolje i u kraćem vremenu usvajaju nastavno gradivo te da u pozitivnom smislu mijenjaju odnos prema nastavniku i predmetu. Proučavanje tematike povjesne antropologije koje je u početku bilo usmjereno prema nastavi povijesti rezultiralo je prikupljanjem opširne građe koja je objavljivana u više knjiga. Objavio je knjige Didaktičke inovacije u nastavi povijesti (Zagreb: Školska knjiga, 1989.), Zlo velike jetre: Povijest i nepovijest Crnogoraca, Hrvata, Muslimana i Srba (Split: Književni krug, 1996.), Učenik istražitelj prošlosti – Novi smjerovi u nastavi povijesti (Zagreb: Školska knjiga, 2000.1 ,2005.2), U potrazi za hrvatskom kolijevkom (Split: Književni krug, 2000.), Hrvatski identitet: trajnost i fluidnost: usporedba Kvarnera i gorske Dalmacije (Rijeka: Adamić, 2006.). Uvod u hrvatsku interdisciplinarnu povijest (Slavonski Brod: Hrvatski institut za povijest). Objavio je više znanstvenih i stručnih članaka među kojima "Retracing the past to the cradle of Croatian History". East European Quarterly, 36(1), 2002.). Osim toga objavio je tri problemska priručnika za učenje hrvatske povijesti.

Nadbiskup splitsko-makarski mons. Marin Barišić izjavio je u subotu kako bi želio da kardinal Alojzije Stepinac bude svetac dijaloga i zajedništva u različitostima te da bi angažman Svetе Stolice u prevladavanju nesuglasja glede njega između Katoličke crkve i Srpske pravoslavne crkve (SPC) mogao lansirati kardinala Stepinca u orbitu drugih nacija, crkava i država.

<http://kamenjar.com/nadbiskup-barisic-zelio-bih-da-kardinal-stepinac-bude-svetac-dijaloga-zajednistva/>

Nadbiskup vjerojatno točno prenosi ono što je Papa želio postići. Međutim ono što Papa ne može ni zamisliti jeste činjenica da je nemoguće ostvariti dijalog istine i laži, niti je moguće bilo kakovo zajedništvo i prevladavanje nesuglasja istine i laži. Upravo o tome govori članak prof. Rendić-Miočevića jer pokazuje kako netko, za koga se ne zna je li uopće postojao, u SPC postaje svetac.

Zato se Pupovac i njegovo SNV ruga Svetom Ocu jer on ne zna da je nekadašnji predsjednik Srbije Dobrica Čosić rekao da je laž najviše pomogla Srbima u povijesti, pa je čak to i opjevao:

„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

A povjesničar Rendić-Miočević to itekako dobro zna i u spomenutom tekstu upozorava na laži koja su nepremostiva prepreka koja ne dozvoljava ni pomisao da se može postići ono što želi Sveti Otac. Koliko god on bio veliki ne može od Srba napraviti ono što oni neće. Zato mu se Pupovac suptilno ruga upozoravajući na tekst hrvatskog povjesnika.

Na žalost, hrvatski narod to dobro zna i nije zadovoljan ovakovim egzebicijama na svoj račun, na račun naroda koji je još uvijek izložen agresiji – prvo onoj vanjskoj, a sada unutarnjoj. A Pupovac je imao zapažene uloge i u jednoj i u drugog agresiji i zato ga je Hrvatsko nacionalno Etičko sudište etički i osudilo za veleizdaju.

Sam prof. Rendić-Miočević mi je ovako prokomentirao činjenicu da se i njegov članak našao u Biltenu SNV, u Pupovčevom Biltenu:

„Ovako je pisao V. Murvar 1941.: "Srpska promičba, jedinstvena po svojoj drskosti i neopravdanosti svojih zahtjeva, već stotinu i dvadesetak godina uvjerava željeznom dosljednošću nas Hrvate, i cijeli svijet oko nas,, o našoj vlastitoj nevrijednosti, malenkosti, siromaštvu i beznačajnosti u svim pravcima i na svim područjima. U

tu se svrhu iskrivljuju, krivotvore ili prisvajaju sve naše vrednote... Svim neistinama i zlonamjernim tezama, člancima, časopisima i knjigama davali su oblik znanstvenih rasprava, znanstvenih rezultata..." Murvarove ocjene vrijede i danas. Priča o Vukašinu prepuna je laži i mržnje. Tko pak to razotkriva bit će optužen za govor mržnje. Nevjerovatno! Moje rasprave o velikosrpstvu uvijek su popraćene pohvalom autora "druge" Srbije koji opominju hrvatske Srbe da konačno priznaju i svoju krivnju, no oni tu "drugu" Srbije potpuno zanemaruju.“

Zato je dobro ponovno pogledati i pročitati na što nas je upozoravao profesor Rendić-Miočević o Vukašinu (vidi Prilog) i netko za koga se ne zna je li uopće postojao u SPC postaje svetac.

Kada Sv. Otac traži od takove crkve neku vrstu potvrde za svog svetca, pitanje je:

Ima li Pupovac pravo rugati se?

Akademik Josip Pečarić

PRILOG:

Ivo Rendić – Miočević

MONOPOLISTI HRVATSKE POVIJESTI

Osvrt na kanonizaciju Svetoga Novomučenika Vukašina Jasenovačkoga i blaženoga Alojzija Stepinca

(...)

4. “Druga” Srbija u borbi za istinu

Na kraju ove tužne rasprave valja bar spomenuti časne slijednike “druge” Srbije, koji se od Svetozara Markovića do suvremenih

analitičara (Radomir Konstantinović, Latinka Perović, Bojan Aleksov, Olivera Milosavljević, Nebojša Popov, Branka Prpa, Radmila Radić, Ljubinka Trgovčević, Olga Zirojević, svećenik Pavle Rak i mnogi drugi), bore protiv zabluda u svome narodu raskrinkavajući srpsku historiju kao veliku laž (Sonja Biserko). Najbolji primjer je zbornik *Srpska strana rata* koji je 1996. uredio Nebojša Popov (drugo izdanje 2002.). U zborniku više srpskih autora razotkriva nacionalističku atmosferu u Srbiji osamdesetih godina i srpske grijehе posebno intelektualne elite i SPC u poticanju rata na kraju komunističke Jugoslavije

„Druga“ Srbija upozorava vode Srba u Hrvatskoj da konačno priznaju vlastite grijehе. Međutim, toga priznanja nema nego se u tradicionalnoj maniri srbobranštine Srbi uvijek prikazuju nevinima, a Hrvati su krivi za sve nedaće koje je zapravo proizvela velikosrpska ideja u dugome trajanju. Ipak, nada se pojavljuje. Srbin Igor Vukić hrabro se nedavno uključio u istraživanje istine oko Jasenovca uz rizik da bude proglašen izdajicom svoga naroda. Hrvatski Srbi konačno se moraju osloboediti instrumentaliziranja iz Beograda i shvatiti da je spas u istini bez koje nema pomirenja. Inače će ostati, kako je 1991. godine rekao Slobodan Blagojević, u stanju *epochalnoga kukavičluka* u kojem se prihvaća čak i izvjesnost smrti, u ratu i pokolju, samo da ne dođe do suočavanja sa sobom, sa svojom stvarnom civilizacijskom mjerom.

(cijeli tekst dan je na:

<http://glasbrotnja.net/kolumni-akademik-josip-pecaric/ruga-li-se-pupovac-sv-ocu>)

14. 12. 2016.

**USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT
ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA
TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE
PRIPADNOSTI"**

Sa zaprepaštenjem sam danas pročitao odluku Vrhovnog suda RH:

**USTAVNI SUD ODBIO TUŽBU JOSIPA ŠIMUNIĆA ZBOG 'ZA DOM
SPREMNI'**

Ustavni je sud zaključio da je ograničavanje Šimunićeve slobode izražavanja utemeljeno na zakonu. Šimunić je tvrdio da je bio diskriminiran jer su u usporedivim slučajevima u Kninu i Zagrebu drugi oslobođeni

Uz izdvojeno mišljenje suca Miroslava Šumanovića, Ustavni sud (bez Ingrid Antičević-Marinović) odbio je ustavnu tužbu Josipa Šimunića protiv odluke Visokog prekršajnog suda kojom je kažnjen s 15.000 kuna jer je na stadionu u Maksimiru nakon utakmice Hrvatska – Island 19. studenoga 2013. s mikrofonom u ruci publiku poticao da na njegov uzvik “Za dom” uzvratи “Spremni”, i tako četiri puta.

Osuđen je za "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".
(...)

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70511/Ustavni-sud-odbio-tužbu-Josipa-Šimunića-zbog-'Za-dom-spremni'.htm>

Kao suci u RH morali bi biti upoznati s činjenicom da je pozdrav ZDS korišten u Domovinskom ratu. Dakle vi zapravo tvrdite da je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Iako smo svjedoci da je u zadnje vrijeme niz hrvatskih intelektualaca upozoravalo na takove elementarne činjenice što je objavljivano na hrvatskim portalima. Recimo u više tekstova spominju se riječi Siniše Glavaševića koji je govorio da bi "Vukovar pao već u rujnu mjesecu 1991. godine da nije bilo HOS-a".

Ili recimo:

"Spomenimo samo slučaj našeg proslavljenog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. Kada je u Beogradu paljena hrvatska zastava i bila izložena srpska zastava na kojoj je cirilicom bilo napisano ime Vukovar nije nikome smetalo. Ali kada je poslije toga u Zagrebu bila hrvatska zastava na kojoj je bilo i ime Vukovar, delegat je tražio da se ukloni hrvatska zastava. i umjesto da ga lijepo zamole da napusti Hrvatsku, problem je postao Šimunić i ZDS!"
<http://narod.hr/hrvatska/akademik-josip-pecaric-pozdravu-dom-spremni-tocno-toliko-smeta>

Dobro, za pretpostaviti je da naši suci Ustavnog suda ne čitaju hrvatske portale i ne znaju da je ZDS pozdrav vezan za Domovinski rat. Međutim, dobili su do sada najmanje 3 (TRI) otvorena pisma koja ih na to upozoravaju. Tako sam krajem kolovoza napisao:

Poslije dva pisma Ustavnom суду сада се обраћам и Врховном суду. Наиме у првом писму smo upozорили како „у најчрној maniri из времена комунистичке диктатуре Опćinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić **bio svjestan** da uzvik “Za dom” uz *odzdrav* “Spremni” simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.“ Уставни суд nije odgovorio na то писмо, а онда је дошла и одлука Visokog upravnog суда – prihvatio je žalbu državnog odvjetništva којом је и овај суд само потврдило lažne i uvredljive tvrdnje Općinskog državnog odvjetništva jer је добро poznato kako je ZDS bio službeni pozdrav postrojbi HOS-a u Domovinskom ratu, a koristili су га и mnogi drugi branitelji. Doista, као у најчрним komunističkim vremenima имамо

sudove koji znaju i sude ljude zbog onoga što oni misle. Ustavni sud nije reagirao ni na drugo pismo.

To je bilo treće pismo. Nepotpuni popis onih koji su Ustavni sud RH upozorili na to u prvom pismu dan je u prilogu.

Jasno je zašto je Ustavni sud donio ovakovu odluku. Itekako je važno skinuti ploču hrvatskim braniteljima i to onih kojih su se fašistički agresori najviše bojali – našim HOS-ovcima. To je imperativ svima onima kojima su hrvatski branitelji oduvijek samo ustaše, a hrvatska država TUĐMANOVA USTAŠKA DRŽAVA!

Time se ostvaruju i naredbe iz Srbije. Iz Vučićeva govora to je tako očito:

“...onih koji optužuju naše manjine, koji podupiru teroristima spomenike i najgore nacističke pozdrave, ocjenjujemo kao težak kompleks.

Ne želimo floskule od onih o velikosrpskoj agresiji, neka vide koliko su krvi prolili i neka vide kako je ta agresija završila, s više od 250 tisuća prognanih Srba. Valjda bi trebalo da i ono malo protjeraju. Tu cijenu više nećemo plaćati. Nama nitko nije platio cijenu za više od 500 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu i drugim mjestima NDH. Nećemo dopustiti da nas ponižavaju oni koji pozdravljaju ustaške teroriste i pozdrave i zastave.

(...)

digli ste Za dom spremni u Jasenovcu, Gotovina je savjetnik u Vladi, čak se i Hrvati protive crkvi Alojzija Stepinca u Zagrebu, tu je i ploča ustašama u Sisku.

<http://direktно.hr/en/2014/direkt/70483/Vučić-spominjao-Stepinca-Jasenovac-Srpska-srcsa-ne-kucaju-za-fašizam.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/vuciceva-izvanredna-konferencija-hrvatska-nas-je-jedina-blokirala-njihovi-diplomati-bjezali-su-od-mene-po-bruxellesu-982698/#axzz4SFQ7Qo9G>

Naravno tu je itekako važna ponovna uspostava jugosrpskog mita o Jasenovcu:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/dok-se-rusi-mit-o-jasenovcu-srbi-grade-novi-982650/#axzz4SFQ7Qo9G>

Hrvatski simboli i Jasenovac su im jedino i ostali jer srpske sluge nisu pobijedile na izborima pa se hrvatskim simbolima (osim ustaške kune – ona im je draga) i Jasenovcem mogu pozivati za Drugi svjetski rat (a u mislima i željama im je Huda jama, Križni put,...).

Tako Benjamin Tolić piše:

a sad nas, evo, snađe i novi, mlađahni Davor Bernardić. I nudi, nov i mlad, poslušajmo što: „U zadnjih 20 godina i globalno i lokalno raste društvena nejednakost. Ljudi traže postavljanje humanijih ciljeva. SDP-ov cilj je oživiti humanu agendu. Moramo probuditi duh kolektivizma kao što su to učinili antifašisti 1945. i hrvatski branitelji početkom devedesetih.“

Dakle, doba najcrnjega staljinizma: masovno ubijanje suverenističkih Hrvata, otvaranje logora i seljačkih radnih zadruga? Bero možda ne zna što govori. Ili ipak zna i upinje se iz petnih žila da nam ni Nova godina ne bude nova.

<http://www.hrvsijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/45251-benjamin-tolic-sve-novo>

Zanimljivo je da su dva teksta od dva autora sa sličnim naslovima jučer tiskana na dva portala:

SOTONIZIRAJU SE HRVATSKA OBILJEŽJA, A GLORIFICIRAJU PROTUHRVATSKA (NEO)KOMUNISTIČKA
<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/25543-prof-dr-sc-stipe-kutlesa-u-hrvatskoj-vlada-cetnicko-jugoslavenski-a-ne-hrvatski-i-ustaski-fasizam.html>

AKADEMIK PEČARIĆ: DANAS SU AGRESORSKI SIMBOLI DOBRODOŠLI, A BRANITELJSKI NISU

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu>

<http://kamenjar.com/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu/>

<http://glasbrotinja.net/dom-spremni-vs-zvijezda-petokraka/>

Zapravo jasno je zašto je Ustavni sud donio odluku kojom je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti" Vučićevu zapovijed je u Saboru prenio od HNES-a etički osuđen za veleizdaju Milorad Pupovac:

HDZ-ovac Dražen Bošnjaković kaže o poginulim HOS-ovcima:
Ti ljudi su bili dio obrambenih snaga RH. Oni nisu bili fašisti, oni su se borili protiv toga.

'*Zaboravili ste da ovdje sjedi netko koga svojim riječima vrijeđate,* napao ga je Pupovac.

"<http://kamenjar.com/vesna-pusic-sto-ce-nam-povjerenstvo-nam-sarafciger-a-ne-povjerenstvo/>

Naravno, Pupovcu je kao i Ustavnom суду Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti". Da i Pupovcu je kao i Ustavnom суду Domovinski rat Bošnjaković nije u pravu. Nisu se HOS-ovci I branitelji borili protiv fašizma, nego su oni fašisti, zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A Nenad Piskač se s pravom pita što bi na sve ovo danas rekao Tuđman:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/25548-n-piskac-franjo-tudman-bio-bi-danas-zadovoljan-danasnjim-stanjem.html>

PRILOG:

Neki od potpisnika Prvog pisma Ustavnom sudu

akademik Josip Pečarić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti
general Ljubo Česić Rojs
general Ivan Tolj
general Marinko Krešić
Marko Perković Thompson
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
sc. Josip Stjepandić
sc. Stjepan Razum
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1410 članova
prof. em. dr. sc Zvonimir Šeparović
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. Serđo Dokoza
prof. dr. sc. Mladen Parlov
prof. dr. sc. Milko Brković
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Marin Čikeš
prof. dr. sc. Boris Širola
prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr sc. Ivan Petrović

prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
sc. Drago Katović, prof. emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
dr.sc. Vladimir David
ing. Marijan Papic, Vancouver, Canada
sc. Miroslav Banović
Mladen Smolčec dipl.ing.građ.
sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
sc. August Janečković
Đuro Vidmarović, književnik
Mladen Ibler dr. med., bivši veleposlanik RH
sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica
Ivan Bradvica,dipl.ing.građ.,književnik
Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist
Rudi Tomic, novinar i publicist, Toronto, Kanada
Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotinja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com

Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com

Petar Gelo – Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne

Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši

Mario Filipi

Renato Šelj, bojnik, Predsjednik Udruge HVIDR-a Črnomerec

don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV

Ante Kukavica, kapucin

don Lazar Čibarić

don Andelko Kaćunko

Ilija Lukanović, teolog i diplomat

Josip Miljak, predsjednik HCSP-a.

Vladimir Mrkoci, prof.

Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj

Domovinskog rata)

Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.

Stipo Pilić, prof. Povijesti

Željko Tomašević, mag. iur., član predsjedništva HŽD-a

Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije

sc. Marica Đureković

mr .sc. Ante Milinović

sc. Josip Grilec, dipl. ing.

sc. Josip Papković, dipl. inž.

sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija

sc. Zvonko Marušić

Ljerka Smolčec dipl.ing.med.biokem.

Vladimir Biondić, magistar prava

Mijo Maljković inovator iz Požege

Vlado Glavaš

Danica Glavaš

Ante Kunek, Melbourne

Miroslav Kušek, dipl. iur.

Jasenka Polić Biliško, prof.

Zvonimir Josip Tumbri dipl.ing. gradđ.

Ivan Klarić, dipl. ing. grad. u m.

Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb

Stipan Perić dipl. oecc Tomislavgrad

Marijan Babić, dipl. Ekonomist

Anto Babić, dipl. ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj
Mila Babić, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomist
Demokrita Perić
Ivana Bilić, umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markić, CTC, Toronto
Slobodan Markić, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl.ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl. ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split
Tomislav Kušec, profesor
Davor Parlov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl. ing. el.
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak – Duvnjak, dipl. iur
Andela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko

Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl. ing.
Željko Lenić, dipl. ing.
Branko Juroš, dipl. oec.
Tomislav Bolanča, dipl. oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl. ing.
Lovrić Kazimir,, dipl. ing. drvne ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović
Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Ivan Mrčela
Blažena Magdić, umirovljenica;
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Vide Blažević – strojarski tehničar – Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic
Mile Pletikosa
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split

Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD
Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska
Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir Ćurić
Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija Pavković
Mišel Zaradić
Frano Zaradić
Mišo Zaradić
Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi – Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac – Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar
Ivo Buntin
Roko Sikirić
Miljenko Baloković
Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb

Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, Zadar
Ivanka Koller-Štefančić
Hrvoje Maršić
Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk
Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin
Ante Babić
Sebastijan Palić, Zagreb
Ile Barišić
Marinko Markić
Carlo Kutniak
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Marija Žarko
Kata Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

Dano u knjizi:

J. Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str. 371.-381.

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

UMJESTO UVODA

ZDS JE STARI HRVATSKI POZDRAV

Ne mogu vjerovati svojim očima da je Hasanbegović rekao ono što piše u ovom tekstu:

Dio smatra kako se radi o hrvatskom pozdravu starom nekoliko stoljeća kojeg je HOS preuzeo 1991. godine, a dio smatra kako pripada ustaškom režimu koji se njime koristio kao službenim pozdravom te da kao takav ne smije biti prisutan nigdje u javnom životu.

Za ovu podjelu zna i predsjednica koja je u svojoj izjavi u posljednjem intervjuu pokušala pomiriti ove dvije struje kazavši kako je ‘Za dom spremni’ ”stari hrvatski pozdrav koji je nažalost kompromitiran u vrijeme ustaškog režima”.

Je li pozdrav previše kompromitiran – predsjednica nije htjela odgovoriti.

Što na to kaže povjesničar i bivši ministar Zlatko Hasanbegović?
”Nikad nisam tvrdio da je to stari hrvatski pozdrav. Nije. To je ustaški pozdrav i zato sa sobom nosi hipoteku”, kaže Hasanbegović.

<http://kamenjar.com/hasanbegovic-zds-nije-stari-hrvatski-pozdrav-je-ustaski-pozdrav/>

Pa neki dan sam pisao kako srpski povjesničari govore o evoluiranju nečega iz tradicije njegovog naroda.

Naime, u *Srbiji su se jako naljutili na izjavu jednog europskog sportskog dužnosnika koji je stavio znak jednakosti između Šimunićeva pozdrava "Za dom" i uzdignuta tri prsta Novaka Đokovića kojim proslavlja pobjedu pa su Večernje novosti zamolile povjesničara Dragana Petrovića neka pojasni što zapravo znači kada Srbin podigne tri prsta. Petrović je podsjetio kako su nekada, prije Drugog svjetskog rata, Srbi polagali prisegu s podignuta tri prsta, ali spojena dok se 80-ih godina uvodi pozdrav s raširena tri prsta. Ovaj srpski znanstvenik se poziva na fotografije od prije Drugog svjetskog rata gdje Srbi prisežu sa spojena tri prsta, ali i da su "tri raširena prsta karakteristična za vojnike nacističke Njemačke i ustaše u NDH". - Bilo koji nacionalni pozdrav može biti dio pažljivo njegovane tradicije, a može vremenom i evoluirati. Tako je bilo i sa srpskim pozdravom. Tri rastavljena prsta kao naš suvremeni pozdrav je patentiran 1988. u vrijeme okupljanja Srba iz Srijema, Banata, Kosova i Metohije, koji su zahtijevali promjenu Ustava Srbije.*

Kada sam s Thompsonom svojevremeno razgovarao o tome on bi usporedio Hrvatski jezik danas s Hrvatskim jezikom nekad i upitao bi: Je li Hrvatski jezik evoluirao?

Zato sam i danas napisao:

*„...činjenica da Predsjednica danas govori o starom hrvatskom pozdravu pokazuje da nije slučajno što pjeva ZA DOM, ZA DOM:
<http://kamenjar.com/predsjednica-kolinda-grabar-kitarovic-i-hrm-pjevaju-hajd-u-boj-u-boj-za-dom-za-dom-sad-u-boj/>“*

Dakle, Predsjednica mnogo bolje razumije dio o evoluiranju tog pozdrava od nekih domoljubnih povjesničara. Pri tome posebno napominjem kako je svojevremeno, u vrijeme kada još ni Predsjednica nije razumjela to o starom hrvatskom pozdravu, našu Peticiju ZDS potpisao i dr. sc. Mirko Valentić, nekadašnji ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest. Ipak bi se mlađe kolege trebale zapitati zašto je to uradio dr. Valentić? Ja sam tada osuđivao ljudе u Predsjedničinom uredу zbog gledanja na hrvatsku povijest srpskim

očima, a hrvatski povjesničari ne razumiju logiku srpskog povjesničara Petrovića!

Da Predsjednice, samo Vi pjevajte ZA DOM, ZA DOM, možda i hrvatski povjesničari shvate da je ZDS to isto samo s malo više pojašnjenja.

U istom tekstu sam konstatirao kako mi ne smetaju tvrdnje da su ZA DOM SPREMNI prvi zvanično kao pozdrav koristile Ustaše. Ali da pripada „ustaškom režimu“ iz vremena NDH je gnusna laž.

Zašto?

Hrvatski povjesničar prof. Rendić –Miočević nas podučava kako ti promicatelji velikosrpskog fašizma, što u stvari jesu svi oni koji napadaju pozdrav ZDS, koji jeste ustaški pozdrav iz 1932. godine, dakle iz vremena fašističke velikosrpske diktature, nipošto ne pomišljaju da postanak ustaškog pokreta prije nastanka Nezavisne Države Hrvatske tumače u kontekstu oslobođilačke borbe ... popraćene pozdravom Za dom spremni iz 1932. godine. Ta je borba ujedno bila antifašistička jer je bila usmjerena protiv beogradske monarhofašističke diktature (podcrtao JP).

<http://www.hrvatska.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-rehabilitaciju-komunizma>

Ta laž dovodi to toga da danas i neka europarlamentarka (Ivanka Maletić) kaže:

Svastika je prekrasan, starokršćanski znak, pun značenja i dobra, a zbog Hitlera je zauvijek izbačen iz upotrebe, kaže europarlamentarka

Ona se to sjetila danas iako se iz njenog teksta vidi kako zna da su ga koristili branitelji u Domovinskom ratu.

Još jedan političar koji priglupo misli da je Domovinski rat bio prije Drugog svjetskog rata? Da, očito je netko uvjerio kako je na Njemačku u međuvremenu izvršena agresija, pa su se Nijemci obranili koristeći Svastiku. Jadni mi kada joj netko objasni da su naši branitelji nosili i krunicu!

Ili samo gazde kažu da se iznenada moraju sjetiti ZDS i činjenice da su njihovi miljenici Srbi u Domovinskom ratu objašnjavali kako su branitelji Ustaše, a narod to nije prihvatio, pa tu obvezu moraju

ispuniti danas, sedamdesetak godina poslije Drugog svjetskog rata i dvadesetak poslije Domovinskog rata.

S druge strane dobro je da su napali Predsjednicu zbog toga što je očito točno konstatirala kako je ZDS stari hrvatski pozdrav, pa možemo očekivati još jedan korak u tome:

**HRVATSKU DRŽAVU SU STVORILI HRVATSKI BRANITELJI
I SVE ŠTO SU ONI KORISTILI ZA TO - NAMA JE SVETINJA!**

TVRDNJE HNS-OVACA SU ISTOVJETNE S TVRDNJAMA DA SU BRANITELJI USTAŠE

Predsjednik Udruge 100-postotnih hrvatskih ratnih vojnih invalida 1. skupine Đuro Glogoški, je točno ocijenio izjave Predraga Štromara, Furia Radina, Milorada Pupovca, u kojima govore da su obilježja HOS-a, koje su bile legalne postrojbe Oružanih snaga RH, fašističke oznake, Glogoški ih je ocijenio vrlo opasnim.

"Svjedoci smo da se oni koji su branili RH i hrvatski narod, danas nazivaju fašistima.."

HNS-ovci to i potvrđuju jer u svom odgovoru pozdrav HOS-ovaca nazivaju ustaškim pozdravom.

Poznato je da je HNS stranka koja je svojim djelovanjem, a posebno djelovanjem njihove predsjednice Vesne Pusić sprovodila velikosrpski Memorandum SANU 2. Nikada se nisu ogradili niti suprotstavili toj podrški fašističkoj agresiji na Hrvatsku.

U mojim knjigama i tekstovima u više navrata sam upozoravao na činjenicu da pozdrav ZDS nije bio jedino pozdrav HOS-ovaca.

O tome govori i e-mail koji sam dobio danas:

Naslov: Tigrovi (1. gardijska brigada) urlaju "za dom spremni"

Datum: Tue, 29 Aug 2017 11:55:46 +0200

Šalje: Miro Banović

Poštovanje!

U prilog trenutnom antifašističkom, jugokomunističkom i velikosrpskom orgijanju oko pozdrava "za dom spremni", u čemu sramotno već godinama sudjeluju i HDZ, i SDP, i HNS, i svi veći mediji u Hrvatskoj, također i pravosuđe i policija, dostavljam jednu od pjesama 1. gardijske brigade "Tigrovi", zove se Pjesma nastavnog tima 2. Naime, Tigrovi u svojoj pjesmi viču "za dom spremni". Jesu li oni rasisti, fašisti, nacisti, mrzitelji? Riječi dostavljam ispod, a melodija je poznata, radi se o kršćanskoj pjesmi "Glory, glory, aleluja!" Izvedbu Tigrova možete poslušati na youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=vgRI56iMdkE>

Je li konačno došlo vrijeme da i svijetu i nogometnim organizacijama, i raznim mamlazima napokon objasnimo ZNAČENJE "za dom spremni", umjesto da razgovaramo tko ga je izmislio? Tko je uopće izmislio domoljublje? Nikoga 90-ih nije zanimalo što je tko radio 40-ih. Uzeli su se nacionalni simboli, valuta, šahovnica itd. jer je to hrvatsko ili domoljubno. Amerikanci, Rusi, Englezi, Kinezi, Japanci, svi su oni počinili daleko veće zločine od nas, SAD je ostao i po zakonima rasistička država uz progona crnaca do debelo iza 2.svjetskog rata, Australija je sve do iza 2000. imala izrazitih problema s rasizmom na najvišim razinama, Belgija je 50-ih dovodila tamnoputu djecu u kavezima u cirkus da ih ljudi mogu gledati, i dalje da ne nabrajam, a ipak se nitko nije odrekao nikakvih simbola pod kojima su počinili sve te stravične zločine, ubojstva, silovanja, bacanja atomskih bombi itd. A u Hrvatskoj čovjek ne smije reći da je spremjan za svoj dom, jer je tamo neki ustaša bio spremjan isto tako za svoj dom, pa je to onda zločin? Koliko glup čovjek mora biti da tako razmišlja, i da ne vidi odakle dolaze takva razmišljanja u hrvatski javni prostor. Pa da smo se tako ponašali u ratu, izgubili bismo ga u par mjeseci.

*Ustali su prije zore i otišli svi
Ustali su prije zore i otišli svi
Ustali su prije zore i otišli svi
U boj teški krvavi*

*Ale ale aleluja
Ale ale aleluja
Ale ale aleluja
Sretan put Tigrovima*

*Sad smo došli al' idemo dalje do kraja
U žilama krv nam teče palih Tigrova
Što su hrabro i sa pjesmom u boj krenuli
ZA DOM - SPREMNI - TIGROVI*

*Uz Božju pomoć dušmana ćemo pobijediti
Uz Božju pomoć dušmana ćemo pobijediti*

*Ako treba za hrvatsku umrijet čemo svi
Ako treba za hrvatsku umrijet čemo svi*

Ale ale aleluja

Ale ale aleluja

Ale ale aleluja

ZA DOM - SPREMNI - TIGROVI

(*Ova poruka poslana je među ostalim i nekim članovima HAZU, sveučilišnim profesorima, djelatnicima u nekim medijima, klubovima zastupnika, MUP-u, uredima Predsjednice i Premijera, te nekim povjesničarima i HHO-u.*)

Srdačan pozdrav, uz želju da što prije ozdravimo od društvenih duševnih bolesti poput antifašizma i štokholmskog sindroma...

Poznato je da se pozdrav koristili i Gromovi (2. gardijska brigada):

**„Zovi samo zovi...“,
Pjevali su ratnici Gromovi,
Za dom spremni bili
Živote svoje nisu žalili.**

<http://crnemambe.hr/crne-mambe/stalne-rubrike/domoljubnopero/domoljubno-pero/hrvoje-horvat/920-ime-gromovi-crne-mambe-domoljubno-pero>

Koliko je sramotno ponašanje onih koji pozdrav iz Domovinskog rata nazivaju ustaškim pozdravom govori i priča iz slučaja Šimunić. Naime, u *Srbiji su se jako naljutili na izjavu jednog europskog sportskog dužnosnika koji je stavio znak jednakosti između Šimunićeve pozdrava "Za dom" i uzdignuta tri prsta Novaka Đokovića kojim proslavlja pobjedu pa su Večernje novosti zamolile povjesničara Dragana Petrovića neka pojasni što zapravo znači kada Srbin podigne tri prsta. Petrović je podsjetio kako su nekada, prije Drugog svjetskog rata, Srbi polagali prisegu s podignuta tri prsta, ali spojena dok se 80-ih godina uvodi pozdrav s raširena tri prsta. Ovaj srpski znanstvenik se poziva na fotografije od prije*

Drugog svjetskog rata gdje Srbi prisežu sa spojena tri prsta, ali i da su "tri raširena prsta karakteristična za vojnike nacističke Njemačke i ustaše u NDH". - Bilo koji nacionalni pozdrav može biti dio pažljivo njegovane tradicije, a može vremenom i evoluirati. Tako je bilo i sa srpskim pozdravom. Tri rastavljena prsta kao naš suvremeniji pozdrav je patentiran 1988. u vrijeme okupljanja Srba iz Srijema, Banata, Kosova i Metohije, koji su zahtijevali promjenu Ustava Srbije. To je bio odgovor probuđenog naroda na provokacije Albanaca, Hrvata i Slovenaca, koji su prkosili s dva prsta, što je anglosaksonska viktorija. Srbi su tada počeli pozdravljati s visoko uzdignuta raširena tri prsta, obično s obje ruke i visoko iznad glave.
<https://www.vecernji.hr/vijesti/srbi-ljuti-zbog-izjednacavanja-zadom-i-tri-prsta-907447>

Da, Srbi znaju kako *bilo koji nacionalni pozdrav može vremenom i evoluirati!* Ali našim HNS-ovcima Hrvatima ne može evoluirati usklik ZA DOM!

Srbi se ponose što je ovaj njihov pozdrav nastao u Miloševićevu vrijeme. Ali HNS-ovci kažu da su neki njihovi članovi bili branitelji, ali im smeta pozdrav HOS-ovaca i Tigrova, a ne smeta im pozdrav Miloševićevih fašističkih agresora kojim su slavili svoja fašistička divljanja po Hrvatskoj (o njihovim genocidnim radnjama govori i presuda stalnog suda u Haagu, koju ni HNS-ovci, a ni Vlada ne žele ni spomenuti!)

Ali, čak i to što HNS-ovcima smeta to što su Ustaše prve koristile ZDS kao svoj pozdrav svjedoči o velikom žalu HNS-ovaca za Jugoslavijom.

Kako to?

Radi se čak o njihovoj podršci Prve Jugoslavije i fašističke diktature Karadordjevića.

Hrvatski povjesničar prof. Rendić –Miočević nas podučava kako ti promicatelji velikosrpskog fašizma, što u stvari jesu svi oni koji napadaju pozdrav ZDS, koji jeste ustaški pozdrav iz 1932. godine, dakle iz vremena fašističke velikosrpske diktature, *nipošto ne pomisljavaju da postanak ustaškog pokreta prije nastanka Nezavisne Države Hrvatske tumače u kontekstu oslobodilačke borbe ... popraćene pozdravom Za dom spremni iz 1932. godine.* Ta je borba

ujedno bila antifašistička jer je bila usmjerena protiv beogradske monarhofsističke diktature (podcrtao JP).

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-rehabilitaciju-komunizma>

Treba li podsjećati na atentat u Beogradu u Narodnoj skupštini 1928. i na mnoge druge zločine nad Hrvatima u Prvoj Jugoslaviji koji očito ne smetaju HNS-ovcima?

Vratimo se činjenici kako se Srbi ljute što njihov fašistički pozdrav iz Miloševićevog vremena korištenog u Domovinskog ratu kao prepoznatljiv pozdrav fašističkog agresora poistovjećuju s ustaškim pozdravom iz 1932. godine iz vremena kada je on očito bio znak antifašističkog otpora velikosrpskom fašizmu, a neki u RH im daju za pravo. Iz jednostavnog razloga što velikosrpski fašizam nad Hrvatima HNS-ovcima ne smeta, zar ne?

A logično bi bilo da se Hrvati, a ne Srbi, ljute što se fašistički pozdrav TRI PRSTA izjednačava s antifašističkim pozdravom ZDS.

Pri tome bi normalnim ljudima trebalo biti jedino važno da se on koristio u borbi i pobjedi nad velikosrpskim fašističkim agresorima u Domovinskom ratu. U borbi koja je dovela do slobodne nam Hrvatske.

Ponovit će kako se slična hajka digla i u Tuđmanovo vrijeme kada je uvedena kuna. Na Tuđmana iz tog vremena i načina na koji je on riješio „problem“ podsjeća ono kako o ploči u Jasenovcu danas govori Hasanbegović:

„... za nas kao za stranku taj slučaj ne postoji. Spomen obilježje poginulim pripadnicima legalne hrvatske ratne postrojbe iz Domovinskog rata ne može biti predmet rasprave – uključujući simbol te postrojbe.“

<http://www.dnevno.hr/uncategorized/hasanbegovic-ploca-u-jasenovcu-ne-moze-bitи-predmet-rasprave-1055878/>

Kao što ni Tuđman nije raspravljaо s „antifašistima“ o kuni, zar ne?

ZLOČINI NISU ISTI ili KAKO OD IVA NAPRAVITI JOVU

Slušam Ratomira Čačića kako na HTV4 objašnjava kako nisu isti zločini komunista i ustaša. Iako on misli suprotno, jasno je da velikosrpsku logiku treba samo „okrenuti“ i dobiješ istinu.

Jer doista nije isto ubijati djecu, žene, starce i druge nevine poslije rata u želji da nekom narodu spriječiš ostvarenje prava na svoju državu i ubijanje onih koji ti to pokušavaju onemogućiti.

Zato sam i upozorio na dio propovijedi biskupa Košića kako ne treba uspoređivati zločine mega-zločinca JB-Tita s zločinima Pavelića.

Pri tome treba stalno imati u vidu kako je laž najviše pomogla Srbima u povijesti, pa kada slušamo one koji provode velikosrpski Memorandum 2 u RH kao i Srbi moraju koristiti neistine. To im je umnogome olakšano jer su godinama vladali i u tom velikom razdoblju laž je postala istina, a istina je bila zabranjena i sankcionirana!

Zato kada danas govore o ploči u Jasenovcu treba imati na umu da istina o Jasenovcu koju i današnje vlasti pokušavaju nametnuti je samo „istina“.

Kad govorimo o Jasenovcu, i ne samo o njemu, treba stalno imati u vidu ono što nam poručuje Igor Vukić (i ne samo on):

‘NE TREBA UKLANJATI PLOČU HOS-a, Jasenovac nije mjesto u kojem su činjeni masovni zločini’

‘Mislio sam da će Vladino Vijeće za suočavanje s posljedicama totalitarnih režima dati prijedloge kako se treba postaviti prema toj povijesti, odnosno koji tip istraživanja treba pokrenuti. No i to Vijeće šuti. Čudno je i vrlo štetno kada Milorad Pupovac i drugi predstavnici Hrvatske vlade šute na skupovima na kojima predstavnici Vlade iz Srbije govore javno laži o Jasenovcu, odnosno kada i dalje ističu broj od čak 700.000 navodnih žrtava. Takvim lažima naši bi se morali suprotstaviti. Zato treba ustrajati na istraživanjima te na istini, jer bi izricanje istine uvelike pridonijelo

smirivanu stanju u društvu”, zaključuje istraživački novinar kojega protivnici ne mogu nazivati ‘ustašom’, jer Vukić ne krije da je po ocu pripadnik srpske etničke skupine, dok mu majka ima hrvatske i češke korijene.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/ne-treba-uklanjati-plocuhos-a-jasenovac-nije-mjesto-u-kojem-su-cinjeni-masovni-zlocini-1057257/>

Zapravo, naš poznati povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević je već u naslovu svog teksta (11. 04. 2017.) ukazao zašto je Vukić pogriješio u svojim nadama o radu tog vijeća:

Vijeće za suočavanje s prošlošću prilika za rehabilitaciju komunizma.

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-rehabilitaciju-komunizma>

Slično kaže i povjesničarka Blanka Matković:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/6746-blanka-matkovic-proglasenjem-jasenovca-mjestom-posebnog-pijeteta-hdz-i-partneri-zele-zabraniti-istrazivanje-komunistickih-zlocina>

Dujmović, objašnjava u svom tekstu kako je Plenković osmislio tu rehabilitaciju komunizma, ali mu je Pupovac zabio nož u leđa:

Zadnji, zacijelo ključni zaplet, plod je upravo fatalne Plenkovićeve procjene. Dakle, (premda je diranje u legalne insignije jedne udruge mimo pameti), Andrej Plenković je odavno njavio da se sprema novo zakonsko rješenje za HOS-ove oznaake, rješenje koje bi omogućilo legalnu zabranu sadašnjih insignija...

Pritom, u Hrvatskoj, po toj logici srpskog nacionalizma i šovinizma zapravo nema, osim ako nije izazvan hrvatskim nacionalizmom. Dobro, u ratu je bilo četnika, to je jasno, ali njih sada po toj logici zapravo više nema, ali zato ima ustaša i protiv njih se valja boriti svim sredstvima. To je himna komunističke partije Hrvatske ravno pola stoljeća, to je Josipovićev životni svjetonazor, ali nije daleko od toga ni Andrej Plenković.

<http://direktno.hr/kolumnne/kako-je-pupovac-plenkovicu-zabio-noz-u-leda-96571/>

Slično komentira i Damir Pešorda:

Antifašistička ekspozitura u aktualnoj hrvatskoj vlasti i neimenovani visoki povjerenik za Hrvatsku, Milorad Pupovac, ultimativno traže od Plenkovića da hitno makne zakonito postavljenu ploču poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu.

<http://www.hrvsijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/47760-damir-pesorda-antifasisti-u-ofenzivi>

Kako izgleda scenarij Ranka Ostojića iz Splita ipak se neće ponoviti u Jasenovcu. Čini se da su HOS-ovci ucijenjeni donošenjem zakona o braniteljima prihvatali premještanje ploče u Novsku, što opet služi velikosrpskim interesima očuvanja laži o logoru u Jasenovcu koje su uvijek bile i sada su u protuhrvatskoj funkciji.

Ili kako konstatira Josip Jović:

U vrijeme kad se nezaustavlјivo otkrivaju strahote poslijeratnih zločina počinjenih pod vodstvom, po naredbama i pod nadzorom jugoslavenskih, revolucionarnih vlasti, antifašizam se pretvara u ideologiju kojom se ti zločini nastoje obraniti, opravdati, posvetiti. Jer, sve je to, tobože, učinjeno u višem interesu. Istovremeno to je ideologija koja služi očuvanju dvostrukog monopola, monopola na istinu i monopola na društvene pozicije. Otud i strah od revizionizma.

<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/27462-j-jovic-godine-koje-se-nastoje-vratiti.html>

Koliko je besmisleno to što radi vlast komentira i Zvonimir Hodak:
Ministar pravosuđa danas jasno i glasno kaže kako se ploča ne može maknuti dok se ne promjeni zakon. Znači postavljena je zakonito.

Dva suda tvrde da vrijeda osjećaje građana. Dobro ste zaključili da nešto što je zakonito po ocjeni nekih sudova vrijeda osjećaje građana. Valjda svih. Znači i onih koji su se od 1991.g. borili pod tim znakom. Eto, tko nam sve sjedi u Ustavnom sudu. Dobro da nisu na dnevni red stavili činjenicu da ime njihovog suda počinje sa velikim U – Ustavni sud. To ne treba nikoga previše čuditi ako se još sjećamo po kojim su kriterijima izabirani raniji/sadašnji suci

Ustavnog suda! Tako, recimo, sutkinja tog i takvog suda postala je bez problema osoba poznata po uskliku "Smrt fašizmu-sloboda narodu". To je tipičan komunistički pozdrav pod kojim se masovno strijeljalo i zakapalo u Hude jame. I to žive ljudi. A što je sa rezolucijom Vijeća Europe o osudi totalitarnih režima drugovi suci? Pravosudna hipokrizija. Dokle? Ako im je nešto bilo nejasno mogli su zamoliti svog kolegu Miroslava Šumanovića da im objasni. Zahvaljujući Ustavnom sudu i u manjoj mjeri Visokom prekršajnom sudu HOS i njegov grb ZDS podsjećaju na Homerovog junaka kiklopa Polifema. Kiklop je ostao trajno ozloglašen, a da nikada nije dokazano da je učinio neko zlo. Samo je branio svoj posjed. Svoju zemlju. U staroj Grčkoj tragediji bila mu je predodređena tragična sudbina. Kako se povijest u pravilu ponavlja, ne smijemo dozvoliti da oni protiv kojih smo dobili Domovinski rat sad od nas stvaraju nove Kiklope. Osobito kad uzmemo u obzir notornu činjenicu da smo bili i dugo čemo biti jači od njih.

<http://kamenjar.com/hodak-vidje-hrvatska-puno-cuda-al-ne-nade-strika-za-toliko-juda/>

To potvrđuje i besmislenost komentara 'visokog izvora' iz Ureda Predsjednice, a koji prenosi HINA:

Pozdrav "Za dom spremni", kaže izvor, ustaše su "kompromitirale"
<http://direktno.hr/direkt/pozdrav-dom-spremni-kompromitirali-su-ustase-ima-jos-pozdrava-96573/>

Valjda misle da su se ustaše pojavile poslije Domovinskog rata pa su kompromitirale pozdrav HOS-ovaca. Ili tvrde, slično Srbima, kako su branitelji bili ustaše.

Ako tako misle u Uredu Predsjednice morali bi prihvatići da su doista Ustaše svi oni koji se bore za hrvatsku državu. Kad to već tvrde svi koji provode velikosrpski Memorandum SANU 2, zašto to ne bi i prihvatali?

Na taj način bi valjda bilo jednostavnije i proučavanje partizanskih zločina iz Drugog svjetskog rata.

Kočevski Rog, Tezno, Huda jama, Macelj, Zagreb, Bjelovar, Gračani, Jazovka, Daks... što je to? – pita se prof. Nikola H. Debelić, dr. h. c. u tekstu (Hrvatski tjednik, 31. 08. 2017.) VLAST KOJA PREŠUĆUJE ZLOČIN I SAMA JE ZLOČINAČKA.

Izdvojiti će samo sljedeće:

Hrvatski su branitelji demonizirani po istom kalupu kao i ustaše, samo malo prikrivenije

Teško je shvatljiva činjenica da nijedna vlast nakon 1945. nije na mjerodavan način, nedvosmisleno i tvorno, pravosudno, etički i moralno osudila i kaznila vinovnike genocidnih ratnih i poratnih partizanskih zločina, to nije učinila ni vlast demokratske RH, a to ne radi ni ova današnja. Za taj pakao nitko nije osuđen, osramoćen i javno izložen na stup srama, nije etiketiran i demoniziran dan za danom, godinu za godinom. Tako se na sve načine proganjaju borci za hrvatsku državu – NDH, borci za hrvatsku kulturu i hrvatski opstanak, a protiv jugomonarhističkog fašizma i boljševičkog komunizma. Vrlo su slično i danas demonizirani, samo malo prikrivenije, hrvatski branitelji i bojovnici protiv velikosrpske agresije (najnovije hapšenje hosovaca u Kninu i progon Thompsona)?!

Da, u pravu je Skejo kada za ovo što danas pokušavaju u RH postići provodeći velikosrpski Memorandum SANU 2 kaže kako žele od Iva naprave Jovu.

**MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.
ZAGREB, 2018.**

**KAKO NAM HRVATSKA VLAST ČESTITA
USKRS?**

Jedan je detalj najupečatljivija poruka Vlade za Uskrs!

Velika subota je dan tišine i molitve. Jučer, na Veliki petak, g. Ivan Bradvica mi je poslao pjesmu koju moram podijeliti sa svima vama:

Gospodine Josipe!

Na današnji dan je razapet bogočovjek Krist na križu.

**KRIŽ
(Krist Razapet Istinom Života)**

Bog na križu
čovjek na križu
otac na križu
majka na križu
djed na križu,

*baka na križu, dijete na križu, susjedi na križu, život je na križu,
razapeta je zajednica, razapet je pojedinac, razapinju ga
obveze i htijenja, razapinje ga nemir okruženja, razapet je
čovjek neshvaćanjem drugog*

*razapet je čovjek
u samom sebi.
Razapeto je tijelo
duhom poslanja
razapet je čovjek
traženjem mira
razapet je čovjek
neznanjem pastira
razapet je čovjek
tišinom mira.*

*Nagrada uskrsnuća, mira i spokoja
slijedi nakon iskustva vlastite žrtve
u savladavanju prepreka i okova
nametnutih iskušenja i kratkih
životnih rokova.*

*U duhu vjere vjerujem da križ kojeg su nosili branitelji u
Domovinskom ratu te današnji križ podnošenja laži, kleveta,
mržnje, izdajica, neznanja i nemorala nakon lustracije će
uroditi uskrsnućem istine.*

*Za dom spreman!
Za domovinu spreman!
Za istinu spreman!*

A je li hrvatska vlast za istinu spremna?

Naš poznati povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević kao da odgovara na to već u naslovu svog teksta:

Vijeće za suočavanje s prošlošću prilika za rehabilitaciju komunizma.

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-rehabilitaciju-komunizma>

Članak počinje izvrsnom raščlambom revizionizama u nas:

Tri su vrste povijesnoga revizionizma u Hrvatskoj. Hrvatski znanstveni revizionizam ima za cilj srušiti laži komunističke i srpske historiografije glede NDH priznajući i svodeći na istinitu mjeru zločine ustaškoga režima od 1941. do 1945.

Srpski negacionistički revizionizam ima zadatak negirati velikosrpski projekt u dugom trajanju i zločine počinjene u ime toga projekta.

Konačno komunistički antirevizionizam, podržavajući srpski negacionistički revizionizam, izbjegava povjesnu reviziju bojeći se razotkrivanja istine o biti jugokomunističkoga totalitarizma. Huda jama i mnoge novootkrivene masovne grobnice, komemoracije u čast političkoga zatvorenika Marka Veselice, itd. Itd. razotkrivaju zločinačku bit Titove „diktature s ljudskim licem“ i podržavaju temelje vlasti slijednika Komunističke partije Hrvatske (Jugoslavije).

Komunistički antirevizionizam podržavaju i neki povjesničari, koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost. Doista ta nemoralnost ide toliko daleko da im je danas hit proglašavati hrvatske branitelje fašistima i time rehabilitirati fašističkog velikosrpskog agresora u Domovinskom ratu.

Za postizanje tog cilja najvažniji su napadi na pozdrav ZA DOM SPREMNI HOS-ovaca i mnogih drugih branitelja. Kulminiralo je s pločom u Jasenovcu jer je taj pozdrav u sklopu znaka HOS-a koji je odobren u RH, pa tako posredno iskazuju svoje nepoštovanje i prema samoj državi. To je utoliko odvratnije jer su hrvatski branitelji napravili od „hrabrih“ srpskih ratnika – ZEČEVE. A zapravo i sebe svrstavaju u fašiste podržavajući velikosrpski fašizam

O tome sam često pisao tvrdeći da su hrvatski branitelji ANTIFAŠISTI jer su pobijedili velikosrpski fašizam. Dakle i HOS-ovci i svi oni koji su branili domovinu s tim usklikom na ustima.

Medutim prof. Rendić –Miočević nas podučava kako ti promicatelji velikosrpskog fašizma *nipošto ne pomišljaju da postanak ustaškog pokreta prije nastanka Nezavisne Države Hrvatske tumače u kontekstu oslobođilačke borbe (poput irskoga nacionalnog pokreta i stranke Sinn Féin– Mi sami) popraćene pozdravom Za dom spremni iz 1932. godine. Ta je borba ujedno bila antifašistička jer je bila usmjerena protiv beogradske monarhfašističke diktature* (podcrtao JP).

Strategija antirevizionista je izvrsna jer oni tako uspijevaju zaustaviti istraživanja hrvatskih povjesničara o srpskom fašizmu koji – očito – nije vezan samo za Domovinski rat. Zato imamo i tvrdnje kako su neke zločine npr. logore ustaše izmislili i stvarali prije Hitlera.

Tako se u Hrvatskoj malo zna kako je vladika Nikolaj Velimirović, koga je Hitler odlikovao 1934. g., godinu dana kasnije izdao knjižicu „Nacionalizam Svetog Save“ u svojim srednjim pedesetima lucidno zapaža: „*Ipak se mora odati poštovanje sadašnjem nemačkom Vodǐ, koji je kao prost zanatlija i čovek iz naroda uvideo da je nacionalizam bez vere jedna anomalija, jedan hladan i nesiguran mehanizam. I evo u XX veku on je došao na ideju Svetog Save, i kao laik poduzeo je u svom narodu onaj najvažniji posao, koji priliči jedino svetitelju, geniju i heroju.. Otuda je nacionalizam srpski, kao stvarnost, najstariji u Europi.*“

Zapravo, komunistički antirevizionizam je mnogo gori od srpskog jer ga provode Hrvati. Danas je to u službi velikosrpskog Memoranduma SANU 2.

Jasno je da o ovim činjenicama ne smije biti riječi ni u tom Povjerenstvu jer Predsjednik Vlade kaže:

„*Hrvatska mora tražiti konsenzus i odrediti se prema pitanju prošlosti, totalitarnih režima 20. stoljeća, jasno osuditi režim između 1941. i 1945 godine, dakle ustaški režim tijekom kojeg su počinjeni brojni zločini, ali isto tako na trezven način analizirati sve ono što se dogodilo nakon 1945. godine*“.

<http://narod.hr/hrvatska/plenkovic-najavio-povjerenstvo-suocavanje-s-prosloscu-krajem-veljace>

Zapravo predsjednik je i sačinio komisiju od koje želi kompromis, što bi rekao prof. Rendić-Miočić kompromis između onih koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost i onih koji je ne dovode

u pitanje. Kakav će to „znanstveni moral“ biti bit će doista zanimljivo vidjeti.

A da Vlada misli ozbiljno u tome pokazuje upravo pozdrav ZDS. Prethodne dvije vlade su pokušale kazniti Marka Perkovića Thompsona zato što je u Kninu pjevao legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata Bojnu Čavoglave koja počinje pozdravom ZDS. „Milicija“ Ministra u sadašnjoj, i prošloj Vladi, Vlaha Orepića dva puta u nepunoj godini dana želi kazniti legendarnog ratnog zapovjednika HOS-a Marka Skeju.

Zapravo je ovaj drugi nedavni zato što je na obilježavanju 26. godišnjice osnutka IX. bojne HOS-a ‘Rafael vitez Boban’ okupljene pozdravlja sa ‘Za dom spremni’. Meni najupečatljivija poruka Vlade za Uskrs!

Davorin Karačić, odvjetnik koji je braneći HOS-ovca Damira Markuša na sudu u Daruvaru obranio i pozdrav ‘Za dom spremni’, u Bujici kaže:

“Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira naslijeden je iz bivše Jugoslavije. Pa i cifre za kazne u tom zakonu još su uvijek izražene u njemačkim markama... Ne znam što je to u glavama onih koji proganjaju Marka Skeju ili Damira Markuša. Skejo je optužen za članak 5. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, a kod Markuša je bila riječ o članku 14, koji se inače upotrebljava za vrijedanje nečijih osjećaja i morala, kada netko gol trči po cesti! Na sudu u Daruvaru smo dokazali da se pozdravljanjem sa ‘Za dom spremni’ ne veliča NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata (podcrtao JP)?! Što je s hrvatskom kunom, što sa grbom, himnom?! I one su korištene za vrijeme NDH. Netko bi se izgleda, za nekoliko godina mogao sjetiti mijenjati čak i krovište Crkve sv. Marka,” komentirao je Karačić u emisiji.

Presudu iz Daruvara kojom je obranjen pozdrav ZDS donio je sudac Malivuk Jovanović, inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti: “*Manje je važno koje je nacionalnosti taj sudac. Važnije je koliko je profesionalan, predan u svom radu i objektivan. Iako je bio izložen pritiscima, presudio je časno i u skladu sa svojom savješću te naravno – pravom. Vrlo je dobro analizirao činjenice i donio je*

odluku koju je odlično obrazložio. Sudac je utvrdio da se radi o pozdravu koji su koristili vojnici HOS-a u obrani domovine. Pozdrav je izgovaran u kontekstu obrane Hrvatske i kao takav ne bi trebao remetiti javni red i mir...”

<https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/odvjetnik-koji-brani-hos-ovce-i-bbb-na-sudu-obranio-za-dom-spremni-pa-porucio-skeju-su-prijavili-po-zakonu-prepisanom-iz-jugoslavije-1017046/>

I dok je sudac inače hrvatski gradanin srpske nacionalnosti profesionalan, predan u svom radu i objektivan postavlja se pitanje: Može li se to očekivati od hrvatskih vlasti?

Ili nam je to već odgovorio sam predsjednik svojim komentarom kako Komisija zapravo ne smije dovesti u sumnju „istinu“ o ustašama i partizanima.

Akademik Ivan Aralica je na dodjeli nagrade “Zlatno srce” udrugu branitelja koje su proistekle iz Domovinskog rata hrvatskom redatelju Jakovu Sedlaru upozorio kako se u RH i filmom provodi ta propaganda jer u „hrvatskim“ filmovima nećeće naći scene zločina koje su činili partizani, već samo scene s ustašama u takvim scenama. Tako se u svijesti hrvatskih ljudi ugrađuje „činjenica“ kako takove zločine nisu činili partizani već samo ustaše. Dakle i na taj način se postiže velikosrpski interes, koji su zapravo provodili komunistički antirevizionisti.

Jesu li žrtve komunističkog antirevizionizma Plenković i Orepić, ne znam, ali treba svakako podsjetiti što je o ZDS govorio ministar Orepić.

Nedavno je govoreći o HOS-ovoј ploči postavljenoj u Jasenovcu Orepić kazao kako je jasno da je "Za dom spremni" ustaški pozdrav, iako su na toj ploči "pod križem" imena poginulih u Domovinskom ratu.

"Niti je NDH uspio uprljati križ, niti će Domovinski rat isprati 'Za dom spremni'. Imamo jasne presude i policija se mora držati te prakse", zaključio je Orepić za N1.

<http://www.24sata.hr/news/valho-orepic-domovinski-rat-nece-isprati-za-dom-spremni-504085>

Naravno, ne misli na praksu časnog sudca srpske nacionalnosti iz presude Markušu, već samo na one presude koje su u skladu s velikosrpskim Memorandumom SANU 2.

Pri tome odgovor i nije krajnje glup kao što je bio onaj poslije proslave u Kninu:

“Odgovor trebaju dati povjesničari koji se jasno trebaju odrediti prema pozdravu, kao i pravosuđe. Hrvatska policija će, kao i do sada, postupati u skladu sa zakonom. Upravo zbog kontroverznih tumačenja, držim bitnim da se to jasno u zakonu pozicionira”, kazao je.

<http://www.nacional.hr/vlaho-orepic-odgovor-o-karakteru-uzvika-za-dom-spremni-trebaju-dati-povjesnicari-i-pravosude/>

A njegova „milicija“ je željela kažnjavati iako znaju da to po zakonu nije kažnjivo.

Zato zaključimo ovu priču ponavlјajući riječi Markuševog odvjetnika

„Pozdravljanjem sa ‘Za dom spremni’ ne veliča se NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata.“

Ministru u Vladi RH očito može! A Predsjedniku Vlade RH?

Akademik Josip Pečarić

Veliki subota 2017.

P.S. Ipak u nadi da se radi o neznanju, a ne svjesnom provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2. šaljem i Predsjedniku Vlade i Ministru policije pozivnicu na predstavljanje moje knjige: „Dnevnik u znaku Za dom spremni“.

Josip Pečarić

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „DNEVNIK U ZNAKU “ZA DOM SPREMNI”

Dozvolite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste u ovokom broju došli na ovo predstavljanje i posebno počasnog gosta g. Damira Markuša.

Josip Šimunić je u Kanadi i on vas sve pozdravlja. S napadima na njega i završava ova knjiga. Zahvalujem se organizatoru Udrudi zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara na čelu s našom Zoricom Gregurić koja je najzaslužnija što se ovo predstavljanje uopće održalo i koja je sjajno i sudjelovala u njemu. Posebna zahvalnost i HVIDRI Zagreb u čijem Domu smo se okupili. Knjiga je tiskana zahvaljujući gospodi Vinku Markulinu, Stanku Šariću i Branku Hrkaču pa i njima ide posebna zahvalnost.

Danas je s nama trebao biti i prof. dr. sc. Zdravko Tomac. Umjesto ovdje on je u bolnici pa ga pozdravljam u ime svih nas. Imamo veliko zadovoljstvo što je umjesto prof. Tomca danas govorio prof. dr. sc. Josip Jurčević, koji je i inače trebao predstavljati ovu knjigu, ali je zauzet predstavljanjima svoje najnovije knjige. Zvonimir Hodak i Marko Ljubić su i danas pokazali zašto ih smatraju ponajboljim hrvatskim kolumnistima.

Još jedan naš sjajni kolumnist Damir Pešorda, nesudeni predstavljač na onom neodržanom predstavljanju napisao je prikaz knjige iz koga izdvajam:

„Moram priznati da sam u početku i sam mislio da bespotrebno poteže to pitanje, no kako je vrijeme odmicalo, postajalo mi je sve jasnije da je Pečarić dobro predosjetio što će se događati. Stalnim povezivanjem Hrvatske s NDH Hrvatska je postala svojevrsni talac određenih interesnih, ideoloških i etničkih skupina. Uzalud se vlast svake godine po više puta zaklinjala da neće skrenuti s antifašističkog puta, dovoljno je bilo da na nekom stadionu navijači iz protesta viknu Za dom spremni, pa da se cijela Hrvatska pribije

na stup srama kao fašistička. Tomu bi mogla doskočiti samo ona vlast koja je dostatno zrela, samosvojna i domoljubna da rehabilitira pozdrav koji sadržajem nikomu normalnomu ne može biti sporan, a koji je svojim besprijeckornim angažmanom u obrani domovine pripadnici HOS-a očistila od svih eventualno negativnih konotacija iz prošlosti.“

Da imamo takvu vlast ne bi ni nastale mojih šest knjiga:

Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015.

Oba su pala, Zagreb, 2016.

Pišem pisma, odgovora nema 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017.

Pišem pisma, odgovora nema 2. / Je li Akademiji važna znanost? Zagreb, 2017.

Ništa se još promijenilo nije (s dr. sc. Josipom Stjepandićem), Zagreb, 2017.

Dnevnik u znaku "Za dom spremni", Zagreb, 2017.

Danas, na dan ovog predstavljanja Kazimir Mikašek-Kazo na Kamenjar.com piše za njih kako *nemaju snage dodatno zaštititi najljepši braniteljski pozdrav „Za dom spremni“ već ponižavaju akademika Josipa Pečarića jednog od najvećih matematičara u povijesti Hrvatske dozvoljavajući da se s njim našutavaju bijedna partijska novinarska piskarala na čelu s veleizdajnicima iz Srpskih novosti, a ti isti veleizdajnici debelo su plaćeni iz državnog proračuna.*

Knjige „pišem pisma, odgovora nema 1. i 2.“ poklonio sam Predsjednici RH, Predsjednicima Sabora i Vlade i Ministru znanosti, tako se iz njih mogu uvjeriti kakvi su napadi zbog ZDS kod nas, kako se napada i moje suradnike, znanstveni rad i obitelj.

A onima na vlasti moramo stalno govoriti i ukazivati na interes hrvatskog naroda. Kada ga oni ne provode. Iako je Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara poslala mnogima iz vlasti pozivnice na ovo predstavljanje, ja sam u nekoliko slučajeva to i sam učinio otvorenim pismima. Na primjer g. Andreju Fištravecu gradonačelniku grada Maribora ili gđi Lori Vidović, pučkoj pravobraniteljici RH.

Neću ovdje navoditi što sam pisao u pozivu pučkoj pravobraniteljici jer je o njoj prije dva dana pisao i g. Hodak. Kako je o knjizi sjajan tekst napisao g. Marko Ljubić, koji bih želio tiskati umjesto predgovora neke naredne moje knjige i red je da ovdje više citiram g. Hodaka:

"... I tako je naša Lora sa 12 godina staža dobila životnu priliku da pomete pod Lijeve naše s HOS-om. "Pripravila" se Lora, kako bi rekli Zagorci, i otkrila Slavici Lukić majku svih istina: "Pozdrav "Za dom spremni" je posve jasno nezakonit!" Slavica bi mogla na kraju godine ući u nazuži izbor za Pulitzera. Ali nisam posve siguran bi li Slavica najpoznatiju svjetsku novinarsku nagradu željela uopće primiti. Naime, Joseph Pulitzer, rođen je 1847.g, nešto više od 100 godina prije rekordnog smaknuća Mile Budaka. Što i nije neki problem. Ali je problem što je nesretni Joseph rođen 10. travnja pa bi naša Lora mogla zaključiti da je njegovo rođenje "posve jasno nezakonito". Da je Lora pročitala Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji od 12.veljače 2013.g. vidjela bi u članku 2. stavak 1. tko su sve hrvatski branitelji iz Domovinskog rata. Između ostalih izrijekom se navodi da su to članovi Hrvatskih obrambenih snaga (HOS). Možda Lori fale one tri nesretne godine pa ne zna da je Račanovo Ministarstvo uprave priznalo HOS i njegov vojni grb "Za dom spremni" kao legalan i legitim, a što znači da se smije slobodno koristiti. Ali naša Lora je pravnica pa je, da bude "ziher", ušla u statističku analizu sudske prakse u odnosu na taj pozdrav koji uništio miran i pastoralan san našim antifama. Lora ni ne pomišlja da u Pulitzerovojoj analizi otkrije u kojem je to zakonskom tekstu izrijekom navedeno da je ZDS "posve jasno nezakonit". Poziva se na Visoki prekršajni sud i Ustavni sud RH. Krasno! Međutim, rješenja u prekršajnom postupku donose niži prekršajni sudovi. Na žalost po Loru i Slavicu tu statistika pokazuje malo više od bikinija. Nedavno je sudac Prekršajnog suda u Daruvaru Petar Malivuk oslobođio vukovarskog branitelja Damira Markuša s jednostavnim obrazloženjem da je pozdrav "Za dom spremni" legalan pozdrav potvrđen rješenjem Ministarstva uprave RH. I što sad? Jasno je danas i zadnjoj budali da je borba hrvatske ljevice, antifa i gledatelja Žikine dinastije protiv legendarnog pozdrava iz Domovinskog rata

čista utopija. HOS-ovci su ulazili u bitke od Vukovara do Dubrovnika s tim pokličem, umirali su s tim pokličem na ustima i dobili rat da bi jednog dana Lora Vidović mogla sjesti u fotelju pravobraniteljice i s visoka pljuckat po njima. Taj pozdrav koristio se i u NDH. Da i što onda? U toj, kako komunjare vole reći "takozvanoj državi", pjevala se i Lijepa naša... plaćalo se kunama pa to Loru ne užasava."

Kao što vidimo i g. Hodak piše o našem današnjem počasnom gostu. O tom suđenju g. Markušu sam i ja pisao u tekstu KAKO NAM HRVATSKA VLAST ČESTITA USKRS? koji je bio svojevrsna pozivnica za današnje predstavljanje Predsjedniku Vlade RH i Ministru policije.

Zapravo pokušavam odgovoriti na pitanje je li hrvatska vlast za istinu spremna.

Zato ču ovo predstavljanje završiti s mojim pokušajem odgovora na to pitanje iz te „pozivnice“ Predsjedniku i Ministru:

„Naš poznati povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević kao da odgovara na to već u naslovu svog teksta:

Vijeće za suočavanje s prošlošću prilika za rehabilitaciju komunizma.

Članak počinje izvrsnom rašlambom revionizama u nas:

Tri su vrste povijesnoga revizionizma u Hrvatskoj. Hrvatski znanstveni revizionizam ima za cilj srušiti laži komunističke i srpske historiografije glede NDH priznajući i svodeći na istinitu mjeru zločine ustaškoga režima od 1941. do 1945.

Srpski negacionistički revizionizam ima zadatak negirati velikosrpski projekt u dugom trajanju i zločine počinjene u ime toga projekta.

Konačno komunistički antirevizionizam, podržavajući srpski negacionistički revizionizam, izbjegava povjesnu reviziju bojeći se razotkrivanja istine o biti jugokomunističkoga totalitarizma. Huda jama i mnoge novootkrivene masovne grobnice, komemoracije u čast političkoga zatvorenika Marka Veselice, itd. Itd. razotkrivaju zločinačku bit Titove „diktature s ljudskim licem“ i podrivate temelje vlasti slijednika Komunističke partije Hrvatske (Jugoslavije).

Komunistički antirevizionizam podržavaju i *neki povjesničari*, koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost. Doista ta nemoralnost ide toliko daleko da im je danas hit proglašavati hrvatske branitelje fašistima i time rehabilitirati fašističkog velikosrpskog agresora u Domovinskom ratu.

Za postizanje tog cilja najvažniji su napadi na pozdrav ZA DOM SPREMNI HOS-ovaca i mnogih drugih branitelja. Kulminiralo je s pločom u Jasenovcu jer je taj pozdrav u sklopu znaka HOS-a koji je odobren u RH, pa tako posredno iskazuju svoje nepoštovanje i prema samoj državi. To je utoliko odvratnije jer su hrvatski branitelji napravili od „hrabrih“ srpskih ratnika – ZEČEVE. A zapravo i sebe svrstavaju u fašiste podržavajući velikosrpski fašizam.

O tome sam često pisao tvrdeći da su hrvatski branitelji ANTIFAŠISTI jer su pobijedili velikosrpski fašizam. Dakle i HOS-ovci i svi oni koji su branili domovinu s tim usklikom na ustima.

Zapravo predsjednik je i sačinio komisiju od koje želi kompromis, što bi rekao prof. Rendić-Miočić kompromis između onih koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost i onih koji je ne dovode u pitanje. Kakav će to „znanstveni moral“ biti bit će doista zanimljivo vidjeti.

A da Vlada misli ozbiljno u tome pokazuje upravo pozdrav ZDS. Prethodne dvije vlade su pokušale kazniti Marka Perkovića Thompsona zato što je u Kninu pjevao legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata Bojnu Čavoglave koja počinje pozdravom ZDS. „Milicija“ Ministra u sadašnjoj, i prošloj Vladi, Vlaha Orepića dva puta u nepunoj godini dana želi kazniti legendarnog ratnog zapovjednika HOS-a Marka Skeju.

Zapravo je ovaj drugi nedavni zato što je na obilježavanju 26. godišnjice osnutka IX. bojne HOS-a ‘Rafael vitez Boban’ okupljene pozdravljaо sa ‘Za dom spremni’. Meni najupečatljivija poruka Vlade za Uskrs!

Davorin Karačić, odvjetnik koji je braneći HOS-ovca Damira Markuša na sudu u Daruvaru obranio i pozdrav ‘Za dom spremni’, u Bujici kaže:

“*Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira naslijeden je iz bivše Jugoslavije. (...)! Na sudu u Daruvaru smo dokazali da se pozdravljanjem sa ‘Za dom spremni’ ne veliča NDH, nego odaje*

počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata (podcrtao JP)?! Što je s hrvatskom kunom, što sa grbom, himnom?! I one su korištene za vrijeme NDH. Netko bi se izgleda, za nekoliko godina mogao sjetiti mijenjati čak i krovište Crkve sv. Marka,” komentirao je Karačić u emisiji.

Presudu iz Daruvara kojom je obranjen pozdrav ZDS donio je sudac Malivuk Jovanović, inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti: “*Manje je važno koje je nacionalnosti taj sudac. Važnije je koliko je profesionalan, predan u svom radu i objektivan. Iako je bio izložen pritiscima, presudio je časno i u skladu sa svojom savješću te naravno – pravom. Vrlo je dobro analizirao činjenice i donio je odluku koju je odlično obrazložio. Sudac je utvrdio da se radi o pozdravu koji su koristili vojnici HOS-a u obrani domovine. Pozdrav je izgovaran u kontekstu obrane Hrvatske i kao takav ne bi trebao remetiti javni red i mir...*”

I dok je sudac inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti *profesionalan, predan u svom radu i objektivan* postavlja se pitanje: Može li se to očekivati od hrvatskih vlasti?

Ili nam je to već odgovorio sam predsjednik svojim komentarom kako Komisija zapravo ne smije dovesti u sumnju „istinu“ o ustašama i partizanima.

Akademik Ivan Aralica je na dodjeli nagrade “Zlatno srce” udruga branitelja koje su proistekle iz Domovinskog rata hrvatskom redatelju Jakovu Sedlaru upozorio kako se u RH i filmom provodi ta propaganda jer u „hrvatskim“ filmovima neće naći scene zločina koje su činili partizani, već samo scene s ustašama u takvim scenama. Tako se u svijesti hrvatskih ljudi ugrađuje „činjenica“ kako takove zločine nisu činili partizani već samo ustaše. Dakle i na taj način se postiže velikosrpski interes, koji su zapravo provodili komunistički antirevizionisti (taj sukob tzv. antifašista a zapravo fašista i branitelja koji su istinski antifašisti vidjeli smo i kod dodjele nagrade Gradan Zagreba Jakovu Sedlaru, op. JP).

Jesu li žrtve komunističkog antirevizionizma Plenković i Orepić, ne znam, ali treba svakako podsjetiti što je o ZDS govorio ministar Orepić.

Nedavno je govoreći o HOS-ovoj ploči postavljenoj u Jasenovcu Orepić kazao kako je jasno da je "Za dom spremni" ustaški pozdrav, iako su na toj ploči "pod križem" imena poginulih u Domovinskom ratu.

"Niti je NDH uspio uprljati križ, niti će Domovinski rat isprati 'Za dom spremni'. Imamo jasne presude i policija se mora držati te prakse", zaključio je Orepić za N1.

Naravno, ne misli na praksu časnog sudca srpske nacionalnosti iz presude Markušu, već samo na one presude koje su u skladu s velikosrpskim Memorandumom SANU 2.

Pri tome odgovor i nije krajnje glup kao što je bio onaj poslije proslave u Kninu:

"Odgovor trebaju dati povjesničari koji se jasno trebaju odrediti prema pozdravu, kao i pravosuđe. Hrvatska policija će, kao i do sada, postupati u skladu sa zakonom. Upravo zbog kontroverznih tumačenja, držim bitnim da se to jasno u zakonu pozicionira", kazao je.

A njegova „milicija“ je željela kažnjavati iako znaju da to po zakonu nije kažnjivo. Nekako nas samo podsjećaju na miliciju iz prošle države i onog čuvenog izvješća Mostarske milicije o „nepoznatom počinitelju hrvatske nacionalnosti“, zar ne?

Zato zaključimo ovu priču ponavljajući riječi Markuševog odvjetnika

„Pozdravljanjem sa 'Za dom spremni' ne veliča se NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata.“

Ministru u Vladi RH očito može! A Predsjedniku Vlade RH?*

*

Odaziv tj. neodaziv pozvanih na ovo predstavljanje koje je organizirala Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara u Domu branitelja HVIDRA puno nam govori, zar ne? Puno govori i činjenica da je Predsjednica pozdravila sudionike onog predstavljanja koje unatoč tome i nije održano. U više navrata upozoravao sam na njenu suverenističku politiku. U današnjem Hrvatskom tjedniku Ivica Marijačić govori kako je upravo to razlog razlaza Predsjednice RH i Predsjednika Vlade RH jer se Plenković

protivi takvoj politici. On je, kaže Marijačić, skloniji politici Europske unije. Njoj je bliži interes hrvatskog naroda, a njemu interes europskih moćnika. Je li to moguće?

PREDSTAVLJANJE KNJIGA U SPLITU

, „KRV NIJE VODA! NE MOŽE SE IZDATI KRV!“

Dozvolite mi da se zahvalim vama koji ste došli na ovo predstavljanje kao i svima koji su zaslužni za njegovu organizaciju. Oposebno se zavaljujem današnjem predstavljaču g. Luki Podrugu. Ispričat ću vam jednu priču o Zagrebu i Splitu koju sam ja napisao a g. Podrug je ispričao na televiziji, čini mi se u Latinici.

Razgovaraju Štef i Stipe. Štef će Stipi:

- Znaš li Ti što je Zagreb za Split?
- Ne znam!
- Europa!
- Jest imaš pravo. Ali zaš li Ti što je Split za Zagreb?
- Ne znam.
- HRVATSKA!
- Jest imaš pravo.

Obje knjige koje danas predstavljamo su u znaku pozdrava ZA DOM SPREMNI, a sadrže naša pisma i tekstove iz prošle godine. Zapravo se nadovezuju na knjige koje smo već predstavljali u Splitu a koje su nastale poslije naše Peticije ZDS od prije dvije godine.

Obrana Thompsona i njegove „Bojne Čavoglave“, koja počinje s tim pozdravom naših HOS-ovaca, bili su povod za tu peticiju. I on i Bojna, kao i sami HOS-ovci, su i ove godine na udaru svih onih koji se ne mire s hrvatskom pobjedom u Domovinskom ratu, svih tzv. Jugoslavena bolje reći svih srpskih slugu. A hrvatska vlast nema hrabrosti suprotstaviti im se.

Ne suprotstavljaju se onima koji u skladu s velikosrpskim Memorandumom SANU 2. svugdje gdje mogu prave probleme hrvatskim domoljubima proglašavajući ih fašistima i ustašama., tj. pokušavajući sukob s braniteljima (koje su i tijekom rata proglašavali ustašama) prenijeti na 2. Svjetski rat.

Zapravo Thompson ih je odavno „procitao“ i opjevao:

*Domoljublje prozvali fasizam
tako brane njihov komunizam*

Koliko je to točno pokazala je današnja slovenska politika koja javno pokazuje da su im na srcu Titovi koljači. Mnogi su u Hrvatskoj bili šokirani kada su vidjeli snimak partizanskih orgija slovenskih vlasti: <http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/05/22/hrvatsko-nebo-video-slovenija-puna-komunizma-starog-pravog-revolucionarnog-ubilackog/>

O tome je u Bujici govorio i šef oporbe u Sloveniji Janez Janša:
„Tek sada, kada je objavljeno nekoliko intervjuja s gospodinom Perkovićem, dio slovenske javnosti upoznat je da se radilo o plasiranju laži zbog čega još uvijek postoji šansa, koja nije velika, da se taj koncert ipak održi! Ako će zabrana ostati, to će značiti da u Sloveniji više neće biti pravne podloge niti za održavanje bilo koje partizanske proslave,“ bio je jasan Janša
<http://kamenjar.com/ekskluzivno-janez-jansa-bujici-podrzao-thompsona-novi-koncert-mariboru-dva-tjedna/>
<http://kamenjar.com/thompson-nevjerojatno-da-clanica-nato-a-ne-moze-osigurati-jedan-koncert/>

A Thompson im je odavno, u istoj pjesmi, poručio:

*Istok, Zapad, svako brani svoje
 a ja ne sm'jem ono što je moje oduvijek
 jedini moj svijet*

*I samo zato za njih sam fašista
 a nikad nisam htio tuđe ništa
 samo nju, zemlju slobodnu*

Zapravo ponašanje slovenskih vlasti koji kliču „Smrt fašizmu – sloboda narodu“, a smeta im što su Hrvati ZA DOM SPREMNI dati život, zasluzuju porugu. A to ponajbolje radi Zvonimir Hodak:
„Slovenci su osjetljivi na ratne huškače. I oni su prošli kroz krvavi trodnevni rat. Zlobni Hrvati kažu da je bio samo "operetni" i tvrde da kraće od tog rata traje jedino biciklistička utrka oko Slovenije. I tako je slovenska policija zabranila "pjevački fašizam"

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/u-rh-svi-mogu->

pjevati-osim-thompsona-cak-i-mitropolit-porfirje-kad-zanosno-i-prkosno-pjeva-onu-o-kokardi-popa-dujica-1027201/

Slave zvijezdu petokraku, a državu su dobili u ratu protiv te iste zvijezde!

Slično je i u BiH. Prije dva dana sam poslao slijedeće pismo:

Poštovana Predsjednica Republike Hrvatske
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade
Poštovani Predsjedniče Hrvatskoga sabora

Šaljem vam u prilogu otvoreno pismo: PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR. Potpisnici su biskupi dr. sc. Vlado Košić i prof. dr. sc. Valentin Pozaić, akademik Dubravko Jelčić i ja.

Pismo je supotpisalo veliki broj naših ljudi, a odustali smo od daljnog sakupljanja zbog najnovijih događanja u BiH gdje se pokušava zabraniti održavanje skupa podrške hrvatskim uznicima u Haagu zakazanog za 8. lipnja uz koncert Marka Perkovića Thompsona.

Pri tome je za hrvatskog branitelja i najpopularnijeg hrvatskog pjevača rečeno kako je on deklarirani fašista pa taj nastup „vrijeda sve poštene gradane i antifašiste ne samo ovoga grada već i šire i produbljuje podjele u našem gradu”,

Zapravo, kao nedavno u Sloveniji, pokazuje se kako i u BiH postoje podržavatelji i suučesnici u velikosrpskoj fašističkoj agresiji na RH, BiH i Kosovo i sprovođenju najnovijeg Memoranduma SANU 2.

Kao što znate na Thompsona se napada zbog uloge koju je odigrala njegova pjesma „Bojna Čavoglave“ u pobradi nad fašističkim velikosrpskim agresorom.

Ona je bila himna branitelja ‘ovih naših prostora’ pa je notorna činjenica da su Bojnu Čavoglave, samo u nešto izmijenjenom obliku, pjevali branitelji Sarajeva u teškim godinama opsade tog grada...“

<http://direktно.hr/zivot/poslusajte-sarajevsku-verziju-cavoglava-pod-kojom-se-branilo-sarajevo-86730/>

Hrvatska je više puta spasila BiH, a „Olujom“ je spašeno, poslije pokolja i genocida u Srebrenici, 160000 ljudi u Bihaću i oko njega od genocida koji bi po izjavi tadašnjeg vojnog atašea SAD-a bio jednak onima u Drugom svjetskom ratu.

Zato im Marijan Knezović s pravom kaže:

„Shvaćaju, ali ne žele sebi priznati da oni koji će u Mostaru podržavati šest heroja u Haagu, time odaju zahvalnost ljudima koji su spasili i Bošnjake od toga da ih Srbi u Bihaću pokolju kao zečeve. Bošnjaci su prvi koji bi trebali nominirati šestorku za Nobelovu nagradu za mir, budući da je zahvaljujući hrvatskim vojnim snagama u RH i BiH sprječena izgledna i puno kobnija Srebrenica.“

<http://kamenjar.com/marijan-knezovic-anticivilizacijski-je-od-pravednika-raditi-zlocince-i-drzati-ih-u-haagu-godinama/>

Napad na Thompsona je istovjetan nedavnom napadu na Vas gđo Predsjednice, kada su na srpskoj televiziji HAPPY TV tvrdili kako ste u Lourdesu pjevali ustašku pjesmu "Lijepa li si" koja je zabranjena u mnogim državama.

Ponašaju se, kako sam već više puta istaknuo, po pravilu:

AKO ŽELIŠ OD NEKOG NARODA STVORITI NEPRIJATELA – SPASI GA OD GENOCIDA!

Zbog svega toga očekujem pozitivan odgovor i na naše otvoreno pismo u prilogu, a bilo bi doista sjajno kada bi svi otišli i na najavljeni skup i koncert u Mostaru.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

Iako u svojim tekstovima zagovaram činjenicu da je ova država nastala u Domovinskom ratu i naš odnos prema bilo čemu moramo prvenstveno vezivati uz taj rat. Dakle, nama mora biti najvažnije da su s pozdravom ZDS mnogi naši branitelji, a posebice HOS-ovci ginuli za Hrvatsku, a oni koji se pozdravljaju sa „Smrt fašizmu – sloboda narodu“ su sudjelovali, ili u najmanju ruku podržavali, fašističku velikosrpsku agresiju na Hrvatsku pa je suludo usporedivati tj. izjednačavati ta dva pozdrava. U Domovinskom ratu je ZDS bio antifašistički pozdrav a ovaj drugi fašistički.

Međutim dozvolite mi malo odstupanje od toga. Naš poznati povjesničar Prof. dr. sc. Ivo Rendić –Miočević nas podučava kako ti

promicatelji velikosrpskog fašizma *nipošto ne pomicaju da postanak ustaškog pokreta prije nastanka Nezavisne Države Hrvatske tumače u kontekstu oslobođilačke borbe ... popraćene pozdravom Za dom spremni iz 1932. godine. Ta je borba ujedno bila antifašistička jer je bila usmjerena protiv beogradskih monarhofašističkih diktature* (podcrtao JP).

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/44393-ivo-rendic-miocevic-tri-povijesna-revizionizma>

Što se tiče Drugog svjetskog rata postoji jedan jednostavan logičan pristup: Ako su im naši branitelji fašisti i ustaše, možemo li uopće vjerovati povjesnici koju su takvi pisali poslije Drugog svjetskog rata? Možemo li vjerovati njihovim tvrdnjama o ustašama, kada nam oni zapravo sami kažu da su oni bili isti kao naši branitelji u Domovinskom ratu?

Sv. Leopold Bogdan Mandić ljubio je svoj hrvatski narod. Premda je kao svećenik veoma kratko djelovao u Domovini, on nikada nije zatajio da je Hrvat. Kada je 1917. bjesnio rat između talijanskih i austro-ugarskih snaga, talijanska je vlada naredila da svi državljanini Austro-ugarske u pograničnom području trebaju prihvatići talijansko državljanstvo ili će biti zatočeni u južnoj Italiji. Kada su ga njegova redovnička braća nagovarala da uzme talijansko državljanstvo, jer da je to tek puka formalnost, on je odlučno odgovorio: „Ne, krv nije voda! Ne može se izdati krv!“. Vidjeli smo prošle godine s koliko mrže su o njemu pisali isti oni kojima smeta pozdrav ZA DOM SPREMNI. Zar i ove njegove riječi ne nose istu poruku kao i taj pozdrav. Zato ću završiti ovo predstavljanje ponavljajući njegove riječi:

„Ne, krv nije voda! Ne može se izdati krv!“.

JOŠ O PLENKOVIĆEVOJ SRPSKOJ HRVATSKOJ

Kako najnoviji dokument pokušava opravdati srpsku fašističku agresiju na Hrvatsku vidljivo je iz intervjuja

JASNA OMEJEC, O DOKUMENTU DIJALOGA

Ustaštvo je bilo i zauvijek će ostati zločinački pokret

Pogledajte kako ona zapravo opravdava da su branitelje koji su se suprotstavili fašističkom agresoru sa ZDS Srbi nazivali ustašama a Hrvatsku Tuđmanova ustaška država :

„- U Dokumentu dijaloga jasno je rečeno da je taj pozdrav i u razdoblju 1990. - 1995. bio neustavan, kao što je to i danas. On je stvoren upravo za identifikaciju ustaškog pokreta i ustaškog režima, pa se i sam s njima identificira te služi kao točka prepoznavanja zločinačke prakse i politike genocida i masovnih ubojstava za vrijeme NDH. U Dokumentu je jasno rečeno da je riječ o prima facie spornom obilježju mržnje i da njemu nema mjesta u Republici Hrvatskoj. Nikakav revizionizam ustaštva ne dolazi u obzir.“

<http://www.glas-slavonije.hr/357626/1/Ustastvo-je-bilo-i-zauvijek-ce-ostati-zlocinacki-pokret>

Ona svoj intervju završava riječima:

Temeljna je prepostavka da se Dokument dijaloga pročita i čita, pažljivo i u dobroj vjeri.

<http://www.glas-slavonije.hr/357626/1/Ustastvo-je-bilo-i-zauvijek-ce-ostati-zlocinacki-pokret>

Zapravo, jasno je da ona ne razumije što znači to što sama kaže. Itekako bi joj pomoglo da pročita tekst HRVATSKOG povjesničara prof. dr. sc. Iva Rendić – Miočevića: *Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima spašava komunizam:*

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/49655-ivo-rendic-miocevic-vijece-za-suocavanje-s-posljedicama-vladavine-nedemokratskih-rezima-spasava-komunizam>

Kada pročitate (A TO OBAVEZNO URADITE) ovaj tekst vidjet će te da Omejec perfidno protura tezu o GENOCIDNOSTI HRVATSKOG NARODA.

Navest će samo riječi prof. Rendić Miočevića o pozdravu ZDS:

„On je uvijek bio reakcija na velikosrpske programe i genocidna djelovanja. Slogan je prvi upotrebio Ante Pavelić 1932. godine u svezi s Velebitskim ustankom protiv monarhofsističke diktature kralja Aleksandra. Dakle, slogan je bez ikakve sumnje antifašistički.“

A Omejec, i ne samo ona, tvrdi da je to zločin „obilježje mržnje“. Mržnja joj je ako se suprostaviš fašizmu koji napada Tvoju domovinu!

Ali evo i zaključka prof. Rendić-Miočevića:

Zaključak

Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima nije se bavilo posljedicama a trebalo je jer je to izričito naglašeno u njegovu nazivu. U završnom dokumentu nema pojma lustracija! Svesno ili nesvjesno Vijeće se konačno bavilo spašavanjem komunizma i ratnoga antifašizma koji je zapravo bio boljševička revolucija. Ta je revolucija iznjedrila jugoslavenski komunizam s katastrofalnim posljedicama koje su danas vidljive. Vijeće nije ništa riješilo, a razbuktalo je nove sukobe i “verbalni građanski rat” (Ž. Tanjić)..

Inače, on je i kod osnivanja ove komisije napisao tekst kojim je najavio upravo ovakav rad Komisije:

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-reabilitaciju-komunizma>

Na taj tekst sam već više puta upozoravao pa i na predstavljanju moje knjige;

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-predstavljanje-knjige-dnevnik-znaku-dom-spremni/>

Moram vas upozoriti i na emisiju Laudato TV „Ptosudbe“ ponедјeljkom u 20,30. Tako je jučer bio gost naš sjajni kolumnist Marko Ljubić. Tema je bila upravo zaključci ove Komisije /za rehabilitaciju komunizma).

Upravni odbor Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac je pripremilo ocjenu zaključaka Vijeća:

Zagreb, 5. ožujka 2018.

Ur. broj: 8/2018

Protiv smo zabrana, a poхvaljujemo podršku istraživanjima

Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima objavilo je svoje zaključke u „Dokumentu dijaloga“.

Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac podupire dio zaključaka u kojem Vijeće predlaže poticanje dalnjih historiografskih i druga istraživanja prakse i posljedica vladavine nedemokratskih režima.

Slažemo se osobito s rečenicom prema kojoj u dobru praksu spada „savjesno kritičko i znanstveno utvrđivanje stvarnoga broja žrtava, posebno tamo gdje je on dokazano višestruko uvećan iz političkih, politikantskih ili nekih drugih razloga“ (str. 13.).

S tim u vezi, podsjećamo da je istraživanje stvarnih događaja u logoru u Jasenovcu u vrijeme Drugog svjetskog rata i u poraću, u središtu naših istraživanja.

Podupiremo i poziv Vijeća na dostupnost arhivskog gradiva te prijedlog za stvaranje mreža istraživačkih skupina i projekata, sa sudjelovanjem i međunarodnih stručnjaka na specijaliziranim skupovima (prijedlozi s 15. stranice „Dokumenta dijaloga“).

No, neki drugi dijelovi dokumenta nisu na toj razini. To se posebice odnosi na tumačenje izvorišnih osnova Ustava i slijedom toga na ocjene o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Ističemo da to razdoblje hrvatske povijesti nikako ne spada u „dobro poznate historijske istine“, već se radi o situaciji kad „historijske činjenice ili događaji nisu jasno ustavljeni“. Pri tome ukazujemo na tekst sa stranice 10. dokumenta i ondje spomenutu praksu Europskog suda za ljudska prava.

Zbog toga se protivimo ocjeni Vijeća da bi se mogla izričito zabraniti javna uporaba simbola vezanih uz NDH kao „prima facie spornih obilježja mržnje.“

Vijeće je navelo da bi u tzv. blanketnu zabranu mogli spadati ustaški znak „U“ te pozdravi „Za dom spremni“ i „Za poglavnika i dom spremni“. Uz dozu ironije mogli bismo pridodati da su zaboravili i naziv „kuna“ za hrvatsku valutu, „HAZU“ kao kraticu za Akademiju, riječi „sinje more“ u hrvatskoj himni i druge izraze i simbole koji su prvi put u službenoj uporabi bili upravo u vrijeme NDH pa također stvaraju simbolicko-emotivnu vezu s tom državom.

Ali, da ne bi bilo zabune, naše društvo protivi se zabranama isticanja tih simbola, jednako kao i simbola tzv. komunističkog sustava. U tom smislu podržavamo one članove Vijeća koji smatraju da zabrana ne bi trebalo biti (dr. Željko Tanjić), jer je hrvatski narod dovoljno zreo da ocijeni što vrijedi, a što ne.

Smatramo također da će razlozi protiv kažnjavanja simbola vezanih uz NDH biti još jasniji kad se provedu historiografska istraživanja, koja predlaže i Vijeće, pa će takav stav biti potvrđen i prihvачen i u širokoj hrvatskoj i međunarodnoj javnosti.

Što se tiče komunističkih simbola, ocjenjujemo da ih ionako nitko ozbiljan i normalan u hrvatskom društvu i ne koristi, i ne namjerava koristiti za promicanje komunističkog i srodnih sustava. Zbog zločina tog sustava, o kojima postoji jasna svijest u hrvatskom društvu, crvena zvijezda petokraka snažno bi kompromitirala njezina korisnika.

*Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac
Igor Vukić, tajnik društva*

Javila mi se i HRVATSKA pjesnikinja – naša Marija iz daleke Australije:

Datum: Tue, 6 Mar 2018 16:40:47 +1000

Šalje: Maria

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

MOJ DOM - STANKO ŠARIĆ - YouTube

► 3:25

<https://www.youtube.com/watch?v=XsIRPpbpxcE>

Aug 18, 2016 - Uploaded by Stanko Šarić

Glazba i izvedba: Stanko Šarić Nakladnik: Mirna aria MOJ DOM Na svijetu tom ...

Jako me čudi što je Stankova pjesma MOJ DOM opstala do danas u miru. Na prijedlog bivšega predsjednika HAZUDD-a, g. Hazlera, spjevana je u vremenu kad jugovići počeše zaozbilj bacati drvlike i kamenje na sveti nam pozdrav ZDS! Nažalost, malo ljudi zna

za tu pjesmu. Uglavnom neka opstane i dalje. (Valjda neće Kusić na nju nabasati).

ZDS Marija Dubravac, Brisbane.

Napominjem da. je tekst napisala ona!

A i ona i Stanko, pored niza drugih izuzetnih državotvornih Hrvata su članovi HAZUDDA! Zato je čudno kako nema puno onih koji prepoznaju koliko je dobro da postoji još neka akademija ali takva da hrvatski, domoljubno i istinoljubivo diše i piše. Vidimo da to prepoznaće i portal narod.hr:

<https://narod.hr/hrvatska/hazud-porucila-vladi-nakon-objave-vijeca-domovinski-rat-ni-po-kojem-kriteriju-ne-spada-u-kontekst-totalitarnih-rezima>

Josip Pečarić

P.S. Pogledajte i:

<https://kamenjar.com/kako-reci-kosturu-djeteta-u-masovnoj-grobnici-da-je-petokraka-dvoznačna/>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/28847-h-hitrec-kosovska-logika-cuvajmo-kulturu-smrti-cuvajmo-simbol-smrti.html>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/28850-j-novak-bez-pameti-i-kriterija.html>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/28840-m-ljubic-peta-zabluda-drzavne-politike-antifasizacija-srpstva-u-hrvatskoj.html>

<https://kamenjar.com/vlado-glavas-osvrt-otvoreno-pismo/>

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA
JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA
ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA
JASENOVAC, ZAGREB 2018.**

PROTIV PROGONA

Poštovana Predsjednice RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

Prošlo je više od tjedan dana kako smo vam poslali naš zahtjev: **Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja**, a povodom nekih sramotnih reagiranja na gostovanje Igora Vukića, tajnika Društva za izučavanje trostrukog logora Jasenovac a povodom njegove knjige „Radni logor Jasenovac“, a koji je potpisalo 300 hrvatskih rodoljuba.

Među potpisnicima su i vrsni povjesničari:

Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

Dr. sc. Mato Artuković, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

U Slavonskom Brodu

Mons. dr. sc. Mile Bogović, gospičko-senjski biskup u miru

Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik

Prof. dr. sc. Jure Krišto

Dr. sc. Tomislav Jonjić

Dr. sc. Zlatko Hasanbegović

Prof. dr. sc. Josip Jurčević

Prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

Vaš odgovor još nismo dobili i to su izgleda na HTV-u shvatili kao „zeleno svjetlo“ za progona urednice koja je omogućila da se i o temi tog logora čuje istina i na HTV-u. Urednica je profesionalno pozvala i predstavnika jugo-komunističke paradigm u hrvatskoj povijesti. On je rekao da će doći, ali je odustao kada je čuo da će gost biti i istinski istraživač tog logora Igor Vukić.

Već više portala piše ili su pitali HTV što je sa sjajnom urednicom Karolinom Vidović Krišto. Bez odgovora:

<https://kamenjar.com/hrt-ne-odgovara-na-upit-gdje-je-karolina-vidovic-kristo/>

<http://glasbrotnja.net/hrt-ne-odgovara-upit-karolina-vidovic-kristo/>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/presudila-joj-emisija-o-jasenovcu-karolina-vidovic-kristo-naprasito-nestala-s-malih-ekrana-1179154/>

Vaše neodgovaranje, zapravo znači odobravanje takvog progona. Ako tome dodamo na pozivanje u Hrvatskom saboru na kazneni progon Igora Vukića, onda ne čudi objašnjenje velikog HRVATSKOG biskupa dr. Vlade Košića na proslavi Dana Stjepana i Antuna Radića i 25. godina Sisačko-moslavačke županije: *I onda se neki čude kad se proziva Katoličku Crkvu i nas, biskupe i svećenike što stojimo na braniku svoga naroda! Pa nema nikoga tko bi to činio, a narod je prepušten sebi i lažima, ideologiji koja je prije 28 godina propala i još vlada... koja je zatirala Crkvu, pobila više od 500 svećenika i još preko 100 bogoslova i časnih sestara... i neprestano širi neistine o genocidnosti Hrvata, laže o Jasenovcu i prijeti da će zatvoriti svakoga tko želi istražiti istinu...*

O tempora, o mores! Gdje smo mi to danas!

Možda i nije bilo tako teško Radićima kad promatrano ovo naše sadašnje stanje... Na hrvatskoj dalekovidnici koju svi mi moramo plačati i koja bi trebala biti naša, što nam se servira? Parade laži i srama, a narodne ideje se progone...

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-tko-to-pokazuje-misice-i-trenira-komunisticke-metode-prema-nama-vjernicima-u-ovoj-zemlji/>

<https://narod.hr/kultura/biskup-kosic-narod-prepusten-lazima-i-ideologiji-koja-je-prije-28-godina-propala-i-jos-vlada>

<https://direktno.hr/zivot/vjera/biskup-kosic-uputio-ostru-kritiku-vladajucima-pozivam-da-ih-skinemo-s-vlasti-125301/>

S nadom da ćeće nam odgovoriti i pokazati da hrvatskoj vlasti nije u interesu očuvanje velikosrpskog mita o Jasenovcu.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić
Dr. sc. Stjepan Razum

**PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’,
ZAGREB, 2019.**

**DOMOBRANSKI POZDRAV „ZA DOM
SPREMNI“
ILI
‘USTAŠKI POZDRAV’ TJ. ‘SVI HRVATI SU
USTAŠE’**

Dragi prijatelji,

Kada sam dao naslov tekstu „ZDS ili ‘Svi Hrvati su Ustaše’“ mislio sam da će netko reagirati jer naslov nije precizan. Naime mnogo precizniji bi bio naslov „’Ustaški pozdrav’ tj. ‘Svi Hrvati su Ustaše’“. Međutim svi su razumjeli što sam htio reći. Možda I zato što sam naveo riječi sjajnog odvjetnika Davora Karačića koji je već dobio niz sudske proceze oko pozdrava ZDS, pa i onaj protiv Thompsona.

Ponovit ću njegove riječi o ZDS:

Predmetni izraz može podizati tenzije jedino kod onih koji, držeći ga ustaškim pozdravom, duboko u sebi i ovu državu smatraju ustaškom, borbu za hrvatsku samostalnost smatraju ustaškom secesijom te bi, da im se ukaže prilika, sa svima onima koji ne pripadaju njihovom svjetonazoru i političkom odabiru, postupali onako kako se

postupalo s ustašama i ne samo s ustašama po završetku drugog svjetskog rata.

Ono što je bitno, čitatelji su razumjeli riječi:

„Na žalost hrvatski povjesničari se nikada nisu zapitali kako to da je ZDS 1936. bio domobranski pozdrav! Jesu li uopće i smjeli?“

I doista u više navrata sam polemizirao s hrvatskim povjesničarima koji su tvrdili da je to ustaški pozdrav iz 1932. godine, jer nisu davali nikakva dodatna pojašnjenja. Međutim, jedino je prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević jasno isticao da je to bio antifašistički pozdrav, jer je nastao kao otpor velikosrpskom fašizmu u prvoj Jugoslaviji.

Vjerujem da bi oni itekako razmislili o svojim tvrdnjama da su znali za dokument iz 1936. Godine jer u njemu стоји da je ZDS domobranski pozdrav na način da ne ostavlja dvojbu da je on takav od ranije.

A ako je tako zašto ne i od prije 1932. Godine?

I odmah mi se javio g. Mirko Hasenay i poslao zastavu Hrvatskih Domobrana Južne Amerike iz 1931 sa ZA DOM SPREMNI!

Dakle, očito je da nisu Ustaše izmislice svoj pozdrav, nego su uzeli nešto što je postojalo prije njih. Uzeli su nešto iz svog naroda!

Dok današnje vlasti tvrde da su one kompromitirale taj pozdrav, očito je da sa takvim tvrdnjama kompromitiraju sami sebe.

Pljuju na svoj narod!

Ograđuju se od pozdrava za koji su ginuli oni koji su stvorili ovu državu. Ili kako Predsjedničinu tvrdnju komentira u današnjem Hrvatskom tjedniku njen bivši savjetnik Mate Radeljić:

„Ostao sam šokiran kad sam čuo da Predsjednica iz svoga ogradijanja od pozdrava *Za Dom spremni* nije bar izuzela postrojbe HOS-a i oko 800 poginulih branitelja pod tim znakom. Njihova zastava bila je I na zagrebačkom mimohodu kad je premijer bio Zoran Milanović, a ministar obrane Ante Kotromanović. Osam stotina poginulih HOS-ovaca to nije osam stotina žutih zenga čizama koje obuješ prigodno na dan vukovarske tragedije i onda ih pospremiš u ormara.“

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<https://hrvatskonebo.org/2019/02/22/akademik-josip-pecaric-domobranci-pozdrav-za-dom-spremni-ili-ustaski-pozdrav-tj-svi-hrvati-su-ustase/>

PREDSJEDNICA: ‘ZA DOM SPREMNI’ TREBA RAZLIKOVATI OD ‘ZA DOM SPREMNI’

Marcel Holjevac svoj komentar predsjedničina ogradijanja od ZDS kaže:

Umjesto da Hrvatska poruči jasno I glasno: Simboli pod kojima je država rušena I napadana će ubuduće biti zabranjeni u Hrvatskoj, oni koji su korišteni u obrani, uključujući ZDS će biti definitivno legalizirani (naravno, to se ne odnosi na neka slova U, Pavelićeve slike I slično) a tko se buni protiv njih, za njega ćemo znati tko je I što je, ona se krenula ispričavati Srbiji što uopće postoji, I što je pobijedila.

Istovremeno smo dozvolili srpskoj i “antifašističkoj” propagandi rastrubi da je ZDS ustaški pozdrav, a ne i pozdrav iz Domovinskog rata (pri čemu je nebitno je li stari hrvatski ili ne), a nismo reagirali kad je Srbija rehabilitirala četništvo i četnike. Time smo poraženima u ratu dali priliku da oni nama određuju što smijemo koristiti a što ne, od simbola pod kojima smo ih pobijedili. To je suludo. Još je lude da su u Hrvatskoj simboli pod kojima je napadana danas legalni jer su to “službeni simboli Srbije”, a oni pod kojima se branila sotonizirani, Iz tog njih se ljudima uništavaju egzistencije i karijere.

<https://narod.hr/hrvatska/marcel-holjevac-kako-je-jedan-pozdrav-iz-rata-i-pjesme-postao-najvaznija-politicka tema-u-hrvatskoj>

Citirao sam Holjevca zato što sam s njim polemizirao zbog Peticije ZDS. A danas on upozorava kako su se branitelji borili protiv srpske politike koja je u svojoj suštini bila iskonski fašistička, iako se skrivala iza antifašističkih simbola i retorike. (Vidjeti moj tekst SLIČNOST HITLEROVOG I MILOŠEVIĆEVOG PROJEKTA od 18. 8. 2018.)

Predsjednica je, poslije svoje izjave, suočena s velikim napadima, koji se nisu odnosili samo na ZDS I ulogu tog pozdrava u ocrnjivanju Domovinskog rata već I zbog toga što nije pomilovala niti jednog branitelja

(

što je, suočena s narodnim gnjevom poslije velikosrpske izložbe o Jasenovcu, pozvala Vučića u Zagreb i pomogla mu u dalnjem četnikovanju, što je pobjegla iz Zagreba kad je bila komemoracija za generala Praljka, a u Sunju izbacila njegovo ime iz svog govora, kao što je u Sisku izbacila ime Đure Brodarca, a u Jasenovcu – kako konstatira Ivica Marijačić u Hrvatskom tjedniku. „u Jasenovcu govorila morbidne laži na račun Hrvatske (prepričala sudbinu djevojke stradalnice logora za koju se odmah utvrdilo da uopće nije stradala I da nije bila u Jasenovcu)

Usljedilo je njeno pojašnjenje. Izdvajam:

Upitana je li pogriješila s tim svojim priznanjem, predsjednica je odgovorila kako nije te da stoji kod svoje izjave, ponovivši da je “Za Dom spremni” kompromitiran, ali i da treba razlikovati poklič “Za Dom spremni” koji su u Domovinskom ratu koristile pojedine postrojbe, te je i danas dio njihovih službenih insignija.

“Dakle, poklič ‘Za Dom’ ili bilo koja varijanta jest povijesni hrvatski pozdrav, odnosno poskočica, ili kako bismo to nazvali, koja se spominje u puno historijskih dokumenata ili pjesama, a meni je najdraža arija iz opere Nikola Šubić Zrinski. Međutim, poklič odnosno pozdrav ‘Za Dom spremni’ jest isključivo službeni pozdrav NDH i kao takav kompromitiran”, rekla je Grabar-Kitarović.

<https://narod.hr/hrvatska/grabar-kitarovic-poklic-za-dom-ili-bilo-koja-varijanta-jest-povijesni-hrvatski-pozdrav>

<https://direktno.hr/direkt/predsjednica-treba-razlikovati-kompromitirani-ustaski-pozdrav-od-poklica-branitelja-u-domovinskom-ratu-147999/>

<https://kamenjar.com/predsjednica-treba-razlikovati-kompromitirani-ustaski-pozdrav-od-poklica-branitelja-u-domovinskom-ratu/>

Sada meni nije jasno jesu li svi oni privredni koji su uzvikivali ZDS uz to vikali da je to pozdrav iz NDH (HOS-ovci u Kninu ili onaj Kinez), ili su naši političari pravnici i drugi, koji su ih napadali,

mentalni komunisti koji znaju što su ti ljudi mislili. Pa Sud je Šimunić i pismeno potvrdio da zna što je on mislio.

Sada meni nije jasno je li nešto što je službeno u RH zapravo to nije, rompt je njihova država Jugoslavija, a ne RH (Davno sam Račanu napisao da je meni mnogo bolje nego njima jer ja živim u državi čije ime volim, a oni vladaju državom čije ime ne vole).

Sada meni nije jasno ni jesmo li lagali u Peticiji ZDS jer smo tamo branili Thompsona i podržavali Mladog Jastreba, a oni su izgleda (Thompson u pjesmi, a Mladi Jastreb u svom prijedlogu) jasno svima stavili do znanja da je njihov ZDS službeni pozdrav NDH. Ili oni možda nisu branitelji.

Zato im je Thompson valjda uvijek kriv:

<https://direktno.hr/zivot/zabava/thompsonove-cavoglave-ponovno-na-meti-dusebriznika-zazivaju-li-to-neki-cenzuru-148001/>

Budi pametan pa shvati što je Predsjednica htjela reći da je pogriješila kada je tvrdila da je ZDS stari hrvatski pozdrav jer *poklič 'Za Dom' ili bilo koja varijanta jest povijesni hrvatski pozdrav.*

Ili samo nije dobro shvatila moj tekst:

PREDsjednica je u pravu, a ne Hasanbegović:

ZDS JE STARI HRVATSKI POZDRAV

6.9.2017.

Ne mogu vjerovati svojim očima da je Hasanbegović rekao ono što piše u ovom tekstu:

Dio smatra kako se radi o hrvatskom pozdravu starom nekoliko stoljeća kojeg je HOS preuzeo 1991. Godine, a dio smatra kako pripada ustaškom režimu koji se njime koristio kao službenim pozdravom te da kao takav ne smije biti prisutan nigdje u javnom životu.

Za ovu podjelu zna i predsjednica koja je u svojoj izjavi u posljednjem intervjuu pokušala pomiriti ove dvije struje kazavši kako je 'Za Dom spremni' "stari hrvatski pozdrav koji je nažalost kompromitiran u vrijeme ustaškog režima".

Je li pozdrav rompt kompromitiran – predsjednica nije htjela odgovoriti.

Što na to kaže povjesničar i bivši ministar Zlatko Hasanbegović?

"Nikad nisam tvrdio da je to stari hrvatski pozdrav. Nije. To je ustaški pozdrav i zato sa sobom nosi hipoteku", kaže Hasanbegović.
<http://kamenjar.com/hasanbegovic-zds-nije-stari-hrvatski-pozdrav-je-ustaski-pozdrav/>

Pa neki dan sam pisao kako srpski povjesničari govore o evoluiranju nečega iz tradicije njegovog naroda.

Naime, u *Srbiji su se jako naljutili na izjavu jednog europskog sportskog dužnosnika koji je stavio znak jednakosti između Šimunićeva pozdrava "Za Dom" i uzdignuta tri prsta Novaka Đokovića kojim proslavlja pobjedu pa su Večernje novosti zamolile povjesničara Dragana Petrovića neka pojasni što zapravo znači kada Srbin podigne tri prsta. Petrović je podsjetio kako su nekada, prije Drugog svjetskog rata, Srbi polagali prisegu s podignuta tri prsta, ali spojena dok se 80-ih godina uvodi pozdrav s raširena tri prsta. Ovaj srpski znanstvenik se poziva na fotografije od prije Drugog svjetskog rata gdje Srbi prisežu sa spojena tri prsta, ali i da su "tri raširena prsta karakteristična za vojnike nacističke Njemačke i ustaše u NDH". – Bilo koji nacionalni pozdrav može biti dio pažljivo njegovane tradicije, a može vremenom i evoluirati. Tako je bilo i sa srpskim pozdravom. Tri rastavljena prsta kao naš suvremeni pozdrav je patentiran 1988. U vrijeme okupljanja Srba iz Srijema, Banata, Kosova i Metohije, koji su zahtijevali promjenu Ustava Srbije.*

Kada sam s Thompsonom svojevremeno razgovarao o tome on bi usporedio Hrvatski jezik danas s Hrvatskim jezikom nekad i upitao bi: Je li Hrvatski jezik evoluirao?

Zato sam i danas napisao:

*... činjenica da Predsjednica danas govori o starom hrvatskom pozdravu pokazuje da nije slučajno što pjeva ZA DOM, ZA DOM:
<http://kamenjar.com/predsjednica-kolinda-grabar-kitarovic-i-hrm-pjevaju-hajd-u-boj-u-boj-za-dom-za-dom-sad-u-boj/>*

Dakle, Predsjednica mnogo bolje razumije dio o evoluiranju tog pozdrava od nekih domoljubnih povjesničara. Pri tome posebno napominjem kako je svojevremeno, u vrijeme kada još ni Predsjednica nije razumjela to o starom hrvatskom pozdravu, našu Peticiju ZDS potpisao I dr. sc. Mirko Valentić, nekadašnji ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest. Ipak bi se mlađe kolege trebale

zapitati zašto je to uradio dr. Valentić? Ja sam tada osudivao ljude u Predsjedničnom uredu zbog gledanja na hrvatsku povijest srpskim očima, a hrvatski povjesničari ne razumiju logiku srpskog povjesničara Petrovića!

Da Predsjednice, samo Vi pjevajte ZA DOM, ZA DOM, možda I hrvatski povjesničari shvate da je ZDS to isto samo s malo više pojašnjenja.

U istom tekstu sam konstatirao kako mi ne smetaju tvrdnje da su ZA DOM SPREMNI prvi zvanično kao pozdrav koristile Ustaše. Ali da pripada „ustaškom režimu“ iz vremena NDH je gnusna laž.

Zašto?

Hrvatski povjesničar prof. Rendić –Miočević nas podučava kako ti promicatelji velikosrpskog fašizma, što u stvari jesu svi oni koji napadaju pozdrav ZDS, koji jeste ustaški pozdrav iz 1932. Godine, dakle iz vremena fašističke velikosrpske diktature, nipošto ne pomišljaju da postanak ustaškog pokreta prije nastanka Nezavisne Države Hrvatske tumače u kontekstu oslobođilačke borbe ... popraćene pozdravom Za Dom spremni iz 1932. Godine. Ta je borba ujedno bila antifašistička jer je bila usmjerena protiv beogradske monarhofsističke diktature (podcrtao JP).

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-rehabilitaciju-komunizma>

Ta laž dovodi to toga da danas I neka europarlamentarka (Ivana Maletić) kaže:

Svastika je prekrasan, starokršćanski znak, pun značenja I dobra, a zbog Hitlera je zauvijek izbačen iz upotrebe, kaže europarlamentarka

Ona se to sjetila danas iako se iz njenog teksta vidi kako zna da su ga koristili branitelji u Domovinskom ratu.

Još jedan političar koji priglupo misli da je Domovinski rat bio prije Drugog svjetskog rata? Da, očito je netko uvjerio kako je na Njemačku u međuvremenu izvršena agresija, pa su se Nijemci obranili koristeći Svastiku. Jadni mi kada joj netko objasni da su naši branitelji molili i krunicu!

Ili samo kažu da se iznenada moraju sjetiti ZDS i činjenice da su njihovi miljenici Srbi u Domovinskom ratu objašnjavali kako su

branitelji Ustaše, a narod to nije prihvatio, pa tu obvezu moraju ispuniti danas, sedamdesetak godina poslije Drugog svjetskog rata i dvadesetak poslije Domovinskog rata.

S druge strane dobro je da su napali Predsjednicu zbog toga što je očito točno konstatirala kako je ZDS stari hrvatski pozdrav, pa možemo očekivati još jedan korak u tome:

**HRVATSKU DRŽAVU SU STVORILI HRVATSKI BRANITELJI
I SVE ŠTO SU ONI KORISTILI ZA TO – NAMA JE SVETINJA!**
Akademik Josip Pečarić

*

Znam da nekim prijateljima, bliskim Hasanbegoviću, nije bio drag moj tekst. Vjerojatno Hasanbegović i misli isto što i ja. Zapravo napad na njega zbog „ustaške“ kape, a nosio je HOS-ovu kapu, je nešto potpuno analogno ovome sa ZDS.

Mene posebno zanima pitanje oko ZDS kao povjesno pitanje. Poslije pojave dokumenta iz 1936. S „domobranskim pozdravom ZDS“, koji su naši ljudi poslali i američkom veleposlaniku reagirajući na njegovu izjavu, kao i Domobranske zastave sa ZDS, poslao sam nekim hrvatskim povjesnicima upit o tome.

Ivo Rendić Miočević podsjetio me je na svoj članak **“Jedinstveno kronološko preokretanje u svjetskoj povijesti”** (*Hrvsijet* 23. X. 2017.):

Izričaj „Za Dom spremni“ uvijek je bio reakcija na velikosrpske programe i genocidna djelovanja. Slogan je prvi upotrebio Ante Pavelić 1932. Godine u ustaškome glasilu Grič u svezi s Velebitskim ustankom protiv monarhofašističke diktature kralja Aleksandra. Dakle, slogan je bez ikakve sumnje antifašistički a ustanak hrvatskih nacionalnih revolucionara koji je krvavo ugušen tada su podržali komunisti (list Proleter). Prema Pavelićevoj izjavi iz 1957. Inspiraciju za slogan dobio je u ispravi Petra Krešimira IV. Iz 1069. godine Mare nostrum i to u formulaciji „...odlučismo i spremnim srcem (prompto animo) ustanovismo...“ Pavelić je u toj izjavi napomenuo da je potrebna spremnost za ono što je najsvetiјe: za dom a dom ne znači samo domovinu nego i domaće ognjište, pa je njegovo značenje dvostruko jako.

Za nadati se je da će naše povjesničare zaintrigirati ova priča o domobranskom pozdravu ZDS pa možda doznamo i nešto više o svemu tome.

ČUDNA ZABORAVNOST DR. JAREBA

Izgleda da sam ja glavni krivac što izlazi na vidjelo neobična uloga dr. sc. Maria Jareba u prljavoj igri oko pozdrava „Za Dom spremni“. Naime, poslao sam nizu hrvatskih povjesničara dva svoja teksta s upitom što znaju o „domobranskom pozdravu“. Poslao sam ih i dr. Jarebu. U prvom stoji:

Naslov: Fwd: Fwd: ZDS ILI , SVI HRVATI SU USTAŠE!

Datum: Fri, 22 Feb 2019 03:37:29 +0100

Šalje: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Prima: m_jareb@yahoo.com

Danas, zahvaljujući najnovijem ispadu Predsjednice RH, koja se pozvala na neke povjesničare i savjetnike, Internetom kruži slijedeći dokument:

Dan je dokument s Interneta na kome je netko zaokružio ono na što upozoravam u tom tekstu:

Razvidno je da se još 1936. god. za ZDS tvrdilo da je to DOMOBRANSKI POZDRAV. Dakle i prije ND Hrvatske pozdrav je bio prihvaćen u mnogo širem krugu naših ljudi.

U Hrvatskom tjedniku od 28. 2. 2019. dr. Jareb tvrdi:

Posljednih dana internetom kruži „otkriće“ akademika Josipa Pečarića o domobranskom pozdravu „Za Dom spremni“ iz 1936. godine, koji se temelji na jednom domobranskom dokumentu priloženom uz njegov dopis.

Uvjeren sam da učenici nižih razreda osnovne škole ne bi iz moje tvrdnje da Internetom kruži taj dokument zaključili da je to moje otkriće. Ali dr. Jareb ima visoko znanstveno zvanje, pa je teško pretpostaviti da je toliko nesposoban. Jedino objašnjenje koje mogu dati samom sebi jeste činjenica da je on svojevremeno pokušao uvjeriti javnost o bitnoj razlici u odnosu prema ustaškoj kuni i ZDS. Komentirao sam tekstrom „Logika i hrvatski povjesničari“, kamenjar.com, 2.5.2016.

<https://kamenjar.com/logika-hrvatski-povjesnicari/>

Danas možete naći puno tekstova gdje se na pitanje kune i ZDS piše na način na koji sam ja pisao. Nisam našao niti jedno mišljenje nalik na njegovo.

Istina, moguće je ipak da je njegova „logika“ koju je pokazao tada pobijedila i sada. Valjda ne misli da sve što kruži Internetom je moje „otkriće“?

Iz teksta se vidi da je dokument o kojem je riječ uzet iz njegove knjige. Potom on objašnjava o povezanosti UHRO i Hrvatskog domobrana pa kaže kako je ustaška organizacija bila malobrojna, a domobranske organizacije su „ustrojene kao masovne i legalne organizacije“.

Ključni moment u kome dr. Jareb optužuje sam sebe je kada konstatira kako su te dvije organizacije bile „neraskidivo povezane“ i kaže PA NIJE NEOBICNO NI ŠTO SU DVIJE ORGANIZACIJE DIJELILE ISTI POZDRAV.

I dok ja konstatiram u prvom pismu da je prije NDH pozdrav ZDS bio prihvaćen u mnogo širem krugu naših ljudi, dr. Jareb u uvjetima kada Pupovac i Plenković inzistiraju na tome da je ZDS ustaški pozdrav zagovara ono isto što i oni. Tako u Glasu Slavonije, 13. 8.2016. piše:

Taj se pozdrav pojavljuje početkom tridesetih godina u sklopu djelovanja Ustaše - hrvatske revolucionarne organizacije (UHRO). <http://www.glas-slavonije.hr/309414/11/Napada-se--za-dom-spremni-a--velica-Titova--petokraka>

Mnogo brojnije Domobrane ne spominje. Isto vidimo i na portalu index.hr 7.8.2017.:

"Taj se pozdrav pojavljuje početkom tridesetih godina u sklopu djelovanja Ustaše - hrvatske revolucionarne organizacije (UHRO). UHRO od travnja 1941. unosi taj pozdrav u novostvorenu Nezavisnu Državu Hrvatsku. Tada je korišten kao službeni ustaški pozdrav u vladajućem ustaškom pokretu i u ustaškim vojnim postrojbama.", napisao je Jareb u svojoj knjizi iz 2006. "Ustaško-domobranski pokret od nastanka do travnja 1941." u izdanju Školske knjige. Usput, Jareb je baš na toj tematiki i doktorirao.

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/jugokomunjara-koji-mrzi-sve-hrvatsko-za-hasanbegovica-je-za-dom-spremni-nedvojbeno-ustaski-pozdrav/987019.aspx>

Doista je smiješno da nas u Hrvatskom tjedniku dr. Jareb podučava kako treba pročitati o tome u njegovoj knjizi, a vidimo da ni sam nije razumio što je napisao. Pa tko bi normalan tražio takve podatke kada

autor knjige ističe samo Ustaše, a brojniju organizaciju s kojom ustaše dijele isti pozdrav rijetko spomene tj. najčešće ih zaboravi spomenuti.

Istina svi znamo da je Pupovac glavni u RH i da on isto tako misli, ali kada već doktoriraš iz toga valjda bi znao da je to itekako važno. O knjizi Marija Jareba pišu u Wikipediji (*Razgovor: Za Dom*)
https://hr.wikipedia.org/wiki/Razgovor%3AAza_dom#Usta%C5%A1ki_pozdrav

O *Za Dom spremni* može se naći i ovo:

*1934. Na str. 391. Fotografija sjevernoameričke Nezavisne hrvatske države od 1. svibnja 1934. godine, gdje je oglas ogranka organizacije Hrvatski domobran iz New Yorka završen sa **ZA DOM SPREMNI**.*

*1936. Na str. 323. Fotografija pisma Luke Grbića, zamjenika tajnika Hrvatskoga Domobrana u SAD, dr. Josipu Škafecu, I. podstarješini Hrvatskoga Domobrana, od 3. kolovoza 1936. godine, gdje on završava pismo s **Uz izraz poštovanja s domobranskim pozdravom Za Dom Spremni***

Ali i slijedeći komentar:

Trebalo bi vidjeti i ima li Za Dom spremni u glasilima zagrebačke organizacije Hrvatski domobran iz 1928. godine.-

Dr. Jarebu, kao i ostalim povjesničarima poslao sam i drugi tekst sa zastavom na kojoj je datum iz 1931. i koji u svom tekstu u Hrvatskom tjedniku dr. Jareb uopće ne spominje. Vidljivo je kako ja navodim tko mi je to poslao pa on to možda ne spominje jer je očito kako nije moje „otkrice“:

Naslov: Fwd: Fwd: Fwd: DOMOBRANSKI POZDRAV „ZA DOM SPREMNI“

,,ILI, 'USTAŠKI POZDRAV' TJ. 'SVI HRVATI SU USTAŠE'

Datum: Fri, 22 Feb 2019 03:37:54 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: m_jareb@yahoo.com

*... g. Mirko Hasenay i poslao zastavu Hrvatskih Domobrana Južne Amerike iz 1931 sa **ZA DOM SPREMNI!***

Možda ne trebam biti zloban. Jednom me je jedan povjesničar, kome logika nije slaba strana, upozorio kako je kod većine njegovih kolega

logika doista slaba strana. Nadajmo se da je i ovakvom rasudivanju dr. Jareba samo to po srijedi, a ne „zaboravnost“ kako je s malobronim ustašama ZDS koristila neka masovna organizacija. Je li Plenković znao za tu činjenicu kada je zabranio svom Povjerenstvu da se bavi ovim razdobljem hrvatske povijesti? Ono što njemu ne odgovara je činjenica da je već u trenutcima nastanka, kako je i tvrdio hrvatski povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić Miočević, pozdrav Za Dom spremni bio antifašistički pozdrav, ali nije nastao kao takav samo u ustaškoj organizaciji već i u mnogo masovnijoj organizaciji Hrvatski domobran!

Akademik Josip Pečarić

NAPOMENE: Tekst je u nešto kraćem obliku tiskan u Hrvatskom tjedniku kao pismo čitatelja s naslovom: Dr. Jarebu logika nije jača strana; U vremenu kada Pupovac i Plenković inzistiraju na tome da je ZDS ustaški pozdrav, on zagovara isto što i oni.

Tekst dr. Jareba tiskan je na Portalu HKV-a:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/15289-cudna-zaboravnost-dr-jareba>

<https://www.hkv.hr/vijesti/hrvatska/31411-demanti-ak-j-pecarica-cudna-zaboravnost-dr-jareba.html>

**JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’,
ZAGREB, 2019.**

**DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC
(1)**

Dr. Jareb i u Hrvatskom tjedniku od 14. 3. 2018. i na Portalu HKV-a 18. 3. 2019. svima pokazuje zašto sam ga usporedio s nekim iz nižih razreda osnovne škole. On i sam konstatira kako je ne-akademik i ne-matematičar ali je povjesničar po struci. Zapravo je sada bolji povjesničar nego što je bio.

O čemu se radi?

Pokazalo se da on zna da se za pozdrav Za Dom spremni tvrdilo da je ustaški i domobranski pozdrav. Shvatio je da i pučkoškolci znaju da tvrdnja da je to ustaški pozdrav podrazumijeva kako mora dokazati da su ga prvi koristili Ustaše. U prethodnom pismu to nije znao, pa je to dokazivanje kako je ZDS ustaški pozdrav bilo komično. Istina on ponavlja ono što je rekao i prvi put tj. navodi što on zna kada su ga koristile Ustaše, Dobar povjesničar, a za nadati se je da će dr. Jareb to u budućnosti i postati, naveo bi točne podatke kada su ga koristili Domobrani. A da ne govorimo o tome da bi i znao naglasiti zašto je to važno.

Jareb, dakle samo konstatira kako *na njegovu prvotnu uporabu u sklopu UHRO-a upućuje činjenica da se u dostupnim domobranskim*

glasilima i dokumentima počinje pojavljivati kasnije nego u Ustaši i dokumentima UHRO-a.

Dobar povjesničar bi sigurno dao i kada se po njegovim spoznajama prvi put pojavljuje kod Domobrana.

S obzirom da se u dokumentu iz 1936 izrijekom tvrdi da je to domobranski pozdrav, bilo bi zgodno vidjeti slične dokumente u kojima se izrijekom tvrdi da je to ustaški pozdrav. Naime, nije isto znati kada ga netko koristi ili kad ga se tako naziva. „Žrtva“ Jarebovog sakrivanja od javnosti spoznaja o domobranskom pozdravu ZDS je i kolumnist Zvonimir Hodak. Da se o tome znalo sigurno ne bi naslovio svoju kolumnu sa: „Smije li se koristiti domobranski pozdrav 'ZDS' iz 1936.“ Istina Hodak je i izvrstan odvjetnik. Dakle logika mu jest jača strana pa mu nije palo na pamet to „otkriće“ pripisati meni kao što je to učinio dr. Jareb.

Istina čak i takav povjesničar kakav je dr. Jareb ipak sada zna da se mora i ograditi pa konstatira *Moguće je dakako da bi buduća istraživanja mogla izmijeniti sadašnje spoznaje o tome kada je točno i kako nastao pozdrav Za dom spremni i tko ga je prvi koristio.* Ali nastavak pokazuje da još ne razumije što to znači za njega koji je praktično sakrivao činjenicu o domobranskom pozdravu, a o tvrdnji dr. Iva Rendić Miočića kako je tada i ZDS i kao ustaški pozdrav bio zapravo antifašistički pozdrav da i ne govorimo. To valjda nije uočio (nebitno mu je) u mom tekstu.

Dr. Jareb pokazuje da zna kada je posvećena domobranska zastava koju nije on predočio hrvatskoj javnosti i na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931.

Dakle, njemu je važnije pokazati da zna kako je posvećena u svibnju 1934, a ne objasniti datum na samoj zastavi. Dobar povjesničar bi znao da MORA objasniti godinu 1931. jer ono što on citira kao dokaz za ustaški pozdrav nije ranijeg datuma.

Naravno kao 'ugledni matematičar' takve stvari očekujem od dobrog povjesničara. Zato sam i pisao nizu naših povjesničara. Valjda je i zato dr. Jareb shvatio da postoji mogućnost da će to netko ozbiljno istraživati, a ne prema potrebi Plenković-Pupovčeve politike, pa je pametno što je ipak dozvolio mogućnost da konačni rezultat ne budu u skladu sa željama Plenkovića i Pupovca. Zapravo me i zabavlja da povjesničar po struci mene koji sam napisao više od 1200

znanstvenih radova, 90 knjiga, stvorio tri časopisa koji su na svjetskim listama i oko 60 doktora matematičkih znanosti upućuje da umjesto povjesničara proučavam vrela. Duhovito ili priglupo? Zabavno je, bilo kako bilo.

Raduje me što je dr. Jareb shvatio da sam „povjesničar amater, te kao takav svakom loncu poklopac“. Još malo treba napredovati pa će znati kako je lijepo biti poklopac Plenković-Pupovčevim povjesničarima. Čini mi se da je bio na dobrom putu pa mi je svojedobno ustupio svoja dva teksta za knjigu „Zabranjeni akademik – Prijevaram u HAZU?!”, Zagreb, 2012. Knjiga je o zaustavljanu izbora Goldsteina u HAZU.

Naravno, kao čovjek kome logika nije jača strana, dr. Jareb ne razumije da se ruga ustanovi u kojoj sam radi jer tiskaju knjige „povjesničarima amaterima, koji su kao takvima svakom loncu poklopac“.

S druge strane kada vidimo kako je povjesničarima jarebima logika nešto strano, ne čudi me što je nekadašnji ravnatelj HIP-a dr. sc. Mirko Valentić tražio da napustim profesuru iz matematike i dođem raditi u HIP.

Možda je i znao kako jarebi neće razumjeti značaj činjenice da je ZDS i domobranski pozdrav, pa je meni povjerio da odgovorim dr. Miljanu Bulajiću na njegovu knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“. Uvijek je zanimljivo kada netko nešto 'zaboravi' komentirati. Tako dr. Jareb ne spominje moj raniji tekst o njegovom pogledu na razliku uporabe ZDS i kune u NDH s kojim ja počinjem svoj tekst Zato treba dati i to što on ne spominje.

Prvo dajem pitanja s njegovim odgovorima:

Ali ako učinite ustupak takve vrste, onda će vam netko reći ukinite i naziv valute ‘kuna’, koristile su ju ustaše i asocira na NDH? Što sad?

Ali imate dva stoljeća korištenja kune kao valute i u srednjemu vijeku – ovdje mislim na poznate slavonske banovce.

Znači, ustaše nisu dovoljno okaljale kunu pa bi trebala ostati, a jesu pozdrav ‘Za Dom spremni’. Mislim da Vas ta logika nikamo ne vodi i da kao znanstvenik nepotrebno činite kompromis i ustupak onima kojima smeta i ime hrvatsko?

Višestoljetna hrvatska novčarska tradicija kao što je kuna na slavonskim banovcima, kuna kao oznaka vrijednosti (porez kunovina ili marturina) te kuna kao prepoznatljiv simbol na slavonskome grbu nisu usporedivi s jednom zapravo nevažnom epizodom iz suvremene hrvatske povijesti, odnosno pozdravom koji je upravo u tom obliku početkom tridesetih godina uveden u uporabu u Ustaši – hrvatskoj revolucionarnoj organizaciji i djelomice u Ustaško-domobranskom pokretu. Po uspostavi NDH to je službeni pozdrav Ustaše – hrvatskoga oslobođilačkog pokreta i tadašnjega režima, a taj režim nastoji hrvatsku državu pretvoriti u totalitarnu državu koja krši prava koja danas uzimamo kao temeljna prava i vrijednosti u demokratskome društvu te se u provođenju svoje politike služi nasiljem. To svakako nije nešto čega bi se trebalo sjećati s ponosom.”

Moj komentar je bio:

Našem povjesničaru ne smeta tvrdnja da se pozdrav ZDS u raznim inačicama koristi 500 godina dakle što je to višestoljetna hrvatska tradicija već mu je važno da ovu inačicu koriste ustaše od 30-ih godina prošlog stoljeća i službeno u prvoj godini postojanja NDH i toga se ne treba sjećati s ponosom. Nekako me podsjeća na onu tvrdnju Iva Goldsteina kako su se Srbi svetili Hrvatima za genocid nad njima pa su poslije 5 dana od uspostave NDH pobili toliko i toliko Hrvata. Zapravo čujemo istu priču i kada se spomene HOS i Domovinski rat. Opravdava se zašto su oni koristili pozdrav koji je u inačicama višestoljetna hrvatska tradicija, kao da ova država nije stvorena u Domovinskom ratu. Oznake HOS-a (a i pozdrav ZDS) su bile dovoljne da srpske “slavne” ratnike pretvaraju, kako reče Slobodan Milošević, u zečeve. O tome je sjajno svjedočio ovih dana u Bujici vojni kapelan na Južnom bojištu don Miljenko Babaić. Iz Dubrovnika u okupaciji tražili su samo oznake HOS-a i eto zečeva koliko želiš!

Istina agresorima i njihovim slugama u Hrvatskoj svi su branitelji bili, a i danas su – USTAŠE.

Ali kada je napadnut njihov tenisač Đoković zato što koristi pozdrav nastao u Miloševićevu vrijeme – uzdignuta ruka s raširena tri prsta (radi se o pozdravu korištenom u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na

Hrvatsku!), srpski povjesničari su odmah složno ustvrdili da se radi o prirodnom razvoju njihova pozdrava. I to je bilo dovoljno!

Međutim, kada se radi o ZDS onda je nekim doista hrvatskim povjesničarima bitno samo to da je ta inaćica bila jednu godinu službeni ustaški pozdrav.

A kuna je doista bila SLUŽBENI novac u NDH. Kada bi se držao svog načina razmišljanja kada je govorio o ZDS dr. Jareb bi morao pronaći vrijeme kada je kuna bila doista novac na području današnje Hrvatske. Međutim tu se on "vadi" na tome što je kuna na slavonskim banovcima, kuna kao oznaka vrijednosti (porez kunovina ili marturina) te kuna kao prepoznatlji simbol na slavonskome grbu. Zar to nije bliže inaćicama nego službenom novcu koji se zove KUNA?

A kako je izgledala "antifašistička" kampanja protiv kune piše Vice Borić u tjedniku 7Dnevno, 29.travnja, 2016.:...

Očito je da dr. Jareb nije ništa razumio ni tada, ali nije odgovorio. Šteta, još bi ponešto naučio. Čak je i Predsjednica u svom nedavnom „popravnom“ govoru o ZDS znala važnost varijanti istoga kroz povijest. Ono što zna spomenuti srpski povjesničar još je daleko od spoznaja dr. Jareba. Cijeli tekst LOGIKA I HRVATSKI POVJESNIČARI može se naći na internetu.

Završit ću ovaj tekst s onim što je svojevremeno Slavko Goldstein rekao o kuni, a što danas mnogi iz Pupovac-Plenkovićeve koalicije govore za ZDS:

„Ako se kuna, na našu veliku žalost, ipak uvede, bit će to za mnoge, ali i za mene, izvor trajne nelagode i osobna uvreda preko koje neću moći prijeći. Neću se libiti i dalje javno govoriti protiv kune, na svakom mjestu i u svakoj prilici, i to sve dok se ona ne povuče. Ako ni zbog čega drugog, onda zbog toga da ljaga zbog uvođenja kune ne bi pala i na moje ime“

Tada smo imali Tuđmana, pa su Goldstein i njemu slični brzo zaboravili što misle o kuni. Danas imaju Plenkovića i Pupovca i njihove povjesničare pa mogu raditi što god im je volja!

Akademik i matematičar
Josip Pečarić

Tekst je poslan Portalu HKV-a, ali je tiskana skraćena verzija koja je tiskana u Hrvatskom tjedniku, 21. 3. 2019. gdje je objavljen s naslovom koji je I dan, dok na Portalu nije.

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/31531-j-pecaric-odgovor-na-tekst-dr-jareba-petljanje-i-zapetljavanje-matematičara-pečariča.html>

Gornji tekst je objavljen na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/15506-dr-jareb-ipak-nije-puskoskolac>

(2)

Kao što znate tekst DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC je poslan Portalu HKV-a. Ali na tom portalu je tiskana skraćena verzija koja je tiskana u Hrvatskom tjedniku, 21. 3. 2019. gdje je objavljen s naslovom koji je i dan, tj. s kojim sam vam ga poslao, dok na Portalu HKV-a nije.

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/31531-j-pecaric-odgovor-na-tekst-dr-jareba-petljanje-i-zapetljavanje-matematičara-pečariča.html>

Ipak cijeli tekst je objavljen na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/15506-dr-jareb-ipak-nije-puskoskolac>

Zapravo, dr. Jareb je i u Hrvatskom tjedniku od 14. 3. 2018. i na Portalu HKV-a 18. 3. 2019. nastavio polemiku samnom tekstrom PETLJANJE I ZAPETLJAVANJE MATEMATIČARA PEČARIĆA. Tekst je izazvao niz reagiranja koja su pokazala da sam izgleda ipak bio u pravu kada sam dr. Jareba usporedio s pučkoškolcem. Treba imati u vidu da je dr. Jareb doktorirao i autor knjige na toj problematici. Evo tih komentara:

Diana Majhen • 7 days ago

bez ikakvih namjera da zauzimam bilo koju stranu, jer ni vi ni akademik pečarić niste moji prijatelji, nameće mi se jedno jednostavno pitanje;

akademik pečarić bar nešto radi. bori se protiv onih koji hoće zabraniti zds i pri tome ih se uopće ne tiče što je taj pozdrav koristio hos (i neke druge hrvatske postrojbe) u domovinskom ratu što vi radite po tom pitanju?

jer, iskreno sumnjam kako će nam u toj borbi pomoći točan podatak o tome da li je zastava izvezena 31. ili 34.g.

Doc • 6 days ago

"Ukratko, prvi poznati slučaj uporabe toga pozdrava jest onaj iz početka siječnja 1932. s odluke o udjelbi unovačenoga ustaše Andre Gredičeka, pa se može pretpostaviti kako je sam pozdrav nastao najvjerojatnije potkraj 1931. godine."

Pa zar ovo nije tvrdnja Pečarića, da se radi o pozdravu koji u nastanku nije kompromitiran?

"Nije neobično da su Ustaška organizacija i domobranske organizacije dijelile i isti pozdrav, "

?? Jajebica opet potvrđuje Pečarićeve tvrdnje, da su taj pozdrav koristili Domobrani.

"Moguće je, doduše, da mi je u pregledavanju toga lista svojedobno 'pobjegao' neki 'Za dom spremni', no to je ipak malo vjerojatno."

Stvarno vrhunski znanstveni pristup, diplomiranog filozofa, svaka čast, takvi nam fale.

Puna podrška genijalnom matematičaru i elektrotehničaru, doktoru Pečariću, u srazu sa ovakvim prodavačem magle

Hosovac iz Dišpeta Doc • 6 days ago

Jareb pritom ne navodi esplicitno činjenicu da su pozdrav koristili ustaše i domobrani u vrijeme dok rat uopće nije bio na obzoru.

Znači: pozdrav je bio civilni i mirnodopski. Izraz domoljublja, kako navodi Pečarić.

Nikica Hosovac iz Dišpeta • 6 days ago

I puno prije proglašenja Neovisne Države Hrvatske, 1941.!

(Koja je stalno trn u oku onima ispranih mozgova, a povjesna je činjenica i nacionalna povjesna i državotvorna tekovina, kao i pokret, koji se uz nju veže, a nastao je također dosta ranije, protiv velikosrbijanskog terora;op.pi.)

I pozdrav se koristio puno poslije nestanka (na žalost) te naše nacionalne države. Protiv istog (i sličnog) neprijatelja.

A koristit će se, bogme, i nadalje, i kad nas živih više ne bude!

Tako pa sve ove diskusije, po meni, idu u krivom smjeru, distancirajući se grozničavo od, političkom i povijesničarskom (kojem pripada i gđin Jareb ml.) mainstreamu, "nepočudne" hrvatske države"!

Hosovac iz Dišpeta Nikica • 5 days ago

Puno važnije: u izvornoj verziji bio je izraz domoljublja - nikakve veze sa sukobom i ratom.

Sve kasnije, drukčije interpretacije su zlobne i iskrivljene.

Branko Radnić • 6 days ago

Pozdrav, Za dom spremni je hrvatski pozdrav. Vjerujem , svi se možemo s tim složiti. Prestanimo ga barem mi hrvati vezivati uz ustaški pokret, barem dok je ova lažna povijest praktično sveprisutna.

ne-povjesničar

Ivan Buljan • 6 days ago

Nije bitno kada i gdje je nastao pozdrav, Za Dom Spremni.

Nikad Hrvatska nije napadala druge zemlje i narode i niti su Ustaše napali ni čačak ni šumadiju...

To znači kako je taj dični pozdrav OBRAMBENI.

Ubojica je ušao u moj dom i želi mi pobiti obitelj spaliti ga, prorati grobove mojih predaka i želi zatriti povjest moga naroda.

E pa nećeš razbojniče jer sam ja ZA DOM SPREMAN.

Ovaj pozdrav može smetati samo onom koji je imao plan razoriti NAŠU zemlju, ali mu nije uspjelo i njegovo protivljenje tome pozdravu samo ga otkriva kao neprijatelja i treba ga dobro držati na oku.

A i mi znamo kako glasi ljevičarska himna koju francuzi koriste kao svoju državnu himnu.

Uživajte u klanju krvi i zlu, a mi smo uz Božju pomoć sada i zauvjek ZA DOM SPREMNI.

MIJO F Ivan Buljan • 6 days ago

..kad prevlada, a hoće i to brzo ili i ova ode k'o prdac u varčak, mentalno mnjenje, kako je NDH-kakova god je da je-i nimalo drugačija od 200 i nešto nastalih država na globusu-mahom na puno krvi. bila država hrvatskog naroda. a u najvećem zločinačkom postupku nestala, dakle političko mišljenje-uopće neće bitno kada je slavni obrambeni pozdrav u Vukovaru 1991.-ZA DOM SPREMNI..nastao!!!..branio se od titoističko-srpskočetničkog fašizma neki dan, a i država onda od istih i svjetske bezbožne kominterne amen.. MFP!

Sharp Shooter Ivan Buljan • 6 days ago

Ma to je čisto silovanje nacionalne svijesti, nametnuto od strane bijednih "miševa" iz '90. koji su tada svi - prema uputama partije, udbe i kos-a otišli na "školovanje". Još od vremena Trenckovih pandura naši ljudi-graničari i drugi branitelji doma svog od turske napasti spominjali su da su spremni dati život za obranu svog doma. Svi ostali pozdravi varijacije su na izjave o spremnosti obraniti vlastiti dom..

Marcus Sharp Shooter • 6 days ago

Tako je. "Za Dom" znači isto kao Za Dom - spremni. Jer, što bi to "Za Dom" trebalo značiti ako ne to? Ali, nije to, nego je petoj koloni problem postojanje hrvatske države žele joj na bilo koji način naškoditi.

Ivan Buljan Sharp Shooter • 6 days ago

Silovanje bi prestalo istog trena kada bi Hrvatska uvela pozdrav Za Dom Spremni kao zakonski i službeni. Petoj koloni i srbima bi bilo lako zatvorit labrnju, upravo na takav način.

ZDS.

Marcus Ivan Buljan • 5 days ago

Slažem se. Ovo je petoj koloni samo sredstvo za onu ključnu rabotu a to je uništenje hrvatske države.

kekec • 6 days ago

Činjenice gospodina Jareba?

"iz moje knjige"

"a brojne podatke o njemu mogao je pronaći i u mojoj knjizi"

"također mogao informirati u mojoj knjizi"

Sharp Shooter kekec • 6 days ago

"Malo" samoreklame, valjda mu se knjiga ne prodaje kako je očekivao..

bakran • 6 days ago

Kad bi sukus povijesti bio suhoparno kopanje po starim dokumentima kako bi se točno datiralo kad i što je netko rekao, ili načinio, a da se pritom argumentirano ne pojašnjavaju smisao, uzroci i posljedice rečenog ili učinjenog; onda povijest ne bi bila nikakva znanost, nego obično 'kvazi-piskaralačko' i ljudskom rodu nepotrebno sr_nje. Kako je rekla i g-đa Diana u svom komentaru, u ovoj raspri ne želim biti 'junoša' ikojoj strani. Ali ču reći kako mislim da, moguće ne apsolutno taktičan, pristup akad. Pečarića ima neke supstance, dok je reakcija, povjesničara po struci i ne-akademika, Jareba tek drveno cjepidlačenje. Kako su i drugi slično rekli, mene uopće 'ne tangira' što je npr. A. Pavelić držao u svojoj lisnici valutu koja se zvala kuna, ili što je isti taj skupa sa cijelom svojom 'ekipom' pjevao "Lijepu našu", ili što su uzvikivali ili na svakom službenom dokumentu na kraju napisali "za dom spremni". Meni je bitno to da i u kuni, i u sloganu "ZDS". ne vidim baš ništa loše, ili kompromitirano. I zadnje, a u cijeloj priči jako jako važno; baš je ZDS krvlju HOS-ovaca zagarantiran i proslavljen tako da mu nikakva haranga ljevičara i ostalih 'korisnih budala' naštetiti ne može.

Marcus bakran • 6 days ago

Inačica pozdrava je prilično raširena u svijetu, recimo "Pro Patria Paratus". Nema te znanosti koja može sve te inačice povezati s fašizmom. Jako sam razočaran s g. Jarebom, jer se s ovim "petljanjem" svrstava na stranu onih koji ne mogu smisliti Hrvate kao narod a kamo li njihovu državu, kako onu onda tako i ovu sada. Haranga na ZDS je haranga protiv ove države. Uostalom

protuhrvatska tzv. antifa struja to i otvoreno govori, čak i premijeri i predsjednici države. za ne vjerovati.

damir tuckar Marcus • 6 days ago

ma svi su Rimljani, još od "Krista - fašisti"...Pro Patria...je "stari pozdrav" prethodika ustaša u "ovim našim regionskim krajevima, dokazao je to " odavno Jareb...Zna ON

Marcus • 6 days ago

Ne idem čitati dalje od naslova i podpisa. Ako se netko "petlja" onda je to gospodin Jareb.

Karolina Mueller Marcus • 6 days ago

Ne razumijem zašto hkv prenosi takav članak.
Svi znaju za Pečarića, a za Jareba nitko.

bakran Karolina Mueller • 6 days ago

Hmm, ma ponekad je dobro upoznati i drugu stranu, te dozнати što ona misli i govori. Jer, kad danas-sutra opet 'dođe do gustog', mora svatko znati s kim će i kako će.

Sharp Shooter bakran • 6 days ago

Ako zagusti, opet će svi oni otići na "školovanje i usavršavanje" po raznim Londonima, Bruxellessima itd.. Već viđeno '91. kada su neki pobegli preko Atlantika. Ni Antarktik njima nije dalek kad se zapuca..

Karolina Mueller bakran • 6 days ago

Znači ne ćemo s Jarebom.

MIJO F Karolina Mueller • 6 days ago

..ma dobra je duša(k'o kruh..možda malo stariji? :))..ali 'elementi' mu nikako u glavurdu..i uspoređivati ga s YUtitokomunistima Jakovina&Klasić nije u redu i umjesno.. :) ZDS-mfp!

Karolina Mueller MIJO F • 6 days ago

Pa o čemu je onda sve ovo?
Tko je tu bez veze?
Meni se više sviđa Pečarić.

MIJO F Karolina Mueller • 6 days ago

..pa naravno..Jareb je samo jedan, od silu nerazumnika (a nije ZLO-od čovjeka, kao FF-ovci)-zahvatilo mu vijuge 'mentalni komunizam'-to je teško odagnati.. :) MFP!

Marcus MIJO F • 6 days ago

Da, Mijo, dobar dio našeg naroda ima tu zarazu od koje ne mogu vidjeti najjednostavnije stvari onako kakve one jesu, pa smo ih oksimoronski nazvali katoličkim antifama.

mario budak • 6 days ago

Drug Jareb izgleda je studirao povijest zajedno sa drugom Klasicem, jer njih dvojica se uopće ne razlikuju.

damir tuckar mario budak • 6 days ago

je, a na Filozofskom im je valjda koji seminar držala i drugarica Pusić i njen bracek, valjda i Goldstein....uf, koliko ih je stručnjaka

mario budak damir tuckar • 6 days ago

Izgleda danas da je razlog sto je velika većina tkz profesora dobili titule u bivšoj državi jer su zastupali velikosrbsku politiku, a većina to i danas radi.

Merlin27 • 6 days ago

glede ZDS - ako se odmaknemo od tih nekih kontroverzi oko njega - samo bi ovo htjela reć: sam pozdrav je s estetskog aspekta (po izboru riječi i po zvučnosti) FAKAT savršen; on je ponosan, odlučan, odrešit, lako pamtljiv. njegova poruka je kratka i svima jasna a bez trunke prijetećeg ili agresivnog (kao npr. riječ 'smrt' u 'Smrt fašizmu'). šteta zbog svih tih problema - ili 'problema' - vezanog uz njega jer bolji i ljepši nećemo smisliti tako skoro...

Sharp Shooter • 6 days ago

Pokraj onakve bestijalne agresije, pokraj izdaje SKH i predaje oružja hrvatske TO neprijatelju, pored tolikog broja ubijenih, ranjenih, protjeranih, pobijene djece i staraca, silovanih žena, branitelja u logorima, porušene infrastrukture o čijoj reparaciji političari šute kao p*čke, mi pričamo o jednom pozdravu.. Najveća pogrješka bila je uopće pristati na rasprave o tom pozdravu, posebice kada ih nameću oni koji su dezeritrali i nisu ni dana branili domovinu. Cilj su postigli - pojedini Hrvati samo se još više upetljavaju kao pile u kućine.. Zašto svi ti kojima smeta pozdrav i geslo HOS-a nisu to jasno i glasno rekli 1991.? Predobro bez ikakva smislena korisnog rada na korist RH i društva žive toliki negatori sveg hrvatskog.. Kakvi smo mi naivci kao narod, Bože sačuvaj!!! SAMO ULICA I PROSVJEDI ZA DEMOKRACIJU I LUSTRACIJU MOGU PRIMORATI TE ŠTAKORE NA UZMAK I BIJEG U RUPE - BAŠ KAO 1991.-1995.

bakran Sharp Shooter • 6 days ago

Poštovani, mislim da u potpunosti razumijem 'kostur' Vašeg komentara. Ali, nažalost, bojam se da ovakve stvari kakva je 'diskusija oko ZDS', nije moguće izbjjeći. Ako samo dva tvrdoglava i uporna komunjarska antifa lika počnu trubiti i 'derati kozu', imamo što imamo. Jasno, kako kažete, teorijski govoreći, mogli bismo ih ignorirati. No, opet nažalost, ovih drugih nema baš tako malo. Pa kad im se 'pribroje' i oni naivni i/ili nepametni koji su de facto na našoj strani, kako sam već rekao, imamo što imamo.

Meri Sharp Shooter • 6 days ago

Istina je, "nisu oni dezerteri ni dana branili domovinu", ali su zato perfidno i lukavo došli na vlast, i rovare protiv hrvatske države...

Marcus Meri • 6 days ago

... i, "snađi se druže" profitirali.

ZmisiS Meri • 3 days ago

Sve je to pomno isplanirano od strane UDBA-e i KOS-a. Sve što nam se događalo i događa nije slučajno. Samo naivčine vjeruju u

slučajnosti. Sreća, ne ide im baš sve od ruke. Doći će i njima Jeb.no jutro.

Muc Cica • 6 days ago

Pa što ako je ustaški, neka je! Ustaše su jedino od čega ništarije i dan-danas pune gaće. Da nije bilo hiperprojiciranog srpskog straha od "Ustaša", Srbuljci bi nas u početku rata bili nenaoružane pregazili kao gnjilu krušku.

FSlunjski • 6 days ago

Molio bih gospodina Jareba, ako ima nacionalnu svijest, ako ga prožima domoljubni osjećaj, ako je za svoj dom i svoju domovinu spreman onako kako su to bili branitelji u Domovinskom ratu s pokličem bez ikakvih povijesnih konotacija u primisli, neka znanstvenom objektivnošću (*sine ira et studio*), na mjetu znanstvenog savjetnika u Hrvatskom institutu za povijest obrati pozornost na ... *YU HISTORIJU...*

<http://www.yuhistorija.com/...>, podržanu od *Saveznog ministarstva inostranih poslova SR Njemačke*, gdje njeguju istorijsku perspektivu '*talionice naroda*' i njegovi kolege iz Hrvatske: Klasić, Goldštajn, Jakovina, Markovina..., a ja, za dom spreman kao i '91. - '95., samo bih rekao '*danke' Deutschland - 'ko nas bre zavadi'*

bakran FSlunjski • 6 days ago

Uhh, a jeste mi 'pomogli'. Otvorio sam poveznicu, pogledao tko su tzv. autori, i 'odabrao' jednog. Ni manje ni više, da vidim što to onaj, kako kaže g-din Z. Hodak, Markgovnina ima reći na temu pod naslovom "Kolaboracija na području Hrvatske" (jasno, misli se na WW2). Dakle, počeo sam čitati, i onda mi je 'ponestalo želuca'. To je pamfletsko smeće najviše kategorije s jednim ciljem blaćenja Hrvata i Katoličke crkve. Jasno, metodologija je laž i misinterpretacija, kako to već rade tipovi a'la spomenuti margovnina, goldštajn, klasić, jakovina, i ostala ekipa koja si tepa da su povjesničari-znanstvenici; iako moraju biti svjesni da su insignifikantni manipulatori, piskarala i bezveznjaci. Ukratko, ništarije.

orada bakran • 5 days ago

A gdje je u toj priči "hrvatski" povjesničar" Jareb? Nema volje i interesa boriti se na svom teritorju protiv velikosrpskog i jugoslavenskog lažljivog ološa? Tu mu snaga kopni,maloduše ga preplavljuje, više voli zicer ,skupa vjerodostojnim prikloniti se jugoslavenskoj velikosrpskoj bandi uz parolu "ne talasati".fuj

DaranHRNEBO • 6 days ago

Ma ne treba tebe akademik Pečarić demantirati sad ču mu to napisati.Jer se ti sam izvaljuješ u kontradiktornostima kao što to čine Srbi kada tumače povijest :) :)

MIJO F DaranHRNEBO • 6 days ago

..kao katolik Darane ..upozori i ljubi.. a ne sudi.. :) MFP!

DaranHRNEBO • 6 days ago

Gospodine Jareb evo citiram točno vas :

...(...)...Na kraju bih uvaženog akademika upoznao i s činjenicom da je zastava o kojoj govori u svom odgovoru i na čijem je reversu izvezen nadnevak 12. svibnja 1931. nastala 1934. godine. Bila je posvećena u svibnju 1934., a kuma zastave bila je Pavelićeva supruga Mara Pavelić. O toj se je zastavi također mogao informirati u mojoj knjizi na stranicama 348.-349. (bilješka 1106) i 359., pa ne bi u svom ljutom odgovoru na moj tekst postavljao ne baš pametno pitanje o njoj. ...(...)...

Sami kažete da su i zastava i pozdrav nastali eto 1934. i da joj je kuma u posvećivanju bila supruga Ante Pavelića .

Da imate malo zdravog razuma dokučili bi da je netko osmislio zastavu i pozvao ili Antu Pavelića ili ženu mu da je posveti ali koliko godina prije i uspostave NDH?

Eto da je sve i istina o NDH što pišu "povjesničari " poput vas a i dr. Hasanbegovića na kojeg ste se pozvali u ovom pamfletu, ali nije valjda da vi svima nama želite reći da su Hrvati već 1934 krenuli u progone Srba, Židova svih i svuda i već tada je pozdrav Za Dom Spremni bio zločinački.....

To vi nama valjda želite pojasniti

Sve je krenulo eto sa NDH i Antonom Pavelićem ...

bakran DaranHRNEBO • 5 days ago

Kako sam rekao u vlastitom komentaru prije, g-dinu Jarebu je modus rada u svojim 'istraživanjima' tek" suhoporno kopanje po stariм dokumentima kako bi se točno datiralo kad i što je netko rekao, ili načinio..." U ovom se slučaju uhvatilo za 'dilemu': Je li spomenuta zastava nastala 1931. ili 1934. godine? Sve ostalo njemu je irelevantno. Dobro ste napisali "Da imate malo zdravog razuma..."

DaranHRNEBO bakran • 5 days ago

Uz dužno poštovanje samo prema vama što će se ovako očitovati na vaš upis :

Pun mi je k...c ovakovih povjesničara ...

Razlike između njih i velikosrpskih i komunističkih "historičara " nema ...

bakran DaranHRNEBO • 5 days ago

Poštovani Darane, i meni je isto i puna kapa, i pun k...c! Nek' ih vrag nosi, kad su beskorisni; dapače, štetni.

Ivan Boras • 5 days ago

Pozdrav, Za Dom spremni, je hrvatski domobranski pozdrav kojeg su i ustaše, u svojoj revolucionarnoj silovitosti, isto tako koristile kao i u svojoj inačici Za domovinu i poglavnika.

Svatko tko je sa tim pozdravom časno pao za domovinu Hrvatsku zaslužuje svako poštovanje bez obzira kad i u kojoj situaciji je položio život za Hrvatsku.

Razglabanja kad i kako je taj pozdrav nastao vrijedno je i lijepo znati, ali ne umanjuje ljepotu i sadržaj samog izričaja.

Nije nikako slučajno što isti pozdrav imamo u Rimskom carstvu kao i u tisućgodišnjoj kineskoj tradiciji, pro patria paratus i liam shi.

ZA DOM i bez ovog "spremni" zadivljuje, a upotrebljivo je i u mirnodobska doba jer onda nema ništa militarističko iako se podrazumijeva.

Pročitah oba prijašnja uradtka Dr Jareba i Prof. Pečarića pa nikako da shvatim čemu ovo sada kad tu nema ništa nova ili služi jedino samodokazivanju gdje jedan ugledni povjesničar želi drugog uglednog svjetskog znanstvenika proglašiti amaterom.

FSlunjski Ivan Boras • 5 days ago
Bravo gospodine Boras

Marcus Ivan Boras • 5 days ago
Točno tako, poštovani.

FSlunjski • 5 days ago
Potaknut ovom raspravom, evo dodatno ču je 'zapetljati' jedanim literarnim pokušajem - pričom...

U ono vrijeme bio neki mlad čovjek, momak stasao, sa majkom, bratom i seatrom, bez oca kojemu se zameo trag krajem rata sa mnogima iz kraja, negdje na puto od Bleiburga kući...

U susjednom selu, od njega nešto mlađa cura, sa majkom udovicom, sestrama i bratom, isto bez oca koji je poginuo u ratu, pred kraj, a još se ne zna točno gdje mu je grob.

Dok bijahu djeca ratni vihor ih je svojim smrtnim razarajućim strahotama prestrašio puno puta, tada se ne poznavala. Kad je rat stao pa se smirilo nastavio on školu, 'osmoljetku', ona tek krenula, tu se oni sretali, pa na paši kod blaga, kod crkve na misama, o blagdanima, na igrankama, zagledali se jedno u drugo i u potaji se počeli radovati časovima i prilikama kad će se moći vidjeti i sresti...

I tako nanizale se godine, život je novim jutrima, danima bez strepnji od rata postao ljepši, makar u oskudici donosio je i radosti, Bogu se molilo, ... on već punoljetan, u snazi, ona na pragu punoljetnosti, za nekol'ko mjeseci i ona će biti punoljetna. Sad već u druženjima i zabavljanju u prelima bliskost im probudi neodoljive uzajamne želje, sokovi životne radosti uskipješe, srca se zažariše i planu ljubav... to se sad više nije moglo sakriti...

I padne odluka: on nju hoće vjenčati još prije vojske, a ako ga skoro pozovu onda odmah po odsluženju, a dotle će biti zaručeni, ona, ne pokazujći mu to, u sebi ushićena u strepnji kaže da ne može sama potvrditi dok mama njena ne izrekne odluku, njega pripada nju zaprositi, a ona mu se obećaje i ona će ga čekati.

I bi tako, nestrpljiv požuri on pitati mamu svoje drage, bodreći sebe onom njenom naklonosću koju je u nje oduvijek prema sebi osjećao, sada odjednom svjestan da je mama njezina zapravo već odavno

znala što mu je na srcu, kao da mu se sada razjasnila ona njena bliskost sa njegovom mamom, od rata, kol'ko se sjeća, kao da su bile sestre, sjetio se kako su se uzajamno pomagale, rado se sastajale, u potribi obadvije i valjda se zato dobro slažu jer su obadvije udovice - pomisli on, a eto, ako Bog daa bi'će i prije...

- "Dobro sinko, ti mi dakle 'očeš biti zet i dite moje bi odvee u svoj dom" odgovori mu ona uz blagi smiješak onom poznatom mu toplinom njena glasa.

- "A kako misliš da će vas dvoje živ'ti ? Imaš brata i sestru" doda ona.

- "Sagrad'ću ja za nas novu kuću" spremno će on.

- "Veliš - novi dom. Onda, nek' vam je dico s Božjim blagoslovom."

- "Uz Božju pomoć, ja sam za dom spreman !" kliknu on zapljenut naglim valom sreće.

...
Treći dan, već za jutra, na vrata sretnog budućeg mladoženje banuše dvojica – 'milicajac' i jedan drugi u 'civilu'.

- "Jel' taj i taj kod kuće ?"

- "Evo, sad će, u štali je kod blaga" – sa vrata im odgovori iznenadena i začuđena njegova mlađa sestra.

- "Sprem' se odma', ideš s'nam u stan'cu" reče mu strogo onaj u 'civilu' kad on izade pred njih.

...
U 'stan'ci milicije', zgrada na kat, u pratnji one dvojice priveden bi do nekog šaltera, na pitanja dade on osobne podatke: ime i prezime, godinu rođenja, ime oca i majke, adresu, onaj iza šaltera to u nešto zapisa i produžiše nekim hodnicima, uđoše u omanju sobu bez prozora, stol na sredini i dvije nasuprotne stolice, bez drugog kakvog namještaja...

- "Sjed' tu" - pokaza mu stolicu onaj u 'civilu', s kojim je došao, sada sa njim sam u sobi, sjedne on još uvijek zbunjen u čudu ne imajući pojma zašto je doveden ovamo ?! Onaj sjede na drugu stolicu sučelice ...

I krene ispitivanje:

gdje je bio prekjučer u to i to vrijeme (to je ono vrijeme njegove prošnje u kući njegove drage), što je radio, s kim je bio, ko je još bio u kući - sve po imenu, kad i gdje je bio sa svojim stricom i ujakom u

zadnje vrijeme, (od kojih jedan živi u susjedstvu a drugi dalje u drugom selu, svaki sa svojom obitelji), zna li on da su oni bili u ratu, da - on zna da su oni bili u hrvatskoj vojsci, (znao je da je stric bio u ustašama a ujak u domobranima i živi se vratili iz rata, ali ne izusti to), reče kako oni dolaze pomoći njegovoj obitelji kad su glavni radovi u plju i radovi na kući, mama i oni iz kuće isto odlaze k njima... A od koga je čuo ono "za dom spremni" i kada?! On to nije čuo od nikoga (i istinu reče), pa zašto je onda sam to 'vikao' i drugi su to čuli, ne - nije on to 'vikao', nego je rekao, kad je prosio svoju djevojku, da je on spremjan osnovati svoju obitelj, da je spremjan graditi svoj novi dom, ... A piše li im drugi stric iz Amerike, javlja li im kako se tamo živi i što tamo rade... I tako to potrajalo nekoliko sati, ispitivač za to vrijeme izašao iz sobe nekoliko puta pa se vratio i nastavio... Pojavio se i drugi u civilu i nastavio, pa ponovo pitao isto što i onaj prvi... Ispitanik izgubio sad već osjećaj za vrijemena i nije bio siguran koje je doba dana... Prođe tako prvi dan, i noć.

No, nisu ga udarili, nisu ni vikali na njega, makar je cijelo vrijeme imao dojam da mu ne vjeruju i u nekim časovima ispitivanja diomali su se prijeteće i zloslutno... I tako drugi dan prođe, i druga noć, izmjenila se trojica ispitujući ga. Treći dan prije podne otpustiše ga, strogo mu narediše da do daljnog ne odlazi nikud dalje od kuće... Iduć kući, pješice, još pod dojmom svega javi mu se učas misao - oca mu nisu niti jednom spomenuli niti išta o njemu pitali, nije shvaćao zašto...

...

Prošla su dva tjedna od povratka iz 'stan'ce milicije', stigli se utom naši mladenci zaručti, kad doneše poštar poziv za vojsku - regrutacija, javiti se u 'odsjek za narodnu obranu' dana tog i tog, ponijeti sobom 'lične' dokumente i 'stvari lične higijene'... Iz sela bi pozvan samo on, iz nekih daljih sela još neki momci njemu poznati iz viđenja. Ovo je 'oktobarska klasa' govorilo se među njima sabranim u zgradu 'odsjeka za narodnu obranu'. Usljedio kratki pojedinačni 'lični' pregled, upute i raspored – Đevđelija! Čuo je za to mjesto na 'časovima geografije' i znao je gdje se to nalazi na karti Jugoslavije koja je visila na zidu školske učionice...

...

Ovdje ne ćemo pobliže opisivati trogodišnje služenje u JNA.

Samo napominjemo da u tom roku, sredinom služenja dobio je naš zaručnik 'dopust' u trajanju od petnaest dana od čega su četiri dana otpala na putovanje do kuće i natrag. Bilo je u toku služenja svašta, dril, 'obuka i vaspitanje', bilo je posebno teških trenutaka maltretiranja, provokacija, poniženja, spoznao je koliko čovjek može biti beznačajan u tom stroju - 'nula'... ali je i stekao par neraskidivih 'drugarstava' – pravih prijatelja... Ono što mu je stalno, najviše od svega, hranilo nadu, vjeru, snažilo spremnost izdržati sve pred sobom pod bilo koju cijenu, bijahu pisma od drage koja ga je čekala, što mu je pomagalosuspregnuti se od nekih burnih i pogubnih reakcija i zatomiti to. Pisma su uvijek započimala: 'Dragi moj ... javljam ti da sam dobro što i tebi želim od Boga i srca svoga...'

...
Došao je i taj dan, kraj roka, bez skraćenja, 'civilka' stigla od kuće prije par dana...

Nakon oproštajnog pozdrava sa 'drugovima', sad već u 'civilki', u kancelariji primanje 'otpusta' od njegova 'kapetana prve klase', ne će ga pamtitи po dobru, bez suvišnih riječi kratak pozdrav:

- "Druže ... , 'el to kraj. I - spremam ?"
- 'Bogu fala' pomisli, ali ne izusti. Naučio je dobro da se ovdje Bogu ne moli niti ga se zaziva. Sine mu u času ono sa vjerouauka, kad Bog kaza Mojsiju svoje ime...

"Ja jesam..." reče glasno – vojnički, učini 'nalevo krug' i ode...
see more

Ivan Budić • 4 days ago

Ovo je nastavak priča patizanije, izgone iz Hrvata nacionaklizam kao "retrogradnu "aktivnost, poslušajte novinarke na htv eju. Milka Planinc nebi tako govorila o DESNIČARIMA!!!!!!!!!!!!!!

jaksa • 3 days ago

Moj jarebe nas ne intetesira kada je prvi put neki Jrvat pozdravio prvi put sa pozdravom za dom spremni, pitanje je kome on smeta, mene to zanima a ja cu sa njim pozdravljati svaki put kada sretнем neprijatelja kojemu smeta! A ako ga zabrane onda ce imati dvadesetak tisuća politickih zatvorenika kojih se nece tako lako rjesiti! To ti kaze covjek koji nikada nije bio ustasa niti potjece iz tog

politickog opredjeljenja, nego je samo covjek koji voli svoju zemlju I za njenu obranu ce biti spremam do smrti!

Marcus jaksa • 3 days ago

Bravo! Pedeset tisuća (zna ih biti i sto) na koncertu Marka Perkovića Thompsona za dom spremni – pa neka udbaš božinović pošalje murju i nek potrpa sve u buksu!

*

Kada pročitate ova reagiranja na Jarebov tekst jasna će vam biti moja dvojba trebam li odgovoriti na Jarebov tekst.

Zapravo me impresionira spremnost hrvatskih povjesničara da inzistiraju na terminu „ustaški pozdrav“. Možda je i bio godinu dvije tridesetih, ali su ga ubrzo prihvatili u mnogo široj organizaciji i nazvali domobranski.

Ustaše su ga koristile i jednu godinu u NDH. A u narodu svo vrijeme rata. I u samoj državi što pokazuje niz dokumenata.

A ja doista nisam znao da se država zvala Ustaška Hrvatska, da bi zbog takvih dokumenata i pozdrav bio ustaški.

U svojoj današnjoj kolumni Zvonimir Hodak nas podsjeća:

Njemačka, Italija i Japan, tzv. sile osovine, zatim Rumunjska, Mađarska, Bugarska, Petenova Francuska, Frankova Španjolska, Austrija... sve su to bile države koje su dočekale kraj rata na poraženoj strani. Svi pokreti otpora u tim državama bili su nacionalni. I sve te države ostale su države bilo s jedne ili druge strane "Željezne zavjese". Sve, osim Hrvatske. Ona je uz poraženu vlast izgubila i državu. Isključivo zato jer su se i sami Hrvati borili protiv svoje države za Jugoslaviju.

Zapravo, kao što su naše povjesničare naučili da je NDH bila ustaška država, tako su mnoge u današnjoj Hrvatskoj učili da je ova država Tuđmanova ustaška država.

Na početku su to javno govorili Srbi, a njihove sluge u Hrvatskoj su se tome nadale. U momentu kada su se dokopali vlasti i izvršili detuđmanizaciju HDZ-a od tada su se vratili dokazivanju da je sve što je hrvatsko zapravo ustaško.

JE LI POLITIČARIMA KRIV MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

STJEPAN RAZUM: LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV

Predstavljanje knjige: PEČARIĆ, Josip. *Predsjednica i ‘Za Dom spremni’*. Vlastita naklada. Zagreb, 2019., 214 stranica.⁹

Od dviju knjiga, koje večeras predstavljamo, meni je zapala čast predstaviti drugu – “Predsjednica i ‘Za Dom spremni’”. Podsjeoćam poštovano slušateljstvo, koliko je meni poznato, to je treća knjiga s častnim i junačkim hrvatskim pozdravom u naslovu, objavljena u državi Hrvatskoj u posljednjih nekoliko godina. Najprije je Elvis Duspara u svibnju godine 2016. objavio knjigu “Za Dom spremni”, s podnaslovom “Inat knjiga” (Zagreb, 2016.), zatim je akademik Josip Pečarić godine 2017. objavio svoju prvu knjigu s hrvatskim pozdravom “Dnevnik u znaku ‘Za Dom spremni’” (Zagreb, 2017.), da bismo sada pred sobom imali njegovu drugu knjigu s tim pozdravom “Predsjednica i ‘Za Dom spremni’” (Zagreb, 2019.).

---

⁹ Ovo je štivo pročitano na predstavljanju knjige u Zagrebu, Slovenska 21, u Domu branitelja HVIDRA, 4. travnja 2019.

Na samom početku knjige u svom predgovoru dr. zn. Josip Stjepandić daje ocjenu (diagnozu) današnjega političkoga i družtvenoga stanja u državi Hrvatskoj (str. 9-14). Piše o bolestnoj družtvenoj zbilji, u kojoj politička elita vodi protuhrvatsku politiku ili točnije veleizdajničku politiku na štetu Hrvatske, a javnosti se nameće razprava o pozdravu, koji bi trebao biti samorazumljiv za predsjednicu i svakoga, tko obnaša političku vlast u državi Hrvatskoj. Vrh tzv. hrvatske vlasti radi protiv svoje države i svoga naroda, a posljedica toga je težko bolestno družtvo. Odričući se pozdrava "Za Dom spremni", s kojim su se hrvatski branitelji stoljećima odupirali tuđinskim osvajačima, podanički i poltronski hrvatski političari idu zacrtanim smjerom, koji će dovesti, predmnjeva dr. Stjepandić, do diskreditacije hrvatskih branitelja i Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata obćenito. Stoga odbacivanje pozdrava "Za Dom spremni" može se protumačiti jednino zamišljenim pozdravom "za izdaju spremni".

Za zaključno štivo ove knjige sročitelj je odabrao članak dr. zn. Sanje Bilač, koja daje sličnu ocjenu (str. 210-214). I ona piše o "izdajničkoj političkoj eliti na vlasti", koja ima zadatak "trajno paralizirati hrvatsko nacionalno biće, ugušiti njegov razvoj, oduzeti pravo na stvorenu nacionalnu državu i u konačnici Hrvatsku staviti pod tuđu kontrolu" (str. 211). Stoga dr. Bilač poziva hrvatske umnike, branitelje i domoljube, da pokažu nacionalnu zrelost i preuzmu odgovornost. A osnovno je pitanje: jesmo li spremni?

Akademik Josip Pečarić, ovom, kao i mnogim svojim dosadašnjim knjigama, pokazuje da je spreman razodkrivati laži, spreman je boriti se za istinu, za svoju i našu Hrvatsku.

Sročitelj Pečarić započinje knjigu svojim pismom predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar-Kitarović (str. 15-16), koje joj je uputio, nakon što je ona objasnila javnosti, da je pozdrav "Za Dom spremni" kompromitiran i neprihvatljiv, nakon čega ju akademik Pečarić pita: "Želite li Vi reći da je ZDS kompromitirao Domovinski rat?". Nadnevak pisma nije naveden, ali ga nije težko odrediti, ako se potraži njegova objava na raznim portalima.

Pozdrav "Za Dom spremni" ili njegovu inaćicu koristila je hrvatska vojska u doba Drugoga svjetskoga rata, a koristili su ga i

hrvatski branitelji u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. Budući da je Predsjednici i drugim političarima važnije, što je bilo prije, a ne poslije, sročitelj zaključuje, da im je važniji Drugi svjetski rat od Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. To nije mišljenje samo akademika Pečarića, nego je to obći dojam u hrvatskom političkom prostoru. To je tako, jer su gubitnici u Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, velikosrbski napadači i njihovi hrvatski pomagači zauzeli odlučujuće političke položaje u državi Hrvatskoj, pa nastaje izbjegći svaki govor o Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, koji bi ih nuždno podsjećao na njihovu lošu ulogu i izdaju vlastite domovine, tako da su hrvatskoj javnosti nametnuli govor o Drugom svjetskom ratu, odnosno o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, o kojoj još uviek na tragu komunističke i velikosrbske politike govore kao o oličenju svega zla na ovome Svetu. Na to su nažalost pristali hrvatska Predsjednica, predsjednik Vlade Andrej Plenković i drugi političari, pa svima nama nameću sliku vlastite prošlosti i sadašnjosti prema želji i ukusu naših neprijatelja. Nevjerojatno, ali istinito! Na žalost!

Već više puta izrečena istina iz usta akademika Josipa Pečarića, dolazi na vidjelo i u svezi s ovim pozdravom, a to je, da se međusobno pomiruju djeca partizana i komunista iz svih stranaka, a na štetu hrvatskoga ponosa i hrvatskih vrednosti.

U ovom predstavljanju svakako je potrebno iztaknuti pismo, koje je akademik Pečarić poslao veleposlaniku Sjedinjenih Američkih Država Robertu Kohorstu, koji je bio izrazio zadovoljstvo, što je predsjednica Grabar-Kitarović promenila svoje mišljenje glede pozdrava "Za Dom spremni" (str. 42-43). Nije uobće bitno, je li to stari ili novi, ustaški ili braniteljski, hrvatski ili bilo kakav drugi pozdrav, nego je bitno to, da su s tim pozdravom hrvatski branitelji, među kojima osobito hosovci, ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata, upravo onako kako su hrvatski branitelji ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Drugoga svjetskoga rata. Dovoljno se sjetiti branitelja Odžaka iz svibnja godine 1945.! A ginuli su u ovom novom ratu, među inim, i stoga što su Sjedinjene Američke Države dale zeleno svjetlo za velikosrbski fašistički napad na Hrvatsku. Sada sjedinjeno-američko-državni veleposlanik nas podučava, kako

“postoje izrazi kojima nema mjesta u modernom družtvu” i pod tim izrazom misli upravo na domoljubni pozdrav “Za Dom spremni”. Takva izopačenost i čudoredna nakaradnost može proći samo kod ljudi bez obraza i časti! Osvajačke sile inače ne drže ništa do časti i do međunarodnoga pravnog poredka.

Vredno je iztaknuti i otvoreno pismo predsjednika HSP-a Karla Starčevića i predsjednika Glavnoga stana HSP-a Nikice Augustinovića, koji pišu predsjednici: “Vi ste 16. II. 2019. pljunuli na veliki dio onih koje predstavljate. Prije svih, na sve žrtve Domovinskog rata, kako na poginule branitelje – pripadnike HOS-a – koji su položili svoje živote ZA DOM SPREMNI, tako i na civilne žrtve srbočetničke agresije. Pljunuli ste na žrtve mladića, koji su poginuli za hrvatsku Državu s oznakom ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste na sve roditelje, koji su ostali bez sinova i kćeri, koji su bili ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste u lice većini hrvatskog naroda.” (str. 44).

Divnu pouku dao je svojim pismom veleposlaniku Kohorstu Anto Đapić (str. 46-49), o suverenosti, o vrednostima hrvatskoga naroda i o uljudnom ponašanju stranih veleposlanika, pa bili oni predstavnici vodećih svjetskih sila. Vredno ga je pročitati!

Dakle, knjiga koja je pred nama jest zbirka raznih članaka ponajprije njezinoga sročitelja akademika Pečarića, a onda i mnogih sudobnika, koji su reagirali na prestrojavanje predsjednice Grabar-Kitarović iz domoljubnog tabora u bezlični globalistički tabor, odričući se pozdrava “Za Dom spremni”, kao i na izjavu sjedinjenou-američko-državnog veleposlanika Kohorsta glede toga prestrojavanja, a na kraju je i reakcija na smušeno vrludanje glede toga pozdrava hrvatskoga povjestničara dr. zn. Marija Jareba.

Svejedno je, je li “Za Dom spremni” stari ili jako stari pozdrav, ili uobiće nije stari, važno je da je on naš, sadašnji – sudobni pozdrav, da je to pozdrav iz Hrvatskog obranbeno-oslobodilačkoga rata. Poviestnost ostaje u povesti, u prošlosti, a sudobnost živi u sadašnjosti!

Osvajački narodi ili njihovi političari ne vole narode i pojedince koji su spremni braniti svoj dom i svoju domovinu i pod cenu života, jer im time onemogućuju njihov prodor u tuđe dvorište, u tuđi dom. Stoga je razumljivo da veleposlaniku svjetske slile nije

simpatičan taj domovinski pozdrav u hrvatskom narodu, premda ga u svom narodu vjerojatno podržava. No, nije razumljivo da se tog pozdrava odriču vodeći ljudi u vlastitom narodu. Zapravo, razumljivo je, kad znamo zbog čega to čine; razumljivo je, ali je biedo i izdajnički.

U samom hrvatskom narodu postoje pojedinci, koji služe tuđim probitcima ili pak zbog ideoložkih razloga mrze vlastiti narod, kojemu nepotrebno nameću okostnice, da se njima mjesecima i godinama bavimo, kako bi zamračili neku svoju nečastnu i sebičnu djelatnost. U ovoj knjizi navedeno je nekoliko osoba, koje pokazujući svoju odbojnost prema pozdravu "Za Dom spremni", nieču patriotizam iliti domoljublje. Budući da nije normalno biti protivnik vlastitoga naroda, potrebno je iztražiti pozadinu tih ljudi, potrebno je odkriti uzroke toj izvrnutosti. Ova nam knjiga daje u tom smislu barem neke naznake. Tako za saborskoga zastupnika dr. zn. Milorada Pupovca saznajemo da je predsjednik stranke, koju je osnovao ratni zločinac; predsjednik Vlade RH mr. zn. Andrej Plenković protivno volji hrvatskoga naroda, očitovanoj na izborima, sastavio je Hrvatsku Vladu; predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović oblikovala je svoj vrednostni sustav na sustavu svojih partizanskih 'none' i 'nonice'; pučka pravobraniteljica Lora Vidović nezakonitim je putom došla na tu javnu službu; filmaš Hrvoje Hribar financira filmove u službi velikosrbske pomicbe; gradonačelnik Boris Miletić podpuno se izgubio u narodnostenom vrednostnom sustavu do razine mazohizma; dr. zn. Ognjen Kraus, premda genetički potomak meni dragoga židovskog naroda, po svom je opredjeljenju politički velikosrbin, što mu je namro otac, koji je bio komunistički progonitelj; dr. zn. Hrvoje Klasić, sveučilištni predavač, koji se sramoti svakim svojim javnim nastupom, pokazujući nerazumjevanje hrvatske stvarnosti u prošlosti i sadašnjosti. Dakle, svi navedeni ljudi, protivnici pozdrava "Za Dom spremni", imaju, kako to narod kaže, nekog putra na glavi, koji ih ograničava u zdravorazumskom promišljanju i djelovanju.

Unatoč njima i nasuprot njima u hrvatskom narodu ima množstvo domoljuba, koji su na primjeru pozdrava "Za Dom spremni" pokazali izpravno opredjeljenje i spremnost, da se bore za istinu i za svoj hrvatski narod. U ovoj knjizi, uz samoga sročitelja Pečarića,

prepoznao sam četrdeset i tri hrvatska uglednika, znanstvenika i domoljuba, koji su stali u obranu tog pozdrava i slobode njegove upotrebe. To su (navedimo ih iz poštovanja i zahvalnosti): Miro Banović, dr. zn. Sanja Bilač, Damir Borovčak, Velimir Bujanec, Joško Buljan, dr. zn. Jure Burić, Anto Đapić, Vlado Glavaš, dr. zn. Zlatko Hasanbegović, dr. zn. Andrija Hebrang, Hrvoje Hitrec, Zvonimir Hodak, Marcel Holjevac, Barbara Jonjić, dr. zn. Marko Jukić, dr. zn. Josip Jurčević, Damir Kalafatić, Davor Karačić, Tomislav Karamarko, Krešimir Kartel, Eva Kirchmayer-Bilić, Mate Knežović, mons. dr. zn. Vlado Košić, Pero Kovačević, Vjekoslav Krsnik, Ivica Marijačić, Stijepo Miović Kočan, Marko Perković Thompson, Gordana Sarkotić, dr. zn. Slobodan Lang, Marko Marković, dr. zn. Matko Marušić, Peđa Mišić, dr. zn. Ante Nazor, Mirela Pavić, dr. zn. Damir Pešorda, Mate Radeljić, dr. zn. Ivo Rendić-Miočević, Karlo Starčević, dr. zn. Josip Stjepandić, dr. zn. Ivica Šola, Rudi Tomić i Đuro Vidmarović.

Dok postoji jedan svjestan Hrvat, nema bojazni za zatiranjem hrvatstva, a ovdje ih je navedeno puno više. Pozdrav "Za Dom spremni" pokazatelj je, poput lakmus-papira, našega domoljublja. Svatko od nas prema tom pozdravu, odnosno prema domoljublju mora zauzeti svoje stajalište. Ja sam ga osobno izrekao već godine 2012., kada me je novinarka Andrea Černivec pitala: "Smorate li da je 'Za Dom, spremni' neprihvatljiv pozdrav i jesu li opravdane intervencije policije? Svjedoci smo tomu gotovo svake godine u Čavoglavama, a bilo je slučajeva i u drugim hrvatskim gradovima, gdje su pojedinci uhićeni zbog ustaških ikonografija ili zbog pozdrava." Na to sam joj odgovorio:

"Naš se hrvatski narod služi različitim liepim pozdravima, kršćanskim i domoljubnim. Pozdrav 'Za dom spremni' je jedan od ljepših pozdrava. Kao i drugi narodi, i mi Hrvati riečju 'dom' izražavamo cjelokupni sadržaj obiteljskog života, ali i svenarodnog, domovinskog života. Biti spremna za dom i domovinu žrtvovati se, boriti se, pa i poginuti, to je ono, što se ovim pozdravom izražava. Ako taj pozdrav nekomu smeta, onda mu smeta obitelj kao takva, kao i domovina hrvatskoga naroda. Takvi bi očito željeli, da nestane hrvatska obitelj i hrvatska domovina. No, to što neki politički krugovi u tom pozdravu vide prisjećanje na Nezavisnu Državu

Hrvatsku, to je njihov problem, ali kojega bi se morali osloboditi. Zapravo radi se o tome, da nam je komunistička ideologija nametnula, da svu stvarnost moramo gledati s njezinih stajališta i njezinim naočalama, a to znači, da sve ono što nije komunističko, mora nestati, jer navodno je zločinačko, ustaško, nazadno ... To je najočitiji primjer komunističke indoktrinacije. Zatiranje tog pozdrava u novije se vrieme nastoji provoditi i sa stajališta svjetskoga globalizma i multinacionalnih poduzeća i trgovina, kojima nije u interesu, da postoje svjestni i rodoljubni narodi i da postoje obitelji, koje su štit i obrana od njihovih manipulacija. O kad bi svaki Hrvat i Hrvatica rado upotrebljavao taj pozdrav, ili barem po njegovoj poruci živio, tada bi i naše hrvatsko gospodarstvo procvjetalo, jer bismo kupovali i trošili domaće, a ne uvozne proizvode. Ovaj bi pozdrav trebali koristiti nadasve naši hrvatski političari, koji po svojoj političkoj dužnosti moraju promicati dobro hrvatskoga doma i domovine. U tom bi slučaju gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne za Europsku Uniju, tada bi u dvostranim odnosima s recimo Srbijom i Slovenijom gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne kako se njima svidjeti. Očito je, da živimo u vremenu nenarodnih vlasti, pa se ovaj pozdrav nikako ne uklapa u tu hrvatsku jadnu političku klimu, pa ga se nastoji ukloniti, pozivajući se opet na prošlost.” (Hrvatski list, br. 411, od 9.VIII.2012., str. 33).

Budimo ustrajni, pa čemo nenarodnih vlasti dočekati opet narodnu vlast! Hvala na pozornosti!

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/15725-liepi-domovinski-pozdrav>

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM.

POGOVOR

ŠKORO I SRPSKI FAŠIZAM

Na Krematoriju ispraćaj prijatelja i velikog domoljuba Božidara Alića. (svakako poslušajte kako se od njega oprostio prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/20540-bujica-u-spomen-na-bozidara-alica-gost-hrvoje-hitrec>.

U razgovoru s dva poznanika doznajem da je najveća opasnost za Hrvatsku Miroslav Škoro. Ne smeta im Pupovac već Škoro.

Vjerovali ili ne.

Još na predstavljanju moje knjige Josipu Šimunić i 'Za Dom spremni' bilo je jasno da će u izborima podržati Miroslava Škoru:

<https://www.nacional.hr/u-srcu-hvidra-e-slavili-ustaski-pozdrav-za-dom-spremni-i-rusili-plenkovicu/>

Zapravo nisam mislio da će se izravnije uključiti u same izbore. Povjerenje u političare na vlasti i oporbi sam već izgubio i to se moglo vidjeti i iz knjiga koje sam do tada objavio.

Međutim, poslije Škorine izjave o „srpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku“ bilo je očito da mu treba dati podršku.

Tada sam pozvan u „Bujici“ i o tome govorio.

Naravno, nitko neće to reći, ali problem je što je to Škoro izjavio i mnoge televizije su tu izjavu prenijele. Pa i Vučić je bio sretan što on nije prošao u drugi krug. A sjetimo se da su ankete predviđale da je on sigurni pobjednik u drugom krugu. Ali trebalo je zaustaviti onog koji govori o srpskom fašizmu!

Zato je mnogima u RH važno stalno optuživati hrvatske domoljube da su ustaše i fašisti. Povod za to je skrivanje istine o srpskom fašizmu. Zato su napadi na Škoru nastavljeni istom žestinom sve do današnjih dana. Zato je mojim poznanicima problem u njemu. Kao on će „prevariti hrvatski narod“. Istina, ovi koje imamo otvoreno sprovode Vučićevu politiku tj. politiku.

Zašto je politika optuživanja Hrvata i Hrvatske za ustaštvo i fašizam od velike važnosti za srpske sluge i njihove gazde?

Odgovor je jednostavan.

Iz SPC se odavno tvrdilo da nacizam nije došao iz Njemačke, već iz Srbije i to mnogo mnogo ranije. I to nije tvrdio bilo tko već svetac te iste crkve, O tome sam i sam pisao, ali ovdje dajmo ono što je lako dostupno na internetu iz knjige Ljubice Štefan, „Mitovi i zatajena povijest“, Zagreb, 1999.

Naime episkop Nikolaj Velimirović, je 1935. u svojoj knjižici o sv. Savi pisao: „*Mora se odati poštovanje sadašnjem nemačkom vođi, koji je u XX veku došao na ideju Svetog Save i kao laik poduzeo u svom narodu posao koji priliči jedino svetitelju, geniju i heroju*“. *Nekoliko godina kasnije 1939.-on javno propovijeda rasizam. „Mi smo ljudi arijevske rase, kojoj je sudba dodelila počasnu ulogu...da plemena slabije rase i niže vere ne bi...“.*

<https://www.tjedno.hr/vladika-nikolaj-velimirovic-1934-od-hitlera-je-dobio-odlicje-jer-ga-je-usporedivao-sa-sv-savom/>

Zapravo prva Jugoslavija, dakle zemlja kasnijeg svetca Nikolaja, je i bila takva država pa je sjajni hrvatski povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević jasno isticao da je ZA DOM SPREMNI bio antifašistički pozdrav, jer je nastao kao otpor velikosrpskom fašizmu u prvoj Jugoslaviji.

Fašizmu u Nedićevoj Srbiji je poznata stvar, kao i to da se on rehavilitira kroz svo vrijeme Titove Jugoslavije, pa sve do današnjeg dana.

Titova Jugoslavijaje bila Srboslavija što se pokazalo i u srpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Naravno i Srbi i njihove sluge u Hrvatskoj su branitelje nazivali ustašama, a hrvatska država im je bila Tuđmanova ustaška država. I to traje do današnjih dana. I u Bujici a i mnogo ranije sam upozoravao da se u RH treba stalno govoriti o srpskom fašizmu. Tako sam o tome napisao niz tekstova

pa i knjigu (J. Pečarić, *Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015.) koja o srpskom fašizmu posredno govori već u naslovu.

Tadašnjoj predsjednici sam o tome uzalud pisao iste te godine u otvorenom pismu o hrvatskom branitelju Veljku Mariću:

„Ono što mi moramo uraditi jeste obnoviti naša sjećanja i spoznaje o stvarnoj prirodi velikosrpske agresije. Nedavno je i prof. dr. sc. Andrija Hebrang u emisiji Bujica upozorio kako se radilo o fašističkoj velikosrpskoj agresiji na našu domovinu. Vjerujem da se i Vi sjećate kako je Milošević svoju ideologiju gradio upravo na primjerima Hitlera i Mussolinija. I dok je Hitler govorio: Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti. Milošević je: Srbija će biti cela ili je neće biti. Ili Hitler: Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi. A Milošević: Srbija i Crna Gora su dva oka u istoj glavi. Mi danas u Hrvatskoj, vjerojatno i u cijelom svijetu imamo jedine istinske antifašiste iz druge polovice prošlog stoljeća koji su pobijedili fašizam. TO SU HRVATSKI BRANITELJI KOJI SU POBIJEDILI FAŠISTIČKOG AGRESORA. Veljko Marić je dakle istinski antifašist koji umire u zatvoru zemlje koja je izvršila fašističku agresiju na njegovu domovinu.“

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/novosti/josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjednici-republike-hrvatske>

Zapravo u svemu tome sudjeluje Srpsko-hrvatska koalicija koja danas vlada u RH. Branitelji . “ustaše” su stalno na udaru, a rat protiv Tuđmanove ustaške države se nastavlja. Tako i novi predsjednik kojega sam svojevremeno u nizu tekstova predlagao za akademika jer je “otkrio” da su zapravo u Drugom svjetskom ratu u NDH prvi stvorili konc-logore, tako ne želi inauguraciju ispred “ustaške” crkve (grb s prvim bijelim poljem na krovu), izruguju se himni, ne želi nikakve simbole hrvatske državnosti pa mu smetaju i biste onih koji su najzaslužniji u povijesti za hrvatski narod i hrvatsku državu.

U Srbiji je kontinuitet naci-fašističke priče nastavljen.

Kako to izgleda danas treba pročitati u tekstu

Nakon 30 godina borbi ‘Velika Srbija’ sve više sliči na ‘beogradski pašaluk’.

Autor je slovenski sveučilišni profesor Boštjan Marko Turk, a tekst je objavio na portalu 7dnevno, 07. ožujak 2020. Evo tog teksta:

Rijetko koja rečenica može srpski narod uvrijediti više od ove: "Pa vi bombardujte, ubijte jednog Srbina, mi ćemo stotinu muslimana. Pa da vidimo sme li međunarodna zajednica ili bilo ko drugi da udari na srpske položaje, može li se tako ponašati sa srpskim narodom". Rečenica je izrečena u *Skupštini Srbije 1995*. Njezin je autor Aleksandar Vučić. Ona sadrži sve elemente ponderiranog zla koje je zadesilo Srbiju tijekom najtežeg iskušenja između 1941. i 1945. Rečenica je najprije rasistička. U podsvijest Aleksandra Vučića uletjela je iz traumatizirane nacionalne uspomene: iako je Vučić želio da se kazna odnosi na **Bošnjake ili na Muslimane** (bilo je to u vrijeme opsade Sarajeva), odnosi se najprije na Srbe.

Nitko nije ponizio Srbe koliko nacisti (Nijemci) tijekom okupacije. Vrijednost života Srba i njemačkih vojnika (također austrijskih) s druge strane bila je postavljena u omjeru jedan prema sto. Tek sto srpskih života vrijedilo je jedan njemački ili austrijski život. Omjer jedan prema sto stvorio je najveće tragedije koje su i danas žive. U Kragujevcu je strijeljano 3000 talaca, uključujući i 300 školske djece, od kojih je 15 bilo između 8 i 12 godina. Ista logika slijedila se u Kraljevu, gdje je 20. listopada 1941. strijeljano 2190 civila (žena, djece, starijih ljudi). General Franz Boehme, koji je justificiran 1947. godine, bio je odgovoran za taj zločin protiv čovječnosti – također poznat kao genocid nad srpskim narodom.

Rečenica Aleksandra Vučića izražava duboku povezanost s nacističkim obrascem mišljenja: to je **buđenje iz mrtvih Adolfa Hitlera**, koji je prvi naredio najstrože mjere u pokoravanju srpskih civila. Dalje ova rečenica prikazuje Vučića kao rasista: omjer Srba prema Bošnjacima, kada je riječ o životu i smrti, postavlja se na jedan prema sto. Ali njegov nadublji sadržaj ostaje svjedočanstvo samouništenja koje srpske vođe izdvajaju nad narodom. Naime, ako Vučićevu izjavu uzmemu u smislenom kontekstu, odnos se najprije odnosi na Srbe: Srbin je manje vrijedan, njegov život vrijedi samo stotinu života jednog Nijemca. U Vučićevoj podsvijesti je prezir prema vlastitom narodu.

Patologija srpskih čelnika je da oni, tukući druge narode, najprije udaraju po vlastitom puku. Prije trideset godina tim u kojem je bio i Vučić počeo je ratovati za veliku Srbiju. Povijesno sjećanje govori da se Aleksander Vučić zalagao za veliku Srbiju na jednom od

mitinga u srcu Hrvatske, u Glini: "Nikada srpska krajina neće biti hrvatska. Nikada Gлина neće biti hrvatska. Ako srpski radikali pobede Slobodana Miloševića, vi ćete živeti u velikoj Srbiji".

Nakon trideset godina borbi "velika Srbija" sve više sliči na ono što se nekad zvalo "beogradski pašaluk". U južnoj Srbiji rastu minareti, već sada ih ima više nego zvonika pravoslavnih crkvi. U trideset godina srpska je politika uspjela srušiti granice velike Srbije – Srbi se stalno povlače prema Beogradu, jednako kao što su se Nijemci povlačili prema Berlinu nakon poraza u Staljingradu. Poput nacista, srpska je politika temeljito opustošila nacije koje je nastojala osvojiti, a najteže je ozlijedila svoju. U trideset godina otkako je Milošević došao na vlast (Vučić je bio dio njegova tima), Srbi su izgubili jednu generaciju. Žene nisu rađale devedesetih i tijekom prvog desetljeća ovog stoljeća. Nisu htjele djecu pustiti u svijet bez ikakve perspektive i bez nade. Mladi i školovani putovali su na sjever Europe, u Skandinaviju, ali i u Njemačku i Francusku, masovno, kategorički i sustavno. Bijeg iz Srbije postao je modus vivendi, jedina alternativa. Danas su u srži Srbije uglavnom umirovljenici koji moraju živjeti (preživljavati) s mirovinom od 200 eura. Kako znamo iz medija, sadašnji srpski predsjednik to je jednom pokušao – izdržao je dva mjeseca, a poslije je rekao da tako ne ide više, da mu 200 eura nikako nije dovoljno.

*Kao ni drugi srpski čelnici, ni Aleksander Vučić nije preuzeo odgovornost za svoja djela. Naprotiv. **Slobodan Milošević** došao je na vlast nakon što je izdao svog mentora Ivana Stambolića. Aleksandar Vučić na vlast je došao nakon što je izdao svoga mentora Vojislava Šešelja. To je bio prvi korak. Kada se obračunao s Tomislavom Nikolićem, njegova je vlast postala apsolutna.*

*Nije samo izdao svoje prijatelje, to je učinio i s ideologijom koja ga je dovela na vlast. Izdao je sebe samog. Kada je **Zoran Đindić** **Vojislava Šešelja** poslao u Haag, Srpska radikalna stranka doživjela je udarac koji nitko nije očekivao. Nikolić i Vučić su je ostavili osnovavši Srpsku naprednu stranku na inicijativu zapadne diplomacije. SNS je ubrzo postao to što je HDZ u Hrvatskoj, servis za stjecanje vlasti. Aleksandar Vučić suspendirao je bilo kakvu ideologiju, napravio je nevjerljivu metamorfozu, u kojoj se Aleksandar Vučić odrekao Aleksandra Vučića da bi postao –*

Aleksandar Vučić. Nakon uhićenja najvećeg tajkuna Srbije **Miroslava Miškovića** (2012.), jasno je dao do znanja srpskoj ekonomiji: hoćeš li biti sa mnom ili ćeš biti s Miškovićem. Slične je metode koristio u medijima – srpski politički analitičari (većina ih je na RTS-u i Pink TV-u) postoje samo kako bi protumačili genijalne predsjednikove poteze. Svaka se kritika kažnjava. Vučić je uspio u nemogućem: za pet godina postao je absolutni gospodar Srbije. Drugi je Slobodan Milošević. Isti mu je i ego.

I ostvarila bi mu se i posljednja želja: da uđe u povijest. To je ono što najviše pokreće Vučića – želi se uvjeriti u besmrtnost. I u tome će uspjeti, ali na drugačiji način nego što to želi ili predviđa. Kada ga ne bude, Srbija će se početi buditi iz užasnog pijanstva, iz trovanja (Biljana Stepanović, novinarka). Sjećanje na Vučića bit će nalik na uspomenu na noćnu moru. Sve će trebati postaviti nanovo. Bit će to najveći reset Srbije. Ali najprije – treba se pobrinuti da se Vučić i Milošević nikada više ne dogode.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/20505-nakon-30-godina-borbi-velika-srbija-sve-vise-slici-na-beogradski-pasaluk>

A u RH. Znat ćemo puno već poslije izbora u HDZ-u. Ako pobjedi Pupovčeva struja, možemo očekivati veliku koaliciju i formalno. A to bi, slično kao što se u Srbiji nadaju da im se Vučić i Milošević nikada više ne dogode, trebalo značiti da će u RH nestati oni koji su na vlasti i sprovode srpsku politiku.

S druge strane Škori bi bilo mnogo pametnije da je nastavio govoriti o srpskom fašizmu umjesto što je poput Bandića dao svoje ime pokretu koji predvodi.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/20554-skoro-i-srpski-fasizam>

KOMENTAR: Danas je poznato da je na izborima u HDZ pobijedila Pupovčeva opcija. Dr. sc. Igor Peternel, kolumnist, bivši potpredsjednik HHO i član Domovinskog pokreta Miroslava Škore komentirao ih je ovako:

“Izbori u HDZ-u su prošli odlično i bitni su za demokraciju. Danas je definiran HDZ kao stranka i više nema nepoznanica. Članstvo te stranke plebiscitarno želi briselsko dodvorništvo, koaliciju s Pupovcem i strankom koju je ideološki i kadrovski osmisnila Vesna Pusić. Dakle žele i sve politike koje s tim u paketu dolaze. Potpuno legitimno, ali i važno da se zna! Tako da birači ne budu više u zabludi! Konačno nešto pošteno od HDZ-a!.”

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-peternel-izbori-u-hdz-u-su-prosli-odlicno-definiran-je-kao-stranka-i-vise-nema-nepoznanica>

MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.

TKO JE OD HRVATSKIH BISKUPA SRPSKI SLUGA?

Danas me je jedan dugogodišnji prijatelj iznenadio. Shvatio sam da konačno razumije moju tvrdnju kako Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge. Pitao sam ga je li razlog tomu jučerašnje pismo predsjednika DHK Đura Vidmarovića u kome mi on piše o toj podijeli.

Kaže mi da ga je uvjerio Srpski patrijarh Irinej svojim odgovorom na Pismo Hrvatskih biskupa. "Uostalom, neka ista gospoda izvole dokazati i pokazati da nema **ustaški nastrojenih biskupa** u Hrvatskoj biskupskoj konferenciji. Sudeći prema njihovim izjavama u hrvatskoj javnosti, lako se može zaključiti da oni nisu manjina u okviru svoje crkve u Hrvatskoj", ustvrdio je Irinej. Zapravo, g. Vidmarović je rekaoisto:

Citao si odgovor naših biskupa patrijarhu Irineju, ali i njegov odgovor. Ništa

nije korigirao. Za njega, jednako kao i za Šešelja i njegovoga učenika Vučića, vrijedi podjela koju navodiš: Hrvati se dijele na ustaše i srpske sluge.

Očito je da poslije Irinejeve potvrde moje tvrdnje, koju je svojevremeno naš poznati fizičar Davor Pavuna u „Bujici“ nazvao

Prvim Pečarićevim poučkom, nitko iole inteligentniji u RH ne može dvojiti oko takve podjele. Od onih koji su se već svrstali u srpske sluge nitko iole intelligentniji ne bi smio očekivati da će promijeniti svoje opredjeljenje (rekao sam i: „Jednom sluga – uvijek sluga; tj. jednom izdajica – uvijek izdajica“).

Uvijek kada govorim o takvoj podjeli dodam i svoje opredjeljenje u odnosu na takovu podjelu: Ja vam ne volim biti sluga!

Srpski patrijarh je prozvao hrvatske biskupe da izaberu: Ili su ustaše ili srpske sluge. Bit će zanimljivo hoće li netko od njih ubuduće dokazivati kako nije ustaša, dakle pokazati Irineju da je srpski sluga. Jučer su u Zagrebačkoj katedrali vjernici velikim pljeskom pozdravili sve nazočne biskupe. Kada znamo kakav pljesak je dobio biskup Košić, jasno je da vjernici ne vjeruju da su njihovi pastiri srpske sluge.

Oni koji to jesu u RH, a doista ih ima previše, kao sluge se moraju dokazivati u svim onim osobinama koje prevladavaju kod njihovih gazda. U hrvatskom slučaju to je još ogavnije jer se to događa poslije veličanstvene pobjede u Domovinskom ratu kada su hrvatski branitelji od srpskih vojnika – da parafraziramo Slobodana Miloševića – napravili zečeve.

S obzirom da sam vam o svemu tome pisao u nizu mojih tekstova, ovdje vam dajem tekst prof. dr. sc. Iva Rendić – Miočevića:

LAŽNO VELIČANJE SVOGA NARODA KAO RASIZAM

Američki psihijatar Robert Jay Lifton u knjizi Liječnici nacisti (hrvatski prijevod 2015) protumačio je sličnost „velike Srbije“ i „Trećeg Reicha“, koji su bili spremni likvidirati sve koji su narušavali čistoću Volka. Ovu općenitu tvrdnju koja se, naročito u velikosrpskoj agresiji krajem dvadesetoga stoljeća, pokazala istinitom valja objasniti u sklopu razvoja moderne srpske države.

1. Nebom određena sveta dominacija Srba i Crnogoraca nad južnim Slavenima

Velikosrbi su imali državne genocidne programe poput Načertanija I. Garašanina iz prve polovine XIX. stoljeća, prijedloga Isterivanje Arnauta koji je za Stojadinovićevu vladu 1937. sastavio crnorukaš V.

Čubrilović te plana Homogene Srbije četničkog ideologa S. Moljevića iz 1941. Povijest nemilosrdno razotkriva velikosrpski blok koji je u dugome trajanju do kraja XX. stoljeća provodio svoj udruženi zločinački poduhvat koji podrazumijeva množinu osoba, postojanje plana, namjere i cilja i sudjelovanje u zajedničkom zločinačkom poduhvatu. Blok čine: SPC, Crna ruka, "znanost", državna politika, obrazovanje, i velikosrpske vojne i civilne organizacije uz sudjelovanje hrvatskih Velikosrba, Posebnu objedinjujuću ulogu u bloku ima mitologija (Kosovski mit i dr.).

No, mlada srpska država imala je velikih problema zbog dugoga bivanja pod osmanlijskom vlašću i, posljedično, kulturnoga zaostajanja te oživljavanja kulta predaka, vjerovanja u mitske i povijesne heroje, oživljavanja kulta predaka, militarizma i religijskoga mesianizma (M. Velikonja, 2003.). Te su probleme imali i drugi južnoslavenski narodi pod tuđinskom vlašću. Oslobođivši se Osmanlijske vlasti Srbija postaje slobodna država koja se nastojala uključiti u europsku civilizaciju. No, to uključivanje bilo je zapravo pseudodifuzija u kojoj se prihvataju napredne tekovine sa ciljem da se ostvari nadmoć nad protivnicima koje valja podložiti. Tu se u prvome redu radi o Hrvatima. Zbog kulturnoga zaostajanja u vrijeme Osmanlija, Srbija se našla u teškoj situaciji jer su joj nedostajale mnoge vrijednosti koje su narodi Zapada kroz to vrijeme razvijali. Rješenje je bila krađa tuđih vrijednosti (npr. dubrovačke književnosti) da bi se prikrila praznina. No, pri ovakvim raspravama zanemaruje se uloga grotesknoga veličanja srpskoga naroda koje je postalo jedan od važnih temelja srpskoga rasizma. O tome će ovdje biti riječi. Rasističke ideologije, pa tako i velikosrpska, smatraju da su neke rase vrjednije i superiornije od drugih pa one trebaju dobiti superiorni položaj makar i silom. Uoči Balkanskih ratova vladika Nikolaj Velimirović, kao predstavnik vrha SPC, formulirao je ideju o tome da je Srbe i Crnogorce Nebo predodredilo za misiju i dominaciju nad južnim Slavenima. Ta je dominacija po njemu sveta i trajna kao što je prirodno pravo božanskoga karaktera statično i nepromjenjivo. Inspiracija Velimiroviću bio je Njegoš. Teorija o srpskoj dominaciji utemeljena je u "znanstvenoj" argumentaciji J. Cvijića. Velimirovićeva misao dugotrajno živi među velikosrbima. Oni svoje zločine nad drugima smatraju

pravednom prevencijom i misle da ono što je njima dopušteno raditi drugima nije.

2. Od „Vrača pogodača“ do moderne srpske astrologije i Deretića
Mlada srpska država trebala je u XIX. stoljeću indoktrinirati Srbe u «srpskim zemljama» izvan granica Srbije. To je bio način da se pokrene patrijarhalna

«ugrožena» masa izvan otadžbine. Najbolji je primjer takve indoktrinacije djelovanje S. Lazića usred Zagreba krajem XIX. stoljeća. Lazićevim djelovanjem bavio se M. Artuković 1991. u prilogu Vrač pogodač, (Povjesni prilozi 10) pa ćemo koristeći se njegovom analizom, iznijeti Lazićeva mišljenja koja se uostalom poklapaju i sa sadržajem školskih udžbenika u Srbiji iz tog vremena. Sima Lukin Lazić je 1890. došao iz Beograda u Zagreb i postao je urednik Srbobrana, a zatim je u Biču i posebno u Vraču pogodaču iznosio velikosrpske ideje poistovjećujući srpstvo i pravoslavlje i ističući zahtjev za širenjem granica Srbije. To su ideje koje je zastupala Srpska samostalna stranka. Već u Biču Lazić ističe da je Austro-Ugarska glavni neprijatelj srpstva. U tom listu Lazić je pisao da su Srbi oslobođili Liku od Turaka te je zbog toga Lika srpska. Dubrovnik je srpski grad što se u Biču izražava stihovima:

Da si mi vazda slavan

Moj srpski Dubrovniče.

Kako s Hrvatima može biti sloge kada oni smatraju srpskog pjesnika fra A. Kačića Miošića svojim? – piše Bič.

Lazić u Srbobranu polemizira s hrvatskim političarima, a svoje je ideje izrazio u knjigama Kratka povjesnica Srba i Srbija u davnini. Te su se knjige tiskale u 30.000 primjeraka, a u njima su se iznosile zaista fantastične tvrdnje. Srpska kulturna povijest stara je, prema Laziću, dvadeset tisuća godina. Srbi su u stara vremena naselili cijelu ondašnju Rusiju, Njemačku, Francusku, Austro-Ugarsku, Balkan, sjevernu Afriku i Mezopotamiju. Srpsko oružje bilo je pod Trojom. Isus Krist bijaše Srbin, a to su bili i najpoznatiji rimski carevi. Srbi koji su srušili Rimsko Carstvo u najstarije doba imali su pismo i kulturu čije su tekovine preuzeли drugi narodi. Najznačajnija otkrića (kotač, plug, čekić, ralo, srp, motika) srpsko su djelo. Stari grčki i rimski pisci, doduše, ne spominju Srbe njihovim imenom jer su ih

«srbožderi» (prvi je bio Herodot) nazvali drugim imenima mrzeći ih i bojeći ih se.

Lazićeve knjige su brzo rasprodane, a protesti Stanoja Stanojevića zbog takva pisanja nisu mnogo značili.

Vrač pogadač bio je satirički list i isticao je srpsku državnu ideju koja je inače bila i glavna ideja Srpske samostalne stranke. Humoristički list osporavao je hrvatsko nacionalno biće i negirao je hrvatsku državnu ideju, a Slavoniju (sa Srijemom), Liku i Dalmaciju smatrao je srpskim zemljama. Svi su štokavci Srbi bilo je nezaobilazno mišljenje Vrača, a Srba je deset milijuna. Vrač pogadač je, dakle, usred Zagreba propagirao velikosrpsku ideju, a uz to mu je zadatak bio napadati hrvatsku opoziciju i prikazivati Katoličku crkvu kao neprijatelja srpskog naroda. Valja napomenuti da je taj humoristički list izražavao antisemitizam, a pojmovi su se «čivutski» i «hrvatski» povezivali. Poslije antisrpskih demonstracija u povodu poznatog članka Srbi i Hrvati što ga je u Srbobranu napisao N. Stojanović («do istrage vaše ili naše») Vrač pogadač prelazi u Novi Sad. List je šest godina u Zagrebu propagirao velikosrpsku državnu ideju ističući srpsku ugroženost i negirajući hrvatski narod.

Kraći osvrt na humoristički list Vrač pogadač omogućuje nam da shvatimo kako je velikosrpska politika stvarala svoje medijatore koji su imali zadatak činiti isto ono što je činio školski sustav u Srbiji, a to je razvijanje srpskog agresivnog nacionalizma i priprema za stvaranje velike Srbije «dokazujući» srpska povijesna i etnička prava na teritorije koji se protežu čak na Istru. Patrijarhalna srpska sredina u Hrvatskoj, kojoj su se sve ove ideje prenosile, bila ih je spremna prihvatići, jer su joj one pružale «perspektivu obrane». Te su ideje prihvaćali i mnogi srpski intelektualci u Hrvatskoj, a one žive sve do danas.

Problematikom srpske propagande u drugoj polovici devetnaestoga stoljeća M. Artuković se detaljnije bavio 2001 godine u knjizi Srbi u Hrvatskoj (Khuenovo doba).

Mitovi o srpstvu nikada nisu nestali. Oni su se npr. ponovno budili uoči srpske agresije krajem XX. stoljeća. Pretiskivale su se stare knjige, a političari i svećenici rasprčali su se o „ugroženom“ srpskom narodu – narodu Neba. Navodimo jedan zanimljivi primjer. Tijekom 1993. godine jednom tjedno Treći kanal

TV kao državna televizija prikazivao je emisiju Horoskop koja je trajala jedan sat, a u kojoj je astrologinja na svoj način ponovno iznosila već davno razrađene misli. Astrologinja je tvrdila kako su vampiri koji dolaze sa Zapada živi i sišu srpsku krv. To su Kohl, Genscher, Kouchner i Kozirjev. Owen je mr. Dead (smrt), a Vance majstor crne magije koji vraća protiv Srba pomoću zvijezde Sirijusa. Njegovo je ime Cyrus magijsko.. Ti su vampiri među Srbima.. Oni su živi, na televiziji se mogu prepoznati po šiljastim ušima. Srpski su vampiri dobri i jaki, a vampiri sa Zapada znaju kakva je nekad bila moć srpske bijele i crne magije. Srbi su imali Bel-boga i Crnogoga. Zapadne vampire treba plašiti jačim vampirima. Astrologinja smatra da su Srbi najstariji narod na svijetu. Po cijelom se svijetu mogu susresti srpske riječi. Sorbonne dolazi od srpske riječi Serb. Kada bismo pomislili da je srpskom povijesnom ludilu konačno došao kraj, pojavio se 2007. godine vrhunski srpski intelektualac Jovan I. Deretić (rođen 1937.), čiji je glavni predmet istraživanja srpska antička istorija koja, prema njemu postoji od 2000. godine p. n. e, pa do 7. stoljeća. U svojim radovima Deretić prema Wikipediji iznosi ove tvrdnje:

“Aleksandar Veliki je zapravo srpski vojskovoda Aleksandar Karanović i on je treći srpski vojskovoda koji je u svom pohodu na istok došao do Indije. Pre njega su to učinili Nino Belov i Serbo Makaridov.

Ostali slovenski narodi su proistekli iz srpskog naroda.

Hrvati su poreklom avarske pleme koje je primilo srpski jezik.

Srpsko pismo (srpska) je najstarije evropsko pismo iz koga su se razvila sva kasnija evropska pisma.[11]

Srbi su dobili Kosovsku bitku

Dušanovo carstvo je obuhvatalo značajno veće teritorije.

Prvi rimski car navodno Srbin, bio je Maksimin Rašanin 235. godine n.e. Od toga vremena upravni centar Carstva prelazi iz Rima u Sirmijum, grad koji je prema Deretiću, bio glavni grad rimske Srbije. 248. godine, počinje neprekidna srpska dominacija Carstvom i trajati će sve do smrti cara Valentinijana II, 392. godine. Pune 144 godine Srbi su vladali Rimskim carstvom bez prekida”.

Mnogi priznati srpski povjesničari i profesori kritizirali su neznanstvene tvrdnje Deretića i ostalih neoromantičara i upozoravali

na opasnost ovakvog proizvoljnog tumačenja izvora i povijesti. U toj kritici ističu se akademik Božidar Ferjančić i Radivoj Radić profesor na Filozofskom fakultetu u Beogradu.

Detaljniji podatci o Deretićevom djelovanju mogu se naći u Wikipediji.

3. Zaključak

Pretvaranje srpskoga naroda u harlekina na svjetskoj pozornici Danas je međunarodnoj zajednici jasno da je Srbija krajem dvadesetoga stoljeća počinila genocid (Vukovar, Srebrenica...), a u Hrvatsko se konačno znanstveno razotkriva dugotrajnost velikosrpskoga genocidnog postupanja prema Hrvatima (Stjepan Lozo, 2017, Ideologija i propaganda velikosrpskog genocida nad Hrvatima – projekt „Homogena Srbija“ 1941.). Međutim, srpska propaganda i dalje po svijetu širi neistine o zbivanjima zadnjih stoljeća optužujući Hrvate – ustaše kao krivce za sve zločine. Te neistine šire isti oni koji su kao ubojice za pisaćim stolom, poticali velikosrpsku agresiju krajem dvadesetoga stoljeća. No, ti isti ubojice u dugom trajanju, a u pravom ludilu, lažno prikazuju Srbe kao poseban narod u povijesti nadmoćan u svakom pogledu svojim susjedima. Rasistički efekti tih laži bili su tragični. Oni su slični efektima Hitlerova Mein Kampfa iako postoji velika razlika. Hitlerovom programu nitko se ne smije, dok falsificirana povijest Srba izaziva podsmijeh upućenih ljudi širom svijeta. Svojim ludilom ubojice za pisaćim stolom izložili su srpski narod ruglu, te je on postao masovni harlekin na svjetskoj pozornici. Mentalno stanje srpskoga naroda kao rezultat dugotrajnoga održavanja velikosrpske ideje i, posebno, posljedica velikosrpske agresije krajem 20. stoljeća Bogdan Bogdanović 1995. ovako ocjenjuje:

„Moja braća Srbi nisu svesni razmera tragedije u koju su uvukli i druge i sebe. Otpočeli su dekompoziciju srpske nacije i njeno moralno ubistvo. Srbi su rat izgubili, to je gotovo, ali su izgubili i dušu, izgubili su čast, izgubili su sve, jer posle izgubljene duše i časti ne ostaje ništa više. Sve je potrošeno. I to je rezultat srpskog nacionalizma, te neverovatne ludačke istrajnosti u stvaranju velike Srbije.“ (Izvor: Neznase.ba, 7. srpnja 2015.).

„Druga“ Srbija odlučno istupa protiv velikosrpskoga ludila, pa tako reagira i na teze Deretića i drugih neoromantičara. Nadajmo se da će

ti istupi u budućnosti uroditи plodom. Prepreka nastojanjima „druge“ Srbije je još uvjek živa aktivnost velikosrpskih energenata među kojima veliku ulogu igra Srpska pravoslavna crkva koja negira velikosrpske zločine, a zločine pripisuje susjedima. Hrvati su postali glavni žrtveni jarnici. O pripisivanju zločina drugima svjedočи jedna karakteristična izjava patrijarha Irineja iz 2017. koja se ovdje navodi prema protestnom pismu hrvatskih biskupa Irineju iz 2018. godine. Patrijarh je tada, govoreći o stradanju srpskoga naroda tijekom XX. stoljeća, izjavio da je najtragičnije to što su ona došla jednim delom od muslimana, a mnogo više od naše braće rimokatolika. Zatim je izjavio da Pravoslavna crkva toliko godina očekuje da čuje riječ kajanja i izvinjenja braće rimokatolika. Prema Irineju mnoge ideje prošlosti i danas su prisutne u tim narodima, a narod koji stvara istoriju na zločinu, na krvi drugoga naroda, taj narod nema budućnosti. Nevjerovatno! Prema dokazima o velikosrpskome genocidu krajem dvadesetoga stoljeća riječi patrijarha tako dobro pristaju upravo velikosrpskim genocidnim postupcima u dugome trajanju. Ocjena patrijarhova razmišljanja je jednostavna: Njegova Svetostlaže. Očito je SPC šireći dugo vremena grupnu zaslijepljenost, socijalnu zarazu i automatsko nesvjesno razmišljanje u svome narodu i tražeći žrtvene jarce u vanjskoj skupini sama upala u tu zamku laži. To se dogodilo i njegovoj Visosti patrijarhu. Ovdje valja napomenuti da je SPC 1998. kanonizirala nepostojećega svetog Vukašina Jasenovačkog kojega su ustаше tobože masakrirali u vrijeme NDH u jednoj noći kada su dva ustasha navodno zaklali više od dvije tisuće Srba. Osvetnički efekti ove priče vidljivi su, a priča danas dopire i do Ujedinjenih nacija. No, SPC za ovu sramotnu kanonizaciju nije tražila mišljenje pravoslavno-katoličke komisije kao što se to dogodilo u slučaju kanonizacije Alojzija Stepinca.

Poseban je problem vodstvo Srba u Hrvatskoj nesposobno za samoanalizu koje nikada nije jasno priznalo odgovornost Srba za događaje u Hrvatskoj na kraju 20. stoljeća, premda ih na to potiče „druga“ Srbija (S. Biserko).

Ivo Rendić – Miočević

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2019/02/11/lazno-velicanje-svoga-naroda-kao-rasizam/>

Nedavno je i dr. Mato Artuković, koga citira Rendić - Miočević napisao u *Hrvatskom tjedniku* od 24. siječnja 2019. tekst *Čijom se baštinom ponose dr. Milorad Pupovac i Srpska demokratska samostalna stranka?* Spomenut će što kaže za Srpsku samostalnu stranku čije je glasilo bio *Srbobran*:

„Srpska samostalna stranka bila je izrazito antihrvatska i antisemitska. Ta je stranka optuživala Hrvate za filosemitstvo i isticala to kao jedan od bitnih uzroka sukoba Hrvata i Srba. Hrvati su mješavina svega i svačega, a ponajviše 'sinova judinih'. 'Zgoljni Hrvati', 'obrezani Hrvati', 'novohrvati', 'Hrvati Mojsijeve vjere', 'poliveni' i 'nepoliveni otadžbenici', tj. Židovi, stalno su na stupcima Srbobrana i drugih srpskih novina kao dokaz i hrvatske nesposobnosti i netolerantnosti prema Srbima i slaboga slavenskog osjećaja. Ta je stranka zagovarala velikosrpsku ideju u Hrvatskoj i za Kraljevinu Srbiju je svojatala i Slavoniju, i Srijem, i Dalmaciju. Žestoko se odupirala da se bilo koja ustanova u Hrvatskoj nazove hrvatskim imenom. Za nju Hrvatska nije postojala, nego su tu Srijem, Slavonija, Lika, Kordun, Banija, Hrvatska, Zagorje, Dalmacija, 'ovostrane srpske zemlje', 'naše zapadne zemlje', 'naši zapadni krajevi', a sve su to 'srpske zemlje' koje moraju pripasti Srbiji. Hrvatska kultura, napose hrvatska književnost i jezik, ne postoje, nego su to Hrvati ukrali Srbima.“

Da srpskim slugama je doista sve objašnjeno još prije više od sto godina, zar ne*

Josip Pečarić

JOŠ NEKI TEKSTOVI

IVO RENDIĆ - MIOČEVIĆ: JE LI DANAŠNJA HRVATSKA POSTUSTAŠKA ILI POSTKOMUNISTIČKA ZEMLJA?

23.10.2017.

Zar su zaista ustaše sveprisutni u današnjoj Hrvatskoj? Fantomsku ustašizaciju Hrvatske konstruiraju slijednici komunizma i mnoge lijeve udruge te velikosrbi u Beogradu čije lažne optužbe podržavaju u Hrvatskoj njihovi uhodani kanali. O čemu se zapravo radi?

1. Postoji li zaista ustašizacija Hrvatske

Oni koji optužuju Hrvatsku za ustašizaciju zapravo traže žrtvenoga jarca kako bi prikrili svoje grijeha. U prvome redu bukača o ustašizaciji Hrvatske su slijednici komunizma koji su se tobože preobrazili u liberalne ili su se sa svojim političko-ekonomskim mirazom prebacili u druge stranke kontaminiravši hrvatsko postkomunističko društvo. Izbjegavši lustraciju oni i njihovi slijednici zadržali su vodeće pozicije u društvu (udbaši, „kulturnjaci“, sveučilišni profesori, službenici i dr.). Upravo je lustracija preduvjet ozdravljenja hrvatskoga društva jer bi se na sve moguće načine oslobodile i demokratizirale državne institucije i spriječila bi se korupcija koju su postkomunisti prenijeli iz staroga sustava. Uostalom, današnji tajkuni nastali su tako što su u dogovoru sa službama bivše Jugoslavije i Partijom pljačkali hrvatske tvrtke, novac izvlačili van i poslije ga „investirali“ u privatizaciji (Rado Pezdir, 2016).

Arhivi se otvaraju pa je panika u SDP, ali i u drugim strankama očita jer se istina otkriva. Postkomunisti nisu uspjeli spriječiti izručenje Njemačkoj osumnjičene za organiziranje ubojstva Stjepana Đurekovića (Lex Perković), a presuda njemačkoga suda dvojici udbaša, makar nepravomoćna, uzbudila je postkomuniste jer je to presuda Titu, zločinačkoj Partiji i zločinačkoj Udbi. U takvoj

atmosferi panike valja svu krivicu prebaciti na ustašku guju i zavarati ljude koji se još uvijek s nostalgijom sjećaju Titovoga doba. No postoji velika poteškoća. Guja je u komunističkom hudojamском zločinu zgažena 1945., te danas nema ustaške stranke u Saboru. Nema ni novoga Poglavnika ni ustaških načela. Konačno, nema ni rata i potrebnih saveznika koji bi omogućili nastanak NDH. U Europi jača desnica na izborima (Francuska, Njemačka, Austrija i dr.), a u Hrvatskoj ekstremne desnice nema u Saboru. Nema znanstvenih istraživanja koja bi dokazala ustašizaciju Hrvatske. Ustašizacija se provodi simbolički. Zbog velikoga nezadovoljstva naroda istaknut će se poneki ustaški simbol ili uzviknuti „Za dom spremni“. Postkomunistima treba što više takve simbolike, pa će „labradorskim“ postupkom nju i podmještati (svastika na Poljudu). S druge strane, živa je slijedica KPJ/H pod nazivom SDP koja je ujedno i slijednica totalitarnih zločina. Pristašama te stranke nitko ne zabranjuje isticanja komunističkih simbola i veličanje antifašizma koji je poslije Drugoga rata Hrvatima, za razliku od ostale Europe, donio totalitarizam. To je u suprotnosti s europskim deklaracijama o osudi svih totalitarizama. Koga, pak, to brine! Kronološka inverzija, u kojoj danas NDH za bivše komuniste i velikosrbe postaje uzrok svih zala, znanstveno je nedopustiva jer „endehazije“ danas naprsto nema, a živ je komunizam i velikosrpska ideja.

Optužbe za ustašizaciju dolaze, za ne vjerovati, iz Beograda gdje u Skupštini, uz ostale velikosrbe, sjedi četnički vojvoda – haaški optuženik Vojislav Šešelj. Optužba ima svoju logiku jer se njome nastoji otkloniti optužba Srbije za agresiju krajem XX. stoljeća što podrazumijeva i plaćanje goleme ratne odštete. Agresiju valja pretvoriti u građanski rat. No, to je nemoguće jer je Haaški sud u slučaju Martić presudio da su vodstvo RSK i Srbije vodile zločinačku politiku na HR teritoriju. Vođe Srba u Hrvatskoj takvu presudu ne priznaju, a ne priznaju ni svoju krivnju u agresiji na Hrvatsku iako ih „druga“ demokratska Srbija na to potiče. Oni su ovisni o Beogradu, a spominjanje egresije optužuju kao obnovu ratne retorike. Postkomunistima i velikosrbima u „povampirenoj ustašizaciji“ posebno smeta slogan „Za dom spremni“.

2. Tko narodu može zabraniti da bude za dom spreman?

Čišćenje hrvatske himne

Izričaj „Za dom spremni“ uvijek je bio reakcija na velikosrpske programe i genocidna djelovanja. Slogan je prvi upotrijebio Ante Pavelić 1932. godine u ustaškome glasilu Grič u svezi s Velebitskim ustankom protiv monarhofsističke diktature kralja Aleksandra. Dakle, slogan je bez ikakve sumnje antifašistički a ustanak hrvatskih nacionalnih revolucionara koji je krvavo ugušen tada su podržali komunisti (list Proleter). Prema Pavelićevoj izjavi iz 1957. inspiraciju za slogan dobio je u ispravi Petra Krešimira IV. iz 1069. godine Mare nostrum i to u formulaciji „...odlučismo i spremnim srcem (prompto animo) ustanovismo...“ Pavelić je u toj izjavi napomenuo da je potrebna spremnost za ono što je najsvetiće: za dom a dom ne znači samo domovinu nego i domaće ognjište, pa je njegovo značenje dvostruko jako.

Slogan „Za dom spremni“ aktualiziran je u NDH čija se povijest znanstvenom revizijom čisti od laži komunističke i velikosrpske historiografije. Slijednici komunizma i velikosrbi tu potrebitu reviziju bez argumenata proglašavaju ustašizacijom. No, osim povijesne revizije otvaraju se stranice prešućene povijesti NDH. Rasvjetjava se potpuno zamračena tema povijesti NDH glede velikosrpske genocidne agresije na hrvatsku državu, ma kakva ona bila. Ta je agresija utemeljena u genocidnim velikosrpskim programima (Načertanije Ilike Garašanina iz 1844., Isterivaje Arnauta crnorukaša Vase Čubrilovića iz 1937. napisano za jugoslavensku vladu, Homogena Srbija četnika Stevana Moljevića iz 1941. i dr.). Ovi su programi u drugome trajanju bili podržavani od SPC, države, Crne ruke, Srpskoga kulturnog kruga i drugih organizacija, a snažno su bili utemeljeni u mitološkoj svijesti (Kosovski mit, mit o preobraćenjima). Ovakvih programa Hrvati nisu imali. Uoči Drugoga rata u Srbiji je provedena fašizacija (Ljotićev Zbor i Srpska dobrotoljaka komanda) i ojačao je antisemitizam što razotkriva P. J. Cohen u knjizi Serbia's Secret War (1996). Prema tom autoru u Hrvatskoj takve fašizacije nije bilo. Poznato je da je tu prevladavao Radićev demokratski patriotizam i mirotvorstvo što je, kao rijetkost u Europi, bila brana fašizaciji društva. Osim toga razjedinjeni hrvatski identitet (više narječja i razni sustavi vrijednosti stvarani stoljećima) nije mogao prihvati

jedinstvenu fašističku objedinjujuću ideologiju. U Jugoslaviji uoči rata postojao je jak četnički pokret. Ustvorene su prve četničke postrojbe, a 1940. u jugoslavenskoj vojsci ustrojena je Četnička komanda i šest posebnih četničkih bataljuna za gerilsko ratovanje. Srpski kulturni klub buduće događaje navješćuje zlogukim sloganom „Srbi na okup“. Stvaranje hrvatske države, ma kakva bila, valjalo je zaustaviti i genocidnim djelovanjem etnički očistiti koridore prema moru radi stvaranja velike Srbije. Stoga su odmah pri stvaranju NDH započela četnička genocidna vojna djelovanja (Bjelovar već 8. IV. 1941., Hercegovina, lipanj 1941.). Ta je djelovanja podržavala Nedićeva Srbija i vlada u Londonu, a SPC je preuzeila propagandu tvrdnjom da je u NDH u prva dva mjeseca ubijeno 100.000 Srba (Valerijanov memorandum). Do rujna broj je povećan na 350.000. Agresija na NDH i primarnost srpskoga zločina demantira priču o pobuni ugroženoga golorukog srpskog naroda.

Treći put slogan „Za dom spremni“ ponovno se pojavio u vrijeme velikosrpske agresije krajem dvadesetoga stoljeća, a danas se i poklik iz tog vremena obilježava kao ustaški simbol.

Glede „ustaškoga“ pozdrava „Za dom spremni“ postoje i mišljenja suprotna od onih koje su Hrvatima nametnuli komunisti i velikosrbi. Zdravko Tomac na portalu Narod. br. od 3. X 2017. Ovako razmišlja: „U svom izvornom obliku poklič „Za dom spremni“ nastao je 30-tih godina u monarhističkoj Jugoslaviji kao pozdrav hrvatskih nacionalnih revolucionara, kasnije ustaša. U to vrijeme to je bio domoljubni poklič i izražavanje spremnosti da se zaustavi monarhistički fašizam i da se kreće u borbu za slobodu hrvatskog naroda i stvaranje hrvatske države.“

Dakle, u početku, prije nego što su ustaše napravile savez s fašistima i nacistima i stvorili NDH, taj poklič bio je domoljuban i nije imao nikakve veze s fašizmom i nacizmom. Tek u NDH, kada je pretvoren u pozdrav Za poglavnika i dom spremni, kada su ustaše ušle u savez s nacistima i fašistima i provodili rasne zakone i činili zločine taj poklič je kompromitiran i dobio je negativnu konotaciju“.

Blanka Matković u Otvorenom pismu Vijeću za suočavanje s posljedicama vladavine totalitarnih režima (Hrvatski tjednik, 28. rujna 2017.) u vezi ove problematike ističe da je pozdrav Za dom spremni nacionalna vrijednost te između ostalog piše:

„Niti jedno pitanje u znanosti nije niti može biti zauvijek skinuto s dnevnog reda pa ne možete ni vi kao vijeće zauvijek donijeti pravorijek o temama iz naše prošlosti jer bi to značilo likvidaciju znanosti.... Zatiranje bilo kojeg dijela nacionalnog identiteta radi njegovoga korištenja u ovoj ili onoj državi najobičnije negiranje je osnovnih ljudskih prava i sloboda hrvatskog naroda, čak i gore od onog kojeg su Hrvati iskusili u Karađorđevićevoj Kraljevini SHS.... Pristup u kojem jedna komisija od nekoliko ljudi zauvijek zaključuje jedno znanstveno pitanje nije u duhu najbolje znanstvene prakse, već je daleko sličniji praksi totalitarnih režima u kojima se političke odluke sustavno nameću kao odgovor na nepolitička pitanja poput onih znanstvenih“.

Postoje mnoga mišljenja poput navedenih Zdravka Tomca i Blanke Matković o inkriminiranome sloganu, a prostor ne dozvoljava da ih navodim više. Ako se složimo s Blankom Matković da je slogan „Za dom spremni“ nacionalna vrijednost valja ga prema klasifikaciji Matice hrvatske i Domagojeve zajednice (2005.), uključiti u kategoriju geopolitičkih hrvatskih nacionalnih vrijednosti i to u klasi narodnoga iskustva borbe za suverenu, samostalnu i nezavisnu hrvatsku državu. Nije važan autor ove univerzalne poruke koja povezuje sve one koji su ginuli za slobodu svoga naroda. Nema naroda u svijetu koji ne poštuje svoj dom i spremnost da se umre za domovinu. Uostalom i puni tekst hrvatske himne Lijepa naša veliča žrtvu za domovinu:

Rat je, braćo, rat, junaci, /Pušku hvataj, sablju paši, /Sedlaj konjče, hajd, pješaci, /Slava budi gdi su naši!" /Bući bura, magli projde, /Puca zora, tmina bježi, /Tuga mine, radost dojde, /Zdravo slobost—dušman leži! /Veseli se, tužna mati, /Padoše ti vrli sini, /Ko junaci, ko Hrvati, /Ljaše krvcu domovini!

U skraćenom tekstu himne ovih stihova više nema. Valjda se u njima naslućuje ono Za dom(ovinu) spremni pa su nepodobni? Beogradski Centar za istraživanje zločina nad Srbima među recidive NDH u današnjoj Hrvatskoj uz kunu i „šahovnicu“ navodi i današnju hrvatsku himnu. To je Centru dokaz rehabilitacije ustaštva. Važan je kontekst velikosrpske agresije u kojemu je slogan „Za dom spremni“ nastao i protiv koje je bio usmjerен u XX. stoljeću u tri navrata i to u Kraljevini Jugoslaviji 1932., zatim u agresiji na NDH 1941. i

krajem XX. stoljeća s ponavljačim genocidnim programima i realizacijama. Danas četnički vojvoda V. Šešelj – haaški optuženik i zastupnik u srpskoj Skupštini – izjavljuje da je ideja velike Srbije besmrtna. Upravo zbog toga slogan „Za dom spremni“ danas je aktualan.

3. Što bi u Hrvatskoj automatski trebalo biti kažnjivo, a nije

Nedavno je zastupnički Klub IDS/PGS/RI predložio Saboru da se dopuni Kazneni zakon te propisu kazne zatvora od šest mjeseci do dvije godine za propagiranje nacističkih, fašističkih i ustaških simbola, što uključuje i ustaški pozdrav »Za dom spremni«. No, predлагаči ne traže da se zabrani komunistička simbolika te na taj način u svojoj isključivosti ignoriraju europske antitotalitarne deklaracije koje su usmjereni i protiv komunizma. Predлагаči se nisu osvrnuli na zviždanje Predsjednici Republike pri spomenu svećenika Bože Milanovića u svezi obilježavanja pripojenja Istre Hrvatskoj. To zviždanje otkriva potpuno neznanje antifašista, a ne reagirajući na tu sramotu, spomenuti su je predлагаči podržali i iskazali svoje neznanje o ulozi istarskoga svećenstva u očuvanju hrvatskoga identiteta u Istri. Tako gube bilo kakvu vjerodostojnost u predlaganju kaznenih mjera za isticanje ustaške simbolike.

Prijedlog zastupničkoga Kluba IDS/PGS/RI bila zadnja kap koja je prelila već punu času lažne ustašizacije Hrvatske, pa su se hrvatski povjesničari te povjesničari književnosti i umjetnosti pobunili i njih 24 potpisalo je početkom listopada 2017. Apel za slobodu mišljenja u kojem se poziva hrvatsku javnost i sve odgovorne čimbenike, da se suzdrže od političkoga, zakonodavnog i pravosudnog ograničavanja znanosti, i od svakog pokušaja da propisu poželjne, ideoološki pravovjerne istine. Apel ujedno upozorava da se u protivnome kreće na put bez povratka – put u cenzuru i kontrolu mišljenja. Dakako potpisnici Apela biti će proglašeni ustašonostalgičarima predvođenim „povampirenim ustašama“ Ivom Bancem i Slobodanom Prosperovim Novakom. Apel ima veliku vrijednost jer su hrvatski intelektualci odlučili suvislo odgovoriti na antifašističke izmišljotine. Na društvenim mrežama potpora Apelu bila je snažna. Je li i ta potpora znak ustašizacije Hrvatske?

Vratimo se prijedlogu Kluba IDS/PGS/RI koji traži zatvorske kazne za isticanje fašističkih simbola. Na Saboru je hoće li ga prihvati ili odbaciti. Međutim, predlagači su otvorili i druga pitanja. Hoće li oni naknadnom pameću zaključiti da prema njihovim kriterijima vremenske kazne zaslužuju i oni koji na antifašističkim derncima nose komunističke simbole? Proglašavanje ustašizacije Hrvatske bez dokaza (stranka, program, Poglavnik i dr.) očito je kazneno djelo klevete koje čini onaj tko pred drugim za nekoga iznese ili pronese neistinitu činjeničnu tvrdnju koja može škoditi njegovoј časti ili ugledu, znajući da je ta činjenična tvrdnja neistinita (čl. 149. st. 1. KZ-a). Kazna za takvo kazneno djelo je novčana. Drugo nepobitno kazneno djelo u Hrvatskoj je negiranje velikosrpske agresije i pretvaranje Domovinskog rata u gradanski što je u suprotnosti s presudom Haaškoga suda u slučaju Martić, a što propagiraju predstavnici Srba u Hrvatskoj, razne udruge, mediji itd.

Radi „mira u kući“ i „političke stabilnosti“ dva navedena kaznena djela koja su jedan od ključnih problema koji koče demokratizaciju Hrvatske ne aktualiziraju se. Institucije konačno trebaju djelovati. Inicijativu bi trebao, u nedostatku „endehaziskih“ kadrova, potaknuti ministar unutrašnjih poslova Davor Božinović koji kao provjereni kadar iz prošlog sustava ima iskustvo u općenarodnoj obrani i društvenoj samozaštiti. A Hrvatima nikada nije kao danas bila potrebna obrana i zaštita u tužnoj osiromašenoj postkomunističkoj (ne postustaškoj) dolini suza.

Ivo Rendić - Miočević

<http://www.hrvsijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/48288-ivo-rendic-miocevic-je-li-danasnja-hrvatska-postustaska-ili-postkomunisticka-zemlja>

PISMO G. TOMISLAVU KARAMARKU

Poštovani g. Karamarko,

Zahvaljujem Vam se na komentaru objavljenom na portalu dragovoljac.com koji je na neki način i komentar moga pisma poslanog Predsjedniku Ustavnog suda RH:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

Završavate ga riječima:

Zato slobodno možemo izreći ne ustaški, nego ZNG-ovski, HV-ovski, HOS-ovski i thompsonovski pozdrav "Za dom spremni" iz legendarnih Čavoglava! Jedino ljubomornim čuvanjem svih simbola iz Domovinskog rata izrazit ćemo trajno duboko poštovanje svim braniteljima, stvarateljima suvremene Republike Hrvatske, osobito onima koji su dali svoje živote. Jer oni nisu bili samo vjerni domovini, već potpuno za dom spremni – obraniti je i žrtvovati svoje živote da bi Hrvatska živjela! Za razliku od onih koji su bili za dom nespremni!

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/21820-karamarko-slobodno-mozemo-izreci-ne-ustaski-nego-zng-ovski-hv-ovski-hos-ovski-i-thompsonovski-pozdrav-za-dom-spremni>

<https://kamenjar.com/karamarko-ne-znam-postoji-li-narod-s-toliko-tereta-nametnute-krivice-na-plecima-kao-nas-hrvatski/>

Meni su dragi svi ovi nazivi koje spominjete za ZDS.

Ne smeta mi ni njima omiljena tvrdnja da je to ustaški pozdrav, kada bi se oni držali činjenice koju ja navodim u svom pismu:

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrvsijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...danас u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.

(pogledajte npr. njegov tekst:

<http://www.hrvsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/48288-ivo-rendic-miocevic-je-li-danasna-hrvatska-postustaska-ili-postkomunisticka-zemlja>

Nadam se da ste i u pismu šesnaestorice hrvatskih generala koji kako je Domovinski rat bio antifašistički, tj. da je agresija Srbije bila fašistička, što možete vidjeti još iz naslova moje knjige: *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015.:

<https://kamenjar.com/pismo-javnosti-hrvatskih-general-a/>

<https://narod.hr/hrvatska/hrvatski-generali-o-odluci-o-zds-pozdrav-je-ubastinjen-u-tekovine-nasega-domovinskog-obrambenog-i-antifasistickog-rata>

<https://direktno.hr/direkt/objavljujemo-otvoreno-pismo-16-hrvatskih-general-a-hrvatskoj-javnosti-evo-sto-su-porucili-o-hos-pozdr-196626/>

<https://www.hkv.hr/vijesti/domovinski-rat/34378-pismo-16-hrvatskih-general-a-hrvatskoj-javnosti-ne-nasjedati-na-podjele.html>

<http://glasbrotnja.net/16-hrvatskih-general-a-otvorenom-pismu-trazimo-odgovore-egzistencijalna-pitanja-demografske-a-ne-politicke-birokratske-floskule-jalove-rasprave-proslosti/>

Međutim Srpsko-hrvatskoj koaliciji koja je danas na vlasti u RH, a lako je moguće da će i dalje ostati na vlasti (bilo lijevo, bilo desno krilo te koalicije, bilo zajedno o čemu sam pisao u Hrvatskom tjedniku još prije drugog kruga Predsjedničkih izbora) NE SMIJU priznati takve činjenice.

Mi ne možemo računati na takvu Hrvatsku o kojoj govorim u naslovu te knjige dok god u Hrvatskoj imamo vlast koja napada ZDS. Oni tim napadima samo poručuju svojim gazzdama da su i dalje poslušni, da su im oni važniji od hrvatskog naroda. Uostalom moje pismo je i upućeno Predsjedniku tog Suda koji dolazi iz redova HDZ-a. Zato pogledajte i što o svemu tome pišu i iz U IME OBTELJI:

<https://narod.hr/hrvatska/u-ime-obitelji-predsjednik-ustavnog-suda-separovic-zloupotrebljava-sud-za-pogodovanje-u-predizbornoj-kampanji>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/21816-u-ime-obitelji-predsjednik-ustavnog-suda-separovic-zloupotrebljava-sud-za-pogodovanje-u-predizbornoj-kampanji>

Još je Sanader kao predsjednik Vlade napadao ZDS. U tadašnjim napadima na Thompsona važnu ulogu je odigrala njegova ministrica vanjskih poslova Kolinda Grabar Kitarović.

Kao Predsjednica ona je zapravo bila pokretač hajke na potpisnike Pisma ZDS iz 2015- koje smo poslali njoj i Vama. U mojoj knjizi: J. Pečarić, *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019. objavljen je komentar **KARAMARKO I ZDS** iz kojega je razvidno da Vi niste ni tada sudjelovali u toj "priči" iskazivanja svoje poslušnosti i odanosti moćnicima u svijetu kojima smeta samo postojanje RH.

Zanimljivo je da je uloga tadašnjeg predsjednika Vlade, a današnjeg predsjednika RH. Naime dan prije veličanstvenog Thompsonovog koncerta u Kninu, kada je Predsjednica najavila dolazak, ali nije jer nisu uspjeli nagovoriti Thompsona da se odrekne sebe, branitelja i svog naroda, jer tako svjetski moćnici traže, bio je mimohod u Zagrebu. Organizator je bila Milanovićeva vlada. Oni su odobrili nastup HOS-ovaca s njihovom zastavom i grbom koji je odobren od hrvatskih vlasti. Ne znam je li tome razlog neposlušnost ili im nije bilo jasno što žele svjetski moćnici, ili samo činjenica da je Račan bio taj koji je odobrio grb HOS-a sa ZDS.

U tu borbu oko prvenstva u iskazivanju poslušnosti svjetskim moćnicima uključio se Plenković. Kada su predstavnici agresora i njihove sluge zatražile uklanjanje ploče u Jasenovcu s grbom koje su odobrile Hrvatske vlasti on je poslušao, ali na način kako je to učinio Sanader kod svojevremenog Mesićeva proglašenja hrvatskih generala koje je zbog njihova pisma Mesić proglašio veleizdajnicima. Na tu sličnost dvaju pisama naših generala upozorava nas i Mladen Pavković:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21827-mladen-pavkovic-vrijeme-je-da-se-raznim-smutljivcima-kaze-dosta>

Naime, tada je Sanader tvrdio da bi i on učinio isto, ali bi prvo razgovarao s njima, pa je slično tome danas Plenković "maknuo" tu ploču"

Time je izvojevao pobjedu u utrci za prvog HDZ-ovca pa mu je tadašnja Predsjednica upravo izjavom o ZDS iskazala poslušnost.

Danas kada za potrebe izbora i osiguranja dalje vlasti Srpsko-hrvatske koalicije imamo i potpuni obrat kod Milanovića pa je on glavni u toj borbi tko je veći sluga svjetskim moćnicima (a za to je najvažniji korak biti srpski sluga) ili je to samo predstava, ne znam. Vi ih g. Karamarko bolje znate pa vjerojatno i znate odgovor.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21864-pismo-g-tomislavu-karamarku>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Danas je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. izvanski je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1250 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitaniji hrvatski matematičar, a ima preko 220 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima: Google Scholar: citata: 11287, H-index: 39; MathSciNet: publikacija: 1278, citata: 5713, H-index: 24; Scopus: publikacija: 755, citata: 5620, H-index: 32; WoS: publikacija: 752, citata: 5285, H-index: 29).

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 19 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijelog svijeta.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element, Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (dan je također Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih

hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1 su prvi i treći).

Osim toga, osnivač je još jednog međunarodnog časopisa i član uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavlјivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom

broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 80 publicističkih knjiga.

6/1/2021